

*MASTER
NEGATIVE
NO. 92-80535-4*

MICROFILMED 1992

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
"Foundations of Western Civilization Preservation Project"

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States -- Title 17, United States Code -- concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material...

Columbia University Library reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:

THEOGNIS

TITLE:

THEOIGNIDIS ELEGIAE

PLACE:

TUBINGAE

DATE:

1868

Master Negative #

92-80535-4

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

88T33	1868
IE68	Theognis.
Theognidis elegiae; e codicibus Mutinensi Veneto 522, Vaticano 915, edidit Christophorous Ziegler, Tubingae, in libraria H. Laupp, 1868. viii, 68 p. 22½ cm.	
Greek text with Latin notes.	
46459	

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm REDUCTION RATIO: 10X
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 11/13/92 INITIALS RD
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

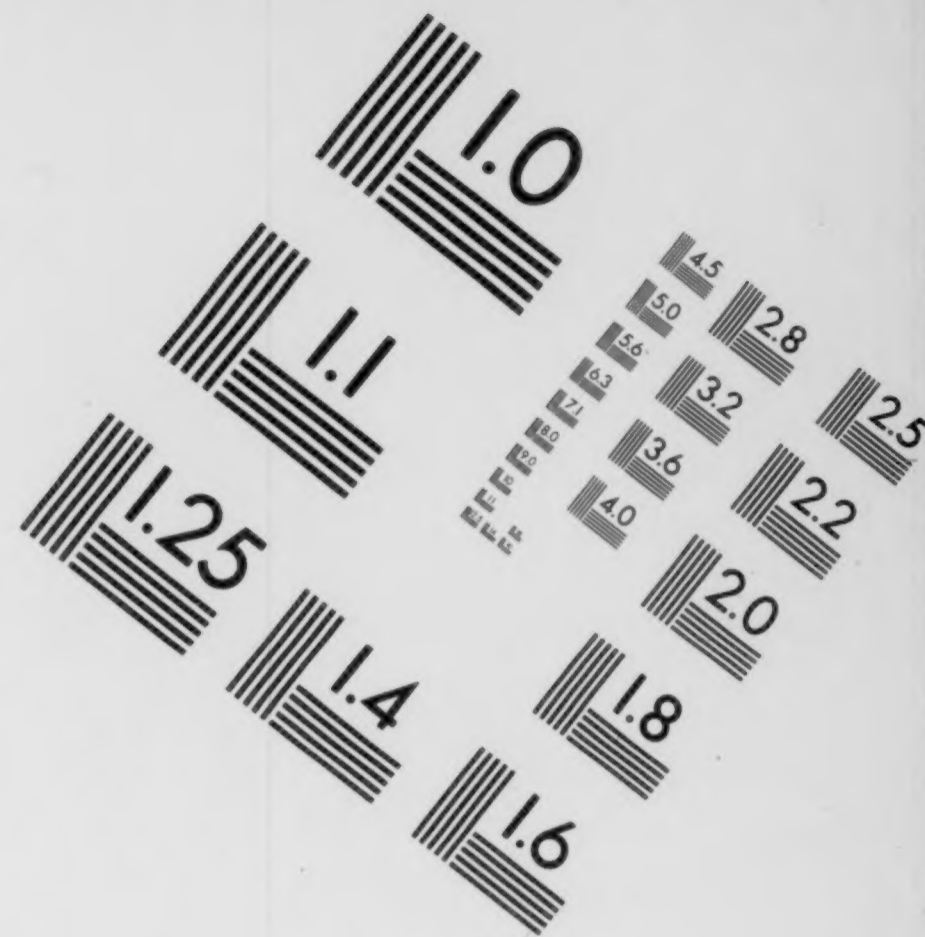
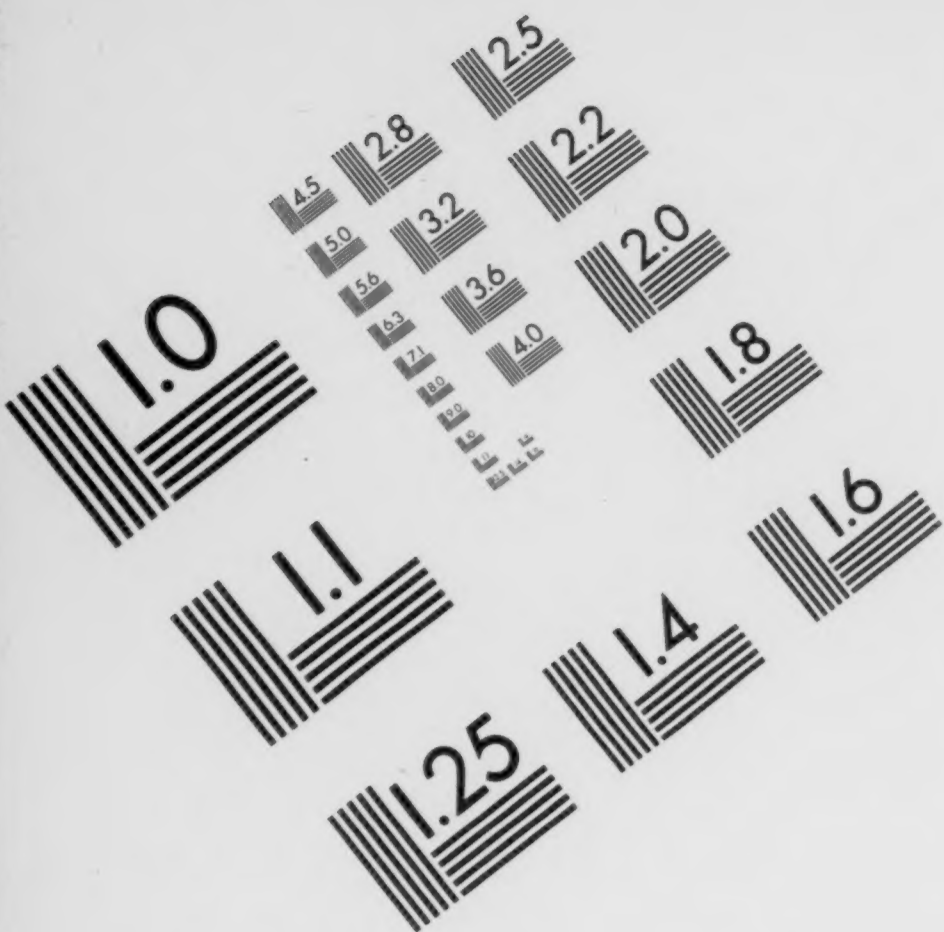

AIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

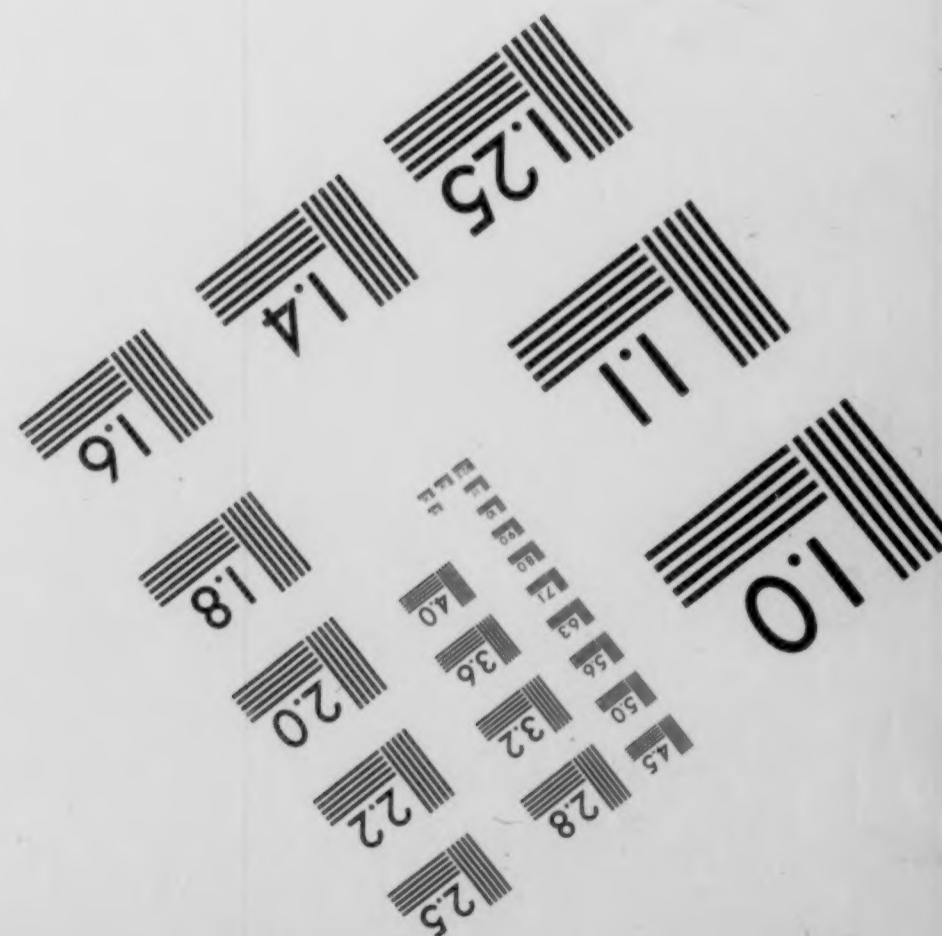
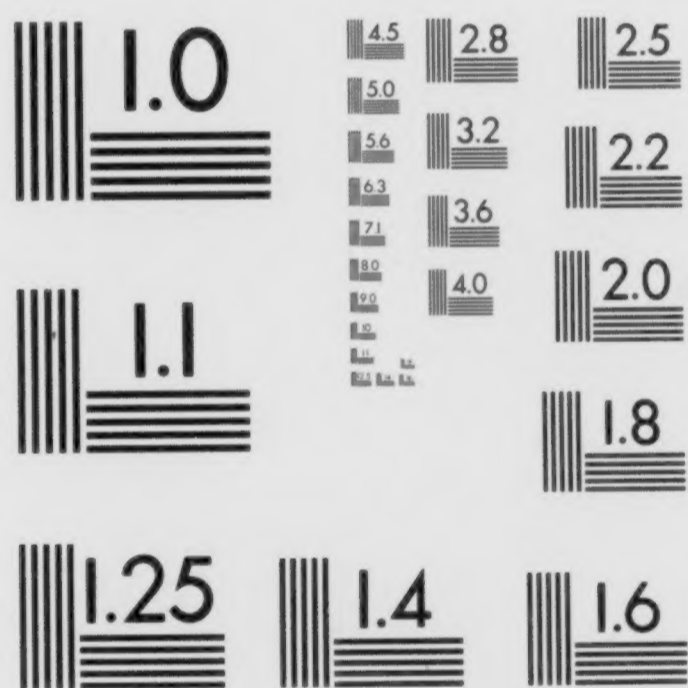
301/587-8202

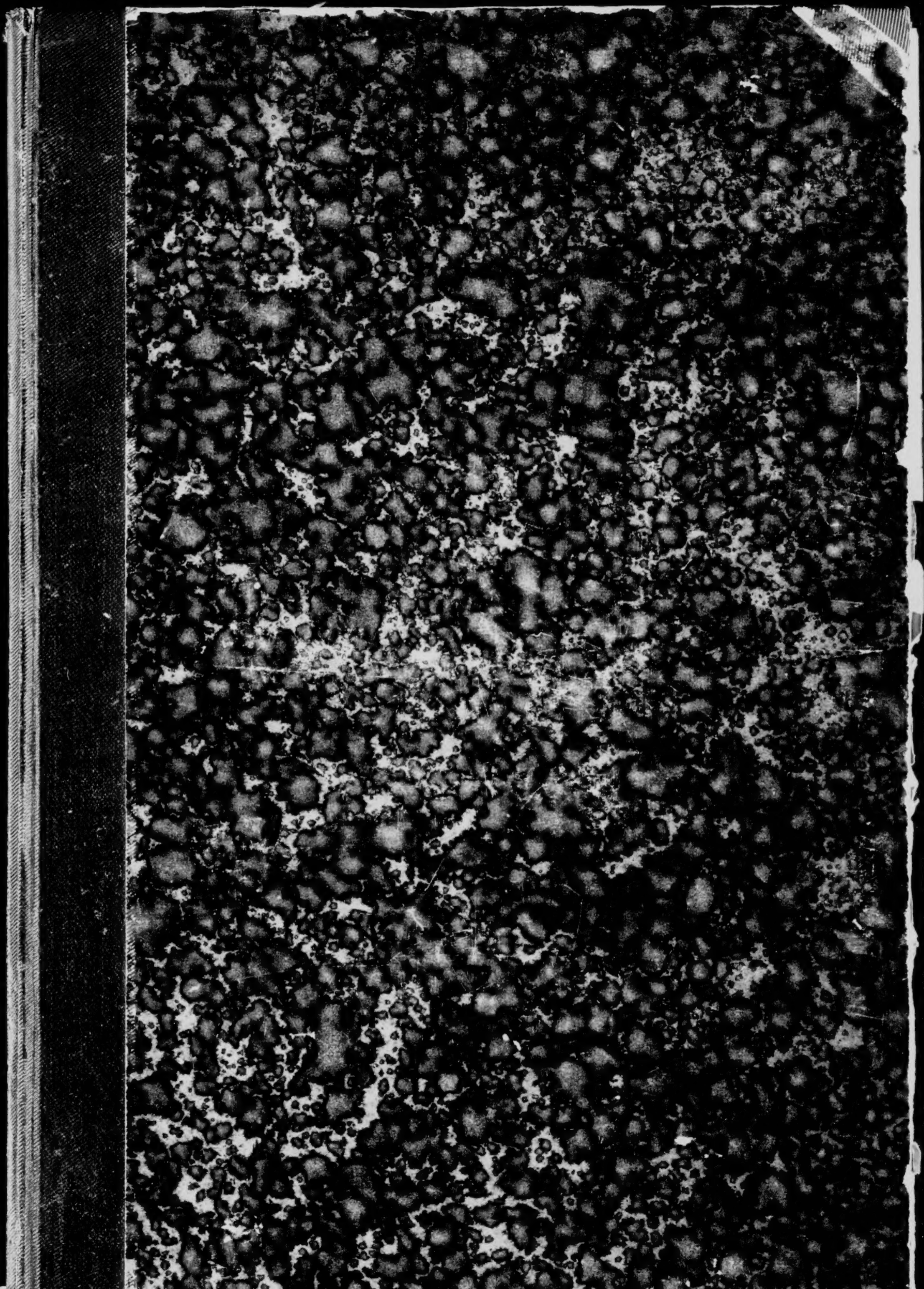
Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

GUSTAV E. STECHERT
828 Broadway
NEW-YORK.

88 T33

IEG8

COLUMBIA COLLEGE LIBRARY

MADISON AVENUE.

NEW YORK.

THEOGNIDIS ELEGIAE.

THEOGNIDIS ELEGIAE.

E CODICIBUS

MUTINENSI VENETO 522 VATICANO 915

EDIDIT

CHRISTOPHORUS ZIEGLER.

TUBINGAE,
IN LIBRARIA H. LAUPP.
1868.

PRAEFATIO.

Posteaquam Stollii Anthologia Lyrica prodiit, eam cum discipulis meis legere coepi, ut praeter Homerum et poetas tragicos etiam quid insigne Graecorum ingenium in illo poeseos genere protulisset cognoscerent. Neque hujus consilii me unquam poenituit. Nam eo — ut alia praeteream — non modo impulsus sum, ut accuratius, quam antea, versarer in Graecorum poetis lyricis, verum etiam in dies majorem inde percepi fructum et voluptatem, ac postremo constitui oblata occasione et ipse aliquid conferre ad adjuvanda studia eorum, qui praestantissimis illis reliquiis darent operam. Itaque cum mihi contigisset, ut iterum proficiscerer in Italiam, Theognidi quoque, quem imprimis adamaveram, laborem meum impertivi. Duos codices ejus integros contuli, alios certe hic illic inspexi, eumque apparatus absoluta Bucolicorum editione recognoscendo poetae Megarensi ita adhibui, ut hic, quem manibus tenes, nasceretur libellus. Sed quibus usus sim auxiliis paucis mihi exponendum est. Fuerunt haec:

Mutinensis (A), membranaceus, saeculi X, forma quadrata minima, foliis 112, insigni scripturae et elegantia et antiquitate, cum Theognide continens Homerocentonem, Phocylidem, Coluthum, Dionysium Periegetam. Theognis incipit fol. 45 et instructus est super v. 1—256. 269—274. 1231—1236 interpretatione latina e saeculo XIV. Bis comparavit eum Bekkerus, quem secutus sum. Mutinensem olim a se vocatum esse codicem ait in secunda editione non quod Mutina Parisios venisset, sed communi tum omnium, qui ex Italiae superioris bibliothecis minoribus Parisinae illati essent, nomine. Quo post annum 1815 devenerit, nescire se¹⁾. — Remansisse Parisiis librum pretio-

¹⁾ In quam superioris Italiae bibliotheca fuit, priusquam Parisios est transportatus?

126860

8 1891 Stechert. 20 6 33 3 0 91 due

sissimum ibique servari in Supplementis signatum nr. 388 cognitum est ex E. Milleri libello, qui inscribitur: Eloge de la chevelure, discours inédit d'un auteur grec anonyme, publié d'après un manuscrit grec de la bibliothèque royale, Paris, 1840. Novam ejus collationem instituit in Schneidewini gratiam Presselius, ex qua collatione ille plura publici juris fecit in Nachrichten von der G. A. Universität und der Königl. Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, 1852, März 22. Nr. 5.

Venetus nr. 522. (K) ex bibliotheca Bessarionis, membranaceus, saeculi XV. Continentur eo Dionys. Hal. *Περὶ τοῦ χαρακτήρος λυσίου τοῦ ῥήτορος. Λυσίου τοῦ ῥήτορος λόγοι. Γοργίου τοῦ ῥήτορος ἐλένης ἐγκώμιον. Ἀλκίδαμας περὶ σοφιστῶν. Ἀντισθένης λόγοι. Δημάδου ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας. Λυσίου ἐπιτάφιος. Ἱστορία ἀγαθίου. Ἀποφθέγματα φιλοσόφων.* Plura vacua folia. *Περὶ στρατηγικῶν ὀνομάτων τε καὶ τάξεων, ἀδέσποτον,* cum picturis. Complura vacua folia. Theognis. (fol. 181.) *Φωκνλλίδου γνωμικὰ ὠραῖα. Πυθαγορικὰ ἔπη τὰ καλούμενα χρυσᾶ.* Moschi Europa. Musaei Hero et Leander. Syrinx. Longinus *περὶ ὕψους.* Theognis est lacunosus a v. 34 usque ad 832. Inde ab hoc versu singula modo desunt: εἰ, μὲν, μιν, ναί, δέ, τις, 897 Κύρνε, 968 ἔβην, 1049 πατήρ, 1052 νόω, 1098 ὃν προφυγῶν, 1100 secunda pars pentametri, 1106 ν ἔση. Contuli aestate anni 1864 cum editione Hartungi.

Vaticanus nr. 915. (O) bombycinus, saeculi XIII. Insunt in eo: Musaei Hero et Leander. Syrinx. *ὠραῖα γνωμικὰ τῆς ὄρφ.* (quaedam ex Orphei Lithicis). Theognis. (fol. 25.) *Φωκνλλίδου γνωμικὰ ὠραῖα. Πυθαγορικὰ ἔπη τὰ καλούμενα χρυσᾶ.* Moschi Europa. Musaeus. Scholia in Syringa. Gnomae Menandri. Pindari sententiae. Ilias. Lycophron. Ilias. Odyssea. Hesiodi Op. et D. Theogonia. Lycophron. Theocritus. Batrachomyomachia. Lycophron. *μῦθοι αἰσώπειοι ἰαμβικοὶ τετραστίχοι βραβίου τοῦ σοφιστοῦ.* (sunt fabulae 66.) Dionysii Periegesis. Theocr. Pindari Ol. II, 43—VII, 30. Lycophron. Theocr. Batr. Tzetzes Antehomerica. Homerica. Posthomerica¹⁾. — Ex hoc codice

¹⁾ Accuratissimam huius libri descriptionem restituto iusto foliorum ordine — nam is valde turbatus est — dedit Hinckius in Iahnii annal. 1868. p. 336. Ego omisi quae minoris sunt momenti.

Venetum descriptum esse¹⁾ demonstrant lacunae, quae in illo iis ipsis locis nobis occurrunt, ubi hujus superior pars humore corrupta est, adeo ut omnino non legi possit aut aegre. Indicavi istas lacunas, quae, quum in Vaticano in quavis pagina binae sint columnae, modo ad pentametros pertinent modo ad hexametros, in ADD. II.²⁾ Bekkeri collationem — contuli cum secunda ejus editione hieme anni 1864/1865 — quinquaginta fere locis correxi, plus quam ducentis supplevi.³⁾ — Hic illic inspexi, sed sine fructu, Venetum 520, duos Ambrosianos, duos Mutinenses, duos Laurentianos, Vaticanum 63. Cfr. ADD. III.⁴⁾

Antiquarum editionum mihi ad manus fuerunt Camer.⁵⁾ Hertel. Crispin. Sylburg. Seber. Aldinae⁶⁾ scripturas dedi secundum collationem Orelli, quae inest in duobus ejus programmatis anno 1840 editis. Bergkii antiquas editiones nimis neglexit, unde factum est, ut Brunckio, Hermanno, sibi tribueret quae

¹⁾ Idem iudicium fecit Hartius in Iahnii annal. 1868. p. 333 sqq. Neque dubitandum, quin etiam Phocyl. Pythagor. Mosch. Mus. Syrinx apographa sint Vaticani; nam haec omnia in Veneto una eademque manus scripsit.

²⁾ Aliquoties librarius Veneti, homo graeci sermonis parum peritus, Vaticanum inepte aut supplevit aut correxit. Cfr. 102 γ' ὅταν. 104 δοῦναι θέλει τὸ μέγα. 249 θνατοῖσιν — ἀλλ' ἄγε. 487 σὺ ἀλλ' ἔχε. 495 φο-
νέοντες. 543 δικάσειν. 632 ἰδ' αὖ. 664 πάντα γε ἐξαπίνης. 973 ποτ'. 1095 σκέπται. — Nec desunt rasurae, quas suo quamque loco indicavi.

³⁾ Syllabae εἰ et οἰ in Vaticano nonnullis locis eodem signo (α) expressae sunt. Noli id praetermittere propter v. 576. 713. 1178.

⁴⁾ De Theognidis codicibus disputarunt Bergkii et Nietzsche in Mus. Rhen. 1845. p. 206 sqq. 396 sqq. et 1867. p. 161 sqq. Omnium princeps est A, tum sequitur O (K), reliqui sunt tertiae classis et sine auctoritate. Cfr. etiam Rintelen: *De Theognide Megarensi Poeta*, 1863. — De dialecto poetae disseruit Rennerus: *Quaestiones de dialecto antiquioris Graecorum poesis elegiacae et iambicae* in *Studien zur griechischen und lateinischen Grammatik herausgegeben von G. Curtius*, 1868. — Quod ille in rebus ad dialectum pertinentibus maiorem postulat constantiam, libenter obedi-
rem, modo libri magis addicerent. Nunc vero non potui a me impetrare, ut tot locos invitis codicibus mutarem. Quis praestat nobis poetas ipsos ubique sibi constare voluisse?

⁵⁾ Camerarii in Theognidem merita iure praedicavit Welckerus, Praefat. p. CXIII sqq.

⁶⁾ Prodiit a. 1495.

jam apud Vinetum et Camerarium leguntur. Cfr. v. 340 κίχοι, 716 ἴσι, 733 μετὰ φρεσίν, 883 μελεδώνας, 1136 Οὔλυμπόνδ'.¹⁾

Quae praeterea mihi dicenda proposui, haec sunt:

1. Haud pauca, quae in codicibus inveniuntur, consulto omisi, velut πίν', κλύθι, εὐχοῦ, πύργος, ἀνδρᾶσι, ἀδεῖν, ἔπεται, ὀπηδεῖ, ἦνυσα, ἐνέστι, οὔτέσσειται, κύρνε ἔξεις, ταῦτα ἀνέχοιτο, εἰκάσαις, βήσησι, ἄλω, ἄσχαλε, ἔξης (ἔξεις), ἀμύχανίης, κύρνος (κήρνος), δειλεύμενος, ἐτέρους (ἐταίρους), καινεόφρονι (κενεο-).

2. Ubi sententiae ita sunt abruptae ut in Theognide, quid initio scriptum fuerit, saepe perdifficile est dictu. Itaque non mirum, si multi poetae loci multis criticorum conjecturis tentati sunt. Ego eas tantummodo attuli, quae mihi maxime probabiles videbantur. Omnes qui cognoscere cupit, adeat Bergkium.

3. Quum mihi non constet, quis editorum primus οὔτέ τι, ἔνθα περ et similia scripserit, satis habui solos nominare codices. Crispinus hac in re fere semper cum iis consentit.

4. In versibus, qui repetuntur (cfr. ADD. I.), suas cuique sententiae scripturas reliqui contra quam editores, qui quod ipsis praeferendum videbatur ex una in alteram transtulerunt. Vide Nietzsche: Zur Geschichte der Theognideischen Spruchsammlung, Mus. Rhen. 1867, p. 161 seqq.

Stuttgardiae mense Octobri anni MDCCCLXVIII.

Chr. Ziegler.

¹⁾ Addo alia. V. 379 τρεφθῆ iam Camer. 853 λῶιον ἦδη iam Bekker. 1058 καὶ μὴν iam Crispin. 1333—4 coniunxerat cum praegressis iam Welcker. — In nova Poetarum Lyricorum editione velim Bergkium omittat in Theognide codices tertiae classis; nam horum scripturis nihil nisi chartam perdimus.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΕΛΕΓΕΙΑ.

ὦ ἄνα, Αἰτοῦς νιέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπανάμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτον σὲ καὶ ὕστατον ἐν τε μέσοισιν
αἰείσω· σὺ δέ μοι κλύθι καὶ ἐσθλά δίδου.

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Αἰτωῖ
φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη,
ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέι λίμνῃ,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ
ὄδυῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
γῆθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἄλως πολιῆς.

Ἄρτεμι θεροφόνῃ, θύγατρὸς Διός, ἦν Ἀγαμέμνων
εἶσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἐπλεε νηυσὶ θοαῖς,
εὐχομένῳ μοι κλύθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε.
σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, μικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἵ ποτε Κάδμου
ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν αἰεῖσαι ἔπος·
ὅ ττι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστί.
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στόμάτων.

• Θεόγνιδος ἐλεγείων α Α. Θ. στίχοι ἠρωελεγεῖοι Κ. ἀρχὴ σὺν θεῶ
τοῦ Θ. ὅς διὰ στίχων ἠρωελεγείων Ο.

3. πρῶτον σὲ] Bergk. πρῶτόν τε vulg. — 4. αἰείσω] Fort. αἰείδω.
Cf. Theoc. XXII, 26. Illa futuri forma non videtur in usu fuisse anti-
quis poetis. — μοι] AKO. μεν vulg. — Reliqua habet K scripta in ra-
sura. — 6. ῥαδινῆς] KO. Hoc praeferendum esse alteri scripturae ῥαδινῆς
ostendit Bergk. — 9. ἐγέλασσε KO. γῆθησε v. s. iidem. — 12. εἶσαθ']
Crispin. εἶσαθ' vulg. — θοαῖς Α. θοῆς Bekker. — 14. μικρόν Α. Bekker.
— 17. ἐστί] KO. vulg. — Aldinam v plerumque omittere affirmat Orelli
ad 29 et 139. De A annotavit Bekker. ad 856: ἔδραμεν, ut solet.

Theogn. Eleg., ed. Ziegler.

Κύρνε, σοφισμένω μὲν ἐμοὶ σφρηγίς ἐπικείσθω
 τοῖσδ' ἔπειν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα. 20
 οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοῦσθλοῦ παρεόντος.
 ὦδε δὲ πᾶς τις ἔρει „Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη
 τοῦ Μεγαρέως.“ πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός
 ἀστοῖς τοῖσδ' οὔ πω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι.
 οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυπαῖδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς 25
 οὔθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
 Κύρνε, ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον.
 πέπνυσο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργασι μηδ' ἀδίκουσι 30
 τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἔλκεο μηδ' ἄφενος.
 ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι. κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
 ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
 καὶ μετὰ τοῖσιν πίνε καὶ ἔσθιε, καὶ παρὰ τοῖσιν
 ἴξε, καὶ ἀνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
 ἔσθλων μὲν γὰρ ἅπ' ἔσθλα μαθήσεται· ἦν δὲ κακοῖσι 35
 συμμίσγης, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
 ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, καὶ ποτε φήσεις
 εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
 εὐθύνητῆρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης. 40
 ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔθ' οἶδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
 τετράφατα πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

19. σφρηγίς KO. — 20. ἔπειν KO. — κλεπτόμενα] A. — μένα KO. μένη vulg. — ἐκλέξει (ἐκ e ras.) K. ἀλέξει O. — τοῦσθλοῦ] Bekker. τ'ουσθλοῦ AKO. τοῦ σθλοῦ vulg. — 22. πᾶς τις ἔρει] AKO. πᾶς ἔρει vulg. — Θεόγνιδός Ald. — 23. Μεγαρέως Bekker. in proecdosi. — ὀνομαστός] AKO. ὀνομαστόσ cum commate aut puncto vulg. — 24. ἀστοῖς τοῖσδ'] Bergk. ἀστοῖσι δ' KO. ἀστοῖσιν δ' vulg. πάντας μὲν ἐπ' — ὀνομαστός ἀστοῖσιν δ' Hartung. — in ἄδ in πᾶσιν ἀδεῖν e ras. K. — 25. Πολυπαῖδη] Elmsl. Πολυπαῖδη vulg., et sic porro. — 26. πάντεσσ'] A. πάντας vulg. πάντως Cam. — 27—28 separavit Bekker. a prioribus, 29—30 a proxime sequentibus. Bergk. coniunxit 27—30. Ego secutus sum Hartung. — 29. πέπνυσο Bergk. πέπνυσ' ἦδ', tum ter μήτ' Hartung. — ἔργασι KO. — ἀδίκουσι] KO. vulg. — 30. ἔλκεο Hartung. e coni. Herm. — 33. μετὰ τοῖσι KO. — παρὰ τοῖσιν] Brunck. μετὰ τοῖσιν vulg. — παρὰ τοῖσιν — μετὰ τοῖσιν Bergk. e Platonis Menone p. 95. D. — 35. ἅπ' KO. Cam. — κακοῖσι] KO. vulg. — 36. συμμίσγης] Bekker. συμμισγῆς A. συμμιγῆς KO. συμμιγῆς vulg. — 40. ἡμετέρης KO. Ald. — 42. εἰς A. — Cf. 1081.

Οὐδεμίαν πω, Κύρνε, ἀγαθοὶ πόλιν ὄλεσαν ἄνδρες·
 ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδη,
 δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκουσι διδώσιν 45
 οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
 ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμειεῖσθαι,
 μηδ' εἰ νῦν κείται πολλῇ ἐν ἡσυχίᾳ,
 εὔτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
 κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα. 50
 ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἐμφυλοὶ φόνοι ἀνδρῶν.
 μούναρχος δὲ πόλει μὴ ποτε τῆδε ἄδοι.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἦδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι,
 οἷ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
 ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῆσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον, 55
 ἔξω δ' ὅστι' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος.
 καὶ νῦν εἰσ' ἀγαθοί, Πολυπαῖδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
 νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
 οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν. 60

Μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπαῖδη, ἀστῶν
 ἐκ θυμοῦ, χρεῖης εἵνεκα μηδεμιῆς·
 ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
 χορῆμα δὲ συμμίξεως μηδενὶ μηδ' ὀτιοῦν 65
 σπουδαῖον· γνώση γὰρ οἴζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
 ὧς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἔπ' οὐδεμία,
 ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
 οὔτως ὡς ἄνδρες μηκέτι σωζόμενοι.

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρῶν,
 εὔτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμα' ἐθέλης τελέσαι, 70

44. ἄδη] Bekker. ἄδη A. ἄδη O. ἀδῆ K. ἀδῆ vulg. κακοῖσι δοκῆ Cam. — 45. φθείρωσι — διδοῦσι A. — 46. κερδέων] AO. κέρδεων K. κερδῶν vulg. — καὶ om. KO. — 47. πόλιν κείνην K. — ἀτρεμειεῖσθαι] Bergk. ἀτρεμειεῖσθαι vulg. — 48. ἡσυχία superser. η O. — 51. στάσιές τε] A. στάσις ἐστὶ vulg. — 52. μούναρχοι AKO. — ἄδει superser. οἱ O. ἀδεῖν K. — 55. πλευραῖσι AKO. — 56. τῆσδ' — πόλεος] A. τῆνδ' — πόλιν vulg. — 57. εἰσ' KO. — Cf. 1109. — 62. χρεῖης οἵνεκα A. — μηδεμιᾶς K. μὴ δὲ μιᾶς O. — 65. σπουδαῖον KO. — 66. ἐπ' pro ἔπ' O. ἔτ' Cam. — 67. δόλους τ'] Brunck. δόλους vulg.

ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βούλεν καὶ πολλὰ μογῆσαι
καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρην, ὁδὸν ἐκτελέσαι.

Πρῆξεν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεο πᾶσι·
παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

Παύροισιν πίσυρος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει, 75
μή ποτ' ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβης ἀνίην.

Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερούσασθαι
ἄξιός ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Παύρους εὐρήσεις, Πολυπαῖδη, ἀνδρας ἐταίρους
πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινόμενους, 80
οἵτινες ἂν τολμῶεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.
τοὺς δ' οὐχ εὐρήσεις διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι,
οἷσιν ἐπὶ γλώσσει τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν 85
αἰδώς, οὐδ' αἰσχρὸν χοῆμ' ἐπι κέρδος ἄγει.

Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλη,
εἴ με φιλεῖς καὶ σοι πιστὸς ἔνεστι νόος.

Ἦ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἦ μ' ἀποειπῶν
ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος. 90
ὅς δὲ μὴ γλώσσει δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἐταῖρος
δεινός, Κύρην, ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὢν.

71. ἐσθλῶν K. Cam. ἐσθλῶν O. — βούλεν καὶ] A. βούλενε KO. βου
λεύσο vulg. — μογῆσαι] KO. μογήσας vulg. — 72. ποσὶ K. ποσὶ O. —
ἐκτελέσαι] KO. ἐκτελέσας vulg. — 73. ἀνακοίνεο Bekker. — πᾶσι] KO. vulg.
φίλοις ἀδόλως (aut cum Brunck. φίλοισιν ὁμῶς) ἀνακοίνεῖ ἅπασαν coni.
Bergk. Hartung. partim Brunckium secutus est partim Bergk. — 74. παῦ-
ροι τοῖ O. — 75. παύροισι KO. — 80. γινόμενους] KO. Cam. In A ubi-
que sic scriptum esse annotavit ad hunc locum Bekker. γινν— vulg. —
83. τούτους οὐχ AKO. — εὔροις A. τόσσους δ' οὐχ εὔροις Hartung. οὐ
τόσσους γ' εὔροις Bergk., qui 83—86 a praegressis separavit. Idem in
notis: nisi praestat σπουδαίους γ' εὔροις. — 84. νηῦς ut Bekker. in
procedosi Welcker. Schneidewin. Hartung. — ἄγοι] AKO. ἄγει Ald. —
86. ἐπὶ KO. Ald. — 89—92 coniunxit Bergk. cum priori disticho pro ἦ με
scribens ἀλλά. Idem fecit Hartung. — 92. δειλὸς Bekker. — κρυεῖ pro
Κύρην KO.

Ἦν τις ἐπαινήσῃ σε τόσον χρόνον ὅσον ὀρώης,
νοσφισθεὶς δ' ἄλλη γλώσσαν ἱῆσι κακὴν,
τοιούτος τοι ἐταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός, 95
ὅς κ' εἴπῃ γλώσσει λῶια, φρονῆ δ' ἔτερα.
ἀλλ' εἴη τοιούτος ἐμοὶ φίλος, ὅς τὸν ἐταῖρον
γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράξο, καὶ ποτ' ἐμοῦ μνήσεται ἔξοπίσω. 100

Μηδεὶς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλεῖσαι,
Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὢν;
οὔτ' ἂν σ' ἐκ χαλεποῦ πόνου θύσαιτο καὶ ἄτης,
οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.
δειλοὺς δ' εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστίν· 105
ἴσον καὶ σπείρειν πόντον ἄλως πολυῆς.
οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήιον ἀμῶς,
οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις·
ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον. ἦν δ' ἐν ἀμάρτης,
τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχρται φιλότης. 110
[οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
μνήμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἔξοπίσω.]

Μή ποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἐταῖρον,
ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

93. ἦν] Welcker. ἂν AKO. εἴ vulg. κῆν Hartung., qui haec cum
prioribus connexuit. — ἐπαινήσῃ] Bekker. ἐπαινήσῃ AK. ἐπαινήσει O.
ἐπαινήσει Ald. ἐπαινήσει alii. — ὀρώης] Bergk. ὀρώης A. ὀρώης KO.
ὀρώη vulg. — 94. ἄλλην KO et sec. Schneidewin. A. — ἱῆσι] Bekker.
ἱῆσι vulg. — 96. εἴποι KO. — λῶια] KO et sec. Schneidewin. A. λῶια
Bergk. λῶστα vulg. — φρονῆ] A. φρονεῖ vulg. — 97—100 separavit Bergk.
a prioribus Hartung. statuit post 96 lacunam. — 97. ἐμός O. — 98. γι-
νώσκων] A (ut solet. Bekker.) KO. Cam. γινν— vulg. — φέρειν KO. —
99. ἐν KO. — 100. ποτ' ἐμοῦ] Brunck. ποτέ μου vulg. — 101. σ' om. KO.
Ald. — 102. δειλός] A. γ' ὅταν K. om. O. κείνος vulg. Bergk.: Latet
hic antiqua corruptela. — 103. πόντιο KO. — 104. οὔτε κεν] O. — τοῦ
μεταδοῦν ἐθέλοι] Buttman. Idem legi in Iunt., sed fort. ex errore,
affirmat Orelli. τοῦ μεταδοῦναι θέλοι A. δοῦναι θέλει τὸ μέγα K. τοῦ
μεγάλου δοῦναι θέλει O. τοῦ μεταδοῦν' ἐθέλει (ἐθέλοι) vulg. — 105. δ'
om. A, quem secutus est Bekker. haec a prioribus seiungens. — ἔρδοντι
KO. — 107. τὸν pro ἂν KO. — βαθὺν KO. — ἀμῶς K. ἀμ^{ως} O. —
111. ἐπαυρίσκουσι suspectum est: et insolens est forma activa et sen-
tentia aliud requirit. Cfr. Bergk.

Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι. 115

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γινῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρον', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.

Χρυσῷ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἀνσχετὸς ἄτη,
Κύρνε, καὶ ἐξενρεῖν ῥάδιον ἀνδρὶ σοφῷ. 120

εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθη
ψυδρὸς ἐών, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχη,
τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσι,
καὶ γινῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὔτε γυναικός,
πρὶν πειρηθείης ὥσπερ ὑποζυγίου. 125
οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὦριον ἐλθῶν
πολλάκι γὰρ γνώμην ἔξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μῆτ' ἀρετὴν εὐχου, Πολυπαῖδη, ἔξοχος εἶναι
μῆτ' ἄφενος· μῶνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη. 130

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
ἔπλετο, τοῖς ὁσίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Οὐδεῖς, Κύρον', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων.
οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδώς
ἐς τέλος εἴτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν'. 135

115. βρώσιος εἰσιν KO. Ald. — Cfr. 643. — Bergk.: Fortasse hoc distichon Phocylidis est. — 117. δ' om. KO. — χ. οὐδὲν γινῶναι K. χ. γινῶναι οὐδὲν O. — 118. ἐστὶ K. — Hartung. hos duos versus spurios censet. Pentameter vix incorruptus est. — 119. ἄσχετος A (supra scripto difficilis) KO. Ald. — 121. λελήθη] Bekker. λελήθη A. λελήθει KO. λέληθε vulg. — 122. ψυδρὸς ἐών] Brunck. e con. Ruhnkenii, quam A videtur confirmare. ψευδῆς ὦν K. ψευδοῦς ἐών O. ψεδνός ἐών vulg. — ἐνὶ O. — ἔχη] Bekker. ἔχη A. ἔχει ut K vulg. O ev. — 123. βροτοῖσι] KO vulg. — 125. οὐδέ γὰρ εἰδείης A. οὐδέ γὰρ εἰδοίης KO. — οὐδέ Bekker. — 126. πειρηθείης] A. πειρα— vulg. — 127. ὥσπερ] O. — ποτ' ἐσώριον] O. ποτ' ἐσώριον Cam. ποτ' ἐς ὦριον Ald. ποτ' ἐς ὦριον Brunck. e con. Cam. ἐσανύλιον adscriptum est margini edit. Camer., quam manibus tero. Alia vide apud Bergk. — 132. τοῖς] ita qui primus scripserit, nescio, fort. Vinet. aut Turneb. οἷς libri. ἐπλεθ' ὅσοις Hartung. e Stob. — 136. γίνεται] KO. γινγ— vulg.

πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακὸν ἐσθλὸν ἔθηκε,
καὶ τε δοκῶν θήσειν ἐσθλὸν ἔθηκε κακόν.
οὐδέ τω ἀνθρώπων παραγίνεται ὅσσ' ἐθέλησιν.
ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης. 140
ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν.
θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.

Οὐδεῖς πω ξείνον, Πολυπαῖδη, ἔξαπατήσας
οὐδ' ἰκέτην θυητῶν ἀθανάτους ἔλαθε.

Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασι οἰκεῖν
ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος. 145
ἐν δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῆ' ἐστι,
πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἐών.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσι,
Κύρον'· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται. 150

Ὕβριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ὠπάσεν ἀνδρὶ,
οὐ μέλλει χῶρον μηδεμίαν θέμεναι.

Τίττει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἔπηται
ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ἦ.

Μὴ ποτέ τοι πενήνῃ θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείς
μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφραε.
Ζεὺς γὰρ τοι τὸ κάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν. 155

137. ἔθηκε] KO. vulg. — 139. παραγίνεται] KO. Ald. παραγίν— vulg. — ὅσσα θέλησιν A. ὅσα θέλησιν KO. — 142. κατὰ σφέτερον K. κασφέτ— O. κάσφ— Ald. — 144. ἔλαθε] KO. vulg. — 146. πασάμενος] Brunck. πασάμενος vulg. πασσαμένω K. — 147—148 vulg. separantur a praegressis. Brunck. recte coniunxit. — 147. ἀρετῆ' ἐστι] vulg. ἀρετῆ ἐστὶ A. ἀρετ' ἐστὶ K. ἀρετ' ἐστὶ O. — 150. Sic A. ἢ δ' ἀρετῆ ὀλίγοις ἀνδράσι Κύρον' ἔπεται vulg. — Praegressum δίδωσιν mutavi in δίδωσι. — 151. κακῷ A. — 152. μηδεμίαν A. — θέμενον A pr. O. θέμενος (ος e ras.) K. Ald. θεμένω e corr. A. — Cfr. 822 et Bergk. — 153. Cfr. Solon. fr. 8. — ὅτ' ἂν A. — 154. ἀνθρώπων AKO. — 155. χολωθείς K. — 157. ἄλλως] Brunck. e Stob. XCVI, 15. ἄλλω vulg. — 158. μηδὲν] A. δ' οὐδὲν vulg. δ' οὐδ' e ras. K.

Μή ποτε, Κύρην, ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς
ἀνθρώπων ὅ τι νῦν χῆμέρη ἀνδρὶ τελεῖ. † 160

Πολλοὶ τοι χρωῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῶ,
οἷς τὸ κακὸν δοκεῖν γίνεται εἰς ἀγαθόν.
εἰσὶν δ' οἱ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι δειλῶ
μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἔπεται.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρός,
οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός. 165

Ἄλλ' ἄλλω κακὸν ἔστι, τὸ δ' ἀτρεκέες ὄλβιος οὐδεὶς
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Ὅν δὲ θεοὶ τιμῶσιν, ὁ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
ἀνδρὸς δὲ σπουδῇ γίνεται οὐδεμία. 170

Θεοῖς εὐχου, θεοῖς ἔστιν ἐπι κράτος. οὔτοι ἄτερ θεῶν
γίνεται ἀνθρώποις οὔτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα,
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
ἦν δὴ χορὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκῆτεα πόντου
ῥιπτεῖν καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων. 175
καὶ γὰρ ἀνήρ πενίη δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δὲ οἱ δέδεται.

Χορὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίξῃσθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης. 180

160. χῆμέρη] Bekker. χ' ἡμέρη A. χ' ἡμέρα vulg. — πελεῖ K. —
161—168 Solonis esse putat Hartung. — 162. γίνεται] KO. Cam. γίνν—
vulg. — 163. εἰσὶ KO. — δειλῶ] Bekker. δειλῶ A. κακῶ KO. φάτω
vulg. — 166. νόσφι K. — 168. Cfr. 850. — 169. δὲ om. O. — τιμῶσιν ὁ
O et fort. etiam A. τιμῶσ' ὄν (e ras.) K. Bergk. ὁ καὶ κοιμεύμενος ἀνεῖ
Ahrens. — ἀγρεῖ Schneidewin. αἰρεῖ Hartung. — 170. γίνεται] KO. Cam.
γίνν— vulg. — 171. θεοῖς ἔστιν ἐπι] Bergk. θεοῖσιν ἐπι A. οἷς ἔστι KO.
οἷς ἔστι μέγα vulg. — οὔτοι] A. οὔτι vulg. — 172. γίνεται] KO. Cam.
γίνν— vulg. — 175. χορὴ πενίην omnes, qui his versibus utuntur. — βα-
θυκῆτεα] A. μεγακῆτεα vulg. (etiam O.) — 176. πετρῶν] A. πετρῶν
vulg. — κατ' ἠλιβ— A. — 177. πᾶς γὰρ scriptores, qui hoc v. utuntur,
et quaedam editt. cum Vinet. — οὔτε τι] O. — 178. οὔτ' ἔρξαι KO. Ald.
— 179. τε om. KO. — θαλάττης K. — 180. δίξῃσθαι] A. δίξεσθαι vulg.
De K ambigo; in O videbatur mihi ε in η correctum esse. — χαλεπῇ A
pr. χαλεπόν K.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῶ βέλτερον ἀνδρὶ
ἢ ζῶειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίη.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καὶ τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἐσθλὸς ἀνήρ, ἦν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶ.
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίον, ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
χρήματα γὰρ τιμῶσι, καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγρημε
καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ. πλοῦτος ἔμιξε γένος. 190
οὔτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαῖδη, ἀστῶν
μανροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

Αὐτός τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριον εἰσῆσαν
εἰς οἶκους ἄγεται, χρήμασι πειθόμενος,
εὐδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη
ἐντύει, ἦτ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον. 195

Χορῆμα δ', ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.
εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέει θυμῶ
κτῆσεται, εἰθ' ὄρκῳ παρὰ τὸ δίκαιον ἐλῶν,
αὐτίκα μὲν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτήν
αὐτίς ἐγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερῆσχε νόος.
ἀλλὰ τὰδ' ἀνθρώπων ἀπατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
τίνονται μάκαρες προήγατος ἀμπλακίας, 200

181. τεθνάμεναι] A. τεθνάμαι (—ἀναι) vulg. K lac. O ev. Cfr. Herm.
ad Aeschyli Agam. 517. — βέλτιον K. βέλτι/ O. — 187. οὐδὲ γυνή] A.
οὐδεμίη KO. οὐδεμία vulg. — 188. βούλετ' O. Ald. — 189—192 Brunck.
cum prioribus coniunxit. — 189. γὰρ] Brunck. e Stob. LXXXVIII, 14.
μὲν vulg. — ἔγρημε] KO. vulg. — 190. πλοῦτος] ut Vinet. coni. A. πλού-
του vulg. — 193. αὐτός τοιαύτην KO. Duo nomina propria, quae Theognis
posuerit, brevioris opera oblitterata esse putat Bergk. — 195. εὐδοξος]
A. εὐδοξος vulg. — 196. ἐντύει] Brunck. ἐντύει vulg. ἐκτίνει K. In O
videbatur mihi ἐκτίνει correctum esse in ἐντύει. — 197—208 Soloni ad-
scribit Hartung. — 197. χορῆμα δ', ὃ μὲν] Bergk. χορῆμα δ' ὃ μὲν A.
χρήματα ὃ K. χορῆμαθ' ὃ O. χρήματα δ' ὃ vulg. — 203. ἐπ' αὐτοῦ]
Jacobs. ἐπ' αὐτοῦ Ald. et sec. Schneidewin. A. ἐπ' αὐτοῖς Turneb. ἐπ'
αὐτοῦ KO. Cam. — 204. γίνονται Ald. γίνονται Turneb. — ἀμπλακίας]
quod Brunck. coni. A. — κίης KO. vulg. — κίης Turneb.

ἄλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτισε κακὸν χρέος, οὐδὲ φίλοισιν 205
 ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ὑπερκρέμασεν·
 ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδῆς
 πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἔζετο κῆρα φέρων.

Οὐδείς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
 τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνηρότατον. 210

Οἴνόν τοι πίνειν πουλὺν κακόν. ἦν δέ τις αὐτόν
 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κάτα πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
 ὀργὴν συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ, 215
 τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
 νῦν μὲν τῆδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἄλλοῖος χροῶα γίνου·
 κρέσσων τοι σοφίῃ γίνεται ἀτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
 Κύρνε, μέσῃν δ' ἔρχεν τῆν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ. 220

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἰδμεναι οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς μῶνος ποικίλα δῆνε' ἔχειν,
 κεινός γ' ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.
 ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδίησιν ἔπεσθαι, 225
 τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἄδον.

205. αὐτὸς KO. — ἔτισε] A. τίσε K. vulg. τίσε O. — οὐδὲ] AKO. ὃς δὲ vulg. — 206. ὑπερκρέμασεν] Bergk. ὑπεκρέμασεν KO. ἐπεκρ—vulg. — 207. αὐτόν δ' Cam. et Hartung. servata v. 205 vulgata ὃς δέ. — 210. ἔστιν K. ἐστὶ O. — ἀνηρότατον] Bergk. — ὅτερον vulg. — 211—212 amovit Brunck., cancellis sepsit Bergk. Cfr. 509. — 211. οἶνον — πολὺν O. — 212. πίνει O. — 213—214. 217—218. Cfr. 1071—1074. — 213. θυμέ A. — κατὰ O. vulg. — 215. ὅστις K. — 216. προσομιλήσῃ] Brunck. — ἴσει vulg. — 217. τότε O. Cam. — γίνου] O. γίγνου vulg. — 218. κρέσσων] A. κρεῖσσόν Brunck. κραιπνόν vulg. — τι O. — γίνεται] KO. Cam. γίγν—vulg. — εὐτροπίης Ald. — 219. μηδὲν] A. Cam. μηδ K. μηδ' O. μηδ' Ald. — ἄγαν γ' Cam. — πολιητέων] A. πολιτῶν KO. πολιητῶν vulg. — ἔρχεν] A. ἔρχον vulg. — 221. ὅστις] O. — οὐδενός KO. — 223. κεινός O. — βεβλαμμένου KO. — 225. κακοκερδίησιν] AKO. — δειήσιν vulg. — 226. ἄδον O. ἄδεῖν K.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέραμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
 οἷ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι βίον,
 διπλάσιον σπεύδουσι. τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 χορήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη.
 ἄτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἦν ὁπότε Ζεὺς
 πέμψῃ τειρομένους, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ,
 Κύρνε, ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνὴρ.

Οὐδὲν ἔτι πρόπει ἡμῖν ἄτ' ἀνδράσι σωζομένοισιν,
 ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλει, Κύρνε, ἀλωσομένη. 235

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρουνα πόντον
 ποτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειράμενος
 ὀηδιῶς, θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσση
 ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασι. 240
 καὶ σε σὺν ἀνλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
 εὐκόσμως ἔρατοὶ καλὰ τε καὶ λιγέα
 ἄσονται. καὶ ὅταν δυοφερῆς ὑπὸ κεύθει γαίης
 βῆς πολυκωνύτους εἰς Αἶδαο δόμους,
 οὐδὲ τότε οὐδὲ θανῶν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις 245
 ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,

227—232 Solonis sunt. Cfr. El. IV, 71—76. Qui Theognidea concinnavit, quaedam ut fere immutavit. — 228. πιστόν KO. — βίον] ut vulg. KO et sec. Schneidewin. A. νόον Bekker. — 230. γίνεται] KO. γίγν—vulg. — 232. πέμψῃ] Bekker. πέμψῃ A. πέμψει vulg. — ἄλλοτ' K. ἄλλοτε τ' O. — 235. οὐδὲν ἔτι πρόπει ἡμῖν] Ahrens. οὐδὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν A. οὐδὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν Bekker. οὐδέ τι πρόπει ὑμῖν KO. οὐδ' ἔτι γε πρόπει ἡμῖν (ἡμῖν Brunck.) vulg. οὐδέ τι γε πρόπει ἡμῖν Cam. — σωζομένοισι O. Cam. — 236. Retinui quae habet A. ἀλύειν κύρνε' ὡς πόλλε' ἀλωσομένη K. ἀλύειν — πόλλε' — O. λύειν ὡς πόλλεως τείχοι ἀλωσομένης Ald., et sic mutato τείχοι in τείχη vulg. αὐλὸς (sive αὐλεῖν) πάγχυ πόλει, Κύρνε, ἐν ἀλωσομένη Bergk., quem cfr. — 237—254 Bernhardy Theognidi abiudicat, Herm. disposuit in plures particulas: 237—46. 247—52. 253—54. Hartung. a Theognide alienos esse censet v. 237—246 et v. 253—254, quos a prioribus separavit. V. 247—252 tribuit poetae Megarensi, sed ante 247 statuens lacunam. — 238. ποτήσει AKO. — καὶ] Bergk. κατὰ vulg. — ἀειράμενος] KO. — ρόμενος vulg. — 239. θοίνης] Bekker. θοίνης A. θοίνης KO. θοίναις vulg. — εἰλαπίναισι Cam. — 240. στόμασι] vulg. — 241. συνανλίσκοισι KO. — λιγυφθόγγοισι A. — 243. δυοφερῆς] AKO. — ροῖς vulg. — κεύθει] ut Brunck. A. κενθμῶσι KO. κεύθμασι vulg. — 244. πολὺ κωνύτους K. — 245. οὐδὲ τότε] Bergk. οὐδέ ποτ' vulg. — ἀλλὰ μελήσεις] A. οὐδέ τε λήσεις KO. οὐδέ γε λήσεις vulg.

Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος ἦδ' ἀνὰ νήσους,
 ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρούγετον,
 οὐχ ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλὰ σε πέμψει
 ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων· 250
 πᾶσα γάρ, οἷσι μέμηλε, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδῇ
 ἔσση ὁμῶς, ὄφρ' ἂν ἡ γῆ τε καὶ ἡέλιος.
 αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγησ παρα σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
 ἀλλ' ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατᾷς.

Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον, λῶστον δ' ὑγιαίνειν· 255
 προῆγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἴππος ἐγὼ καλῇ καὶ ἀεθλίῃ, ἀλλὰ κάκιστον
 ἄνδρα φέρω, καὶ μοι τοῦτ' ἀνηρότατον.
 πολλὰκι δ' ἠμέλλησα διαρρηξάσα χαλινὸν
 φεύγειν, ὥσαμένη τὸν κακὸν ἠνίοχον. 260

Οὐ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερεῖνῃ
 ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων.
 ψυχρόν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πίνουσι τοκῆς,
 ὥσθ' ἅμα θ' ὑδρεύει καὶ με γοῶσα φέρει.
 ἔνθα μέσσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα 265
 δειρῆν, ἣ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

Γνωτὴ τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτριή περ ἐοῦσα·
 οὔτε γὰρ εἰς ἀγορῆν ἔρχεται οὔτε δίκας·

247. στρωφώμενον K. — ἦδ' O. — ἀν ἀνήση K. — Post hunc vs. videtur Bergkio pentameter cum hexametro excidisse. — 248. ἐπ' Bekker. ἐπ' vulg. — 249. θνατοῖσιν K. — ἀλλ' ἄγε K. ἀλλ' ἄγε O. — 251. πᾶσι διὸς οἷσι A. πᾶσιν οἷσι KO. πᾶσι δ' ὅσοισι Hartung. e coni. Lachmanni. — ἀοιδῆι A. — 252. ἡ] addidit Bergk. — 253. οὐ om. Ald. παρὰ σεῦ ἐπιτ— Cam. — 255—256 neque Theognidis neque alius elegiographi esse videntur: fuit hoc distichon antiquitus Deli in Apollinis templo vel in donario aliquo inscriptum, vid. Aristot. Eth. Nic. I, 8, ubi *Ἀηλιακὸν ἐπίγραμμα* dicitur. Bergk. — 256. προῆγμα] Bekker. προῆγμα vulg. — τοῦ] AO. οὐ vulg. — ἐρᾷτο A. Bekker. ἐρᾷ ποτὲ (ποτὲ e ras.) K. In O videbatur mihi ἐρᾷτο vel ἐρᾷ τὸ correctum esse in ἐρᾷπο^{τε}. — 257—260 et 261—266 tribuit Hartung. *Cleobulo* vel filiae *Cleobulinae*. — 257. ἵππος O. — ἀληθῆς (θῆς e ras.) K. — 259. δ' ἠμέλλησα] A. δ' ἠμέλλησα KO. δὴ μέλλησα vulg. — 260. ἀποσαυένη AKO. — 261 seq. vix possunt restitui, cum ne id quidem separandi an coniungendi sint hi versus certum sit. Bergk. Cfr. etiam Welcker. — 264. ὡς θαμὰ K. ὡς θαμὰ Ald. ὡς θαμὰ O. — 265. περὶ] A. παρὰ vulg. — βαλὼν] Herm. λαβὼν vulg. — 266. φθέγγετ' O. — 267. γνωτ' εἰ A. — γε] Bekker. τε A. om. vulg. — ἀλλοτριή KO. — ἄγνωτος π. τε καὶ ἀλλοτριή περιεῖσιν, Hartung. — 268. οὔτε ποτ' idem.

πάντη γὰρ τοῦλασσον ἔχει, πάντη δ' ἐπίμυκτος,
 πάντη δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἐνθά περ ἡ. 270

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
 γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν.
 τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
 καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότερον,
 παῖδας ἐπεὶ θρέψαιό καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις, 275
 χρήματα δ' ἐγκαταθῆς πολλ' ἀνηρόα παθῶν,
 τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
 καὶ στνγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐπερχόμενον.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
 μηδεμίαν κατόπισθ' ἀζόμενον νέμεσιν· 280
 δειλῶ γὰρ τ' ἀπάλαμνα βροτῶ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
 παρὰ ποδός, ἡγείσθαι θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

Ἄστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τῶνδε πρόβαινε,
 μήθ' ὄρκῳ πίσυνος μήτε φιλημοσύνη.
 μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλη παρέχειν βασιλῆα μέγιστον 285
 ἔγγυον ἀθανάτων, πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γὰρ τοι πόλει ὧδε κακοψόγῳ ἀνδάνει οὐδέν·
 ὡς δὲ τὸ σῶσαι οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
 ἀνδρῶν· ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις· 290
 αἰδῶς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
 νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

269. ἐπίμυκτος] A. ἐπίμικτον KO. ἐπίμικτος vulg. — 270. ἐχθρῆ] A. ἐχθρὰ vulg. — γίνεται] KO. Cam. γίνν— vulg. — ἐνθά] O. — 271—278 *Mimnermi* esse suspicatur Hartung. — 274. πονηρότερον] Hartung. — ῥότατον vulg. — 275. ἐπιθρέψαιο A. — ἄρμενα K. Cam. ἄρμενα O. — 276. Ut coniunctivus removeatur, coni. Hartung.: *παράσχων χρήματα κατθείης*. — 278. ἐσερχόμενον A. Bekker. — 280. κατόπισθ'] A. κατόπιν vulg. — 282. τίθει Bergk. — 283. τῶνδε] Herm. τόνδε vulg. — προβαίνει K. — 285. ἐθέλη] Bekker. ἐθέλη A. ἐθέλει vulg. — 286. ἔγγιον K. — ἔθειλε Hartung. — 287. τῆ pro τοι Cam. — κακοψόγῳ K. — 288. ὡςδε- τοσσωσαι π. A. — ἀναιβότεροι KO. — Coniecturas vide apud Bergk. — 289. γίνεται] KO. Cam. γίνν— vulg. — 290. ἀνδρῶν· ἡγέονται] Bekker. ἀνδρῶν γίνονται (ut KO. Ald. Cam.) aut γίνν— vulg. — νόμοις] A. νόμοι K. νόμος vulg. — 292. ἔλει KO.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνονται, ἀλλὰ μιν ἔμπης
καὶ κρατερόν περ ἔονθ' αἶρει ἀμηχανίη.

Κωτίλω ἀνθρώπων σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος, 295
φθεγγόμενος δ' ἀδαῆς, οἷσι παρῆ, μέλεται,
ἐχθαίρουσι δὲ πάντες, ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις
ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδείς λῆ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
οὐδ' ὧ κ' ἐκ γαστρὸς, Κύρνε, μιᾶς γερόνη. 300

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνής
λάτρῳσι καὶ δμῶσιν γείτοσί τ' ἀρχιθύροισι.

Οὐ χορὴ κινκλίξειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὄρθα βάλῃς.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γερόνασιν, 305
ἀλλ' ἀνδρῶσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλήην
ἔργα τε δεῖλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἶναι,
πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπεόντα δοκοῖ. 310
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερός εἶη,
γινώσκων ὄργην ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

293. δαίνονται KO. Ald. — μὴν K. μ^α O. — 294. ἔονθ' αἶρει A. ἔοντ' ἀρει Bergk. — 296. ἀδαῆς con. Hoerschel. — μέλεται Cam. Utrumque probavit Brunck. — 297. πάντας A. — ἀνηρῆ Pierson. — ἐπίμιξις con. Bergk. — 299. οὐδείς λῆ] Bergk. et Saupp. οὐδείς δῆ A. οὐδὲ θέλει O. οὐδ' ἐθέλει vulg. — κακῶ K. — 300. ὧ κ'] Bergk. ὡκ A. Bekkerō videtur inde effici sonus ingratus. ἦν vulg. — μιᾶς Bergk. — γερόνη] Turneb. γερόνη sec. Schneidewin. A. γερόνει vulg. — 301. ἀρπαλέος] A. ἀρπαλέος vulg. — Cfr. 1353. — 302. λάτρῳσι K. λάτρῳσι O. Ald. — δμῶσι KO. — 303. κινκλίξειν KO. Cam. — 304. ἔστ' K. — βάλῃς] Crispin. Sylb. λάβῃς vulg. — 305. τοὶ] A. οἱ vulg. — πάντες A. — 307. δεῖλ' — δύσφημα O., prius etiam Cam. — 309. εἶναι] A. ἴσθι vulg. — 310. δ' ὁμιλήτην Cam. — δοκοῖ] Geel. δοκεὶ Bekker. δοκεὶ vulg. — 311. φέροι] A. φέρειν vulg. O. videbatur mihi εἰς δὲ φέροι τὰ habere, K lac. — θύρηφι omisso δὲ A. — κρατερόν KO. — εἶη] AKO. εἶης vulg. — 312. γινώσκων] KO. γινυ— vulg. — Bergkio videntur versus transponendi: ἐν μὲν — γινώσκων — εἰς δὲ — πάντα.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιοτάτος.

Πολλοὶ τοὶ πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται 315
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρνε, ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ,
τολμᾷ δ' ἐν τε κακοῖς κείμενος ἐν τ' ἀγαθοῖς 320
εἰ δὲ θεὸς κακῶ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσει,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μὴ ποτ' ἐπὶ σμικρῶ προφάσει φίλον ἀνδρ' ἀπολέσσαι,
πειθόμενος χαλεπῆ, Κύρνε, διαβολίη. 325
εἴ τις ἀμαρτωλοῖσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶτο,
οὐποτ' ἂν ἀλλήλοισι ἄρθμοι οὐδὲ φίλοι
εἶεν. ἀμαρτωλοὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔπονται
θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδὺς εὐβουλος εἶλεν ταχὺν ἀνδρα διώκων,
Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων. 330

Ἦσυχος, ὥσπερ ἐγὼ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσὶ,
μηδ' ἐτέροισι διδούς, Κύρνε, τὰ τῶν ἐτέρων.

Μὴ ποτε φεύγοντ' ἀνδρα ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσης·
οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἐτι.

313. δικαίου K. — 315—318 Solonis sunt, vid. Eleg. fr. 15. — 318. ἀλλοτὲ τ' A. — 320. Hic vs. legitur in O bis, et hic et post 317. — ἐν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἐν τε κακοῖς Ald. — 321. ὀπάσσει] A. — σσει vulg. — 323. ἐπισμικρῶ O. — ἀπολέσσαι] A. Libri editi aut ἀπολέσσης ut KO aut ἀπολέσης (Ald.) aut ἀπολέσση. — 324. διαβολίη] Bergk. διαβ— vulg. — 325. ἀμαρτωλοῖσι] KO. — λῆσι vulg. — 326. ἀρθμοὶ KO. — 327. ἐπ' con. Bergk. ἄμ' Emper. πέλονται Ruhnken. — 328. οὐν pro οὐκ con. Bergk. Κύρνε ἀδικοὶ dedit Hartung. — 329. εὐβούλω Cam. εὐβουλος δ' Herm. ὦν εὐβουλος Jacobs. ὦν δ' εὐβ— Hartung. — εἶλε KO. ἔλεν Jacobs. Hartung. — 330. ἰθείῃ] ἰθ e ras. K. εὐθείῃ vulg. — 331. ποσσὶ] KO. vulg. — 332. ἐτέροισι KO. μηδετέροισι Hartung. — δίδου Stob. XV, 6. — 333. ἀνέγ' con. Herm. ἀνδρ' ἐπὶ Bergk. — ἐπελπίδι O. — 334. οὐ K. — γίνεται] KO. γίνυ— vulg. — αὐτὸς con. Bergk.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν. πάντων μέσ' ἄριστα. καὶ οὕτως, 335
Κύρον', ἔξεις ἀρετὴν, ἦντε λαβεῖν χαλεπὸν.

Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιιν, οἷ με φιλεῦσι,
τῶν τ' ἐχθρῶν μείζον, Κύρνε, δυνησόμενον.
χοῦτως ἂν δοκέομι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
εἰ μ' ἀποτισάμενον μοῖρα κίχου θανάτου. 340

Ἄλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχὴν,
δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίην δ', εἰ μὴ τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
εὐφοίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας·
αἴσα γὰρ οὕτως ἐστί. τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν 345
ἀνδρῶν, οἷ τὰ μὰ χροῖματ' ἔχουσι βίη
συλησαντες. ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην,
χειμάρρῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος.
τῶν εἴη μέλαν αἶμα πιεῖν, ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροιο
δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε. 350

Ἄ δειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
ἄνδρ' ἰέναι; μὴ δὴ μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει,
ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμέων
αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κἀσθλοῖσιν ἔχαιρες, 355
εὐτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν.
ὥς δὲ περ' ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὥς δὲ καὶ αὐτίς
ἐκδῦναι πειρῶ θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

337. δῶη KO. — φιλεῦσι] KO. vulg. — 338. κύρνε μείζον (prius e ras.) K. — δυνησόμενον Herm. Κύρον' ὀδυνησόμενον Geel. — 339. μεν K. — ἀνθρώποις Brunck. — 340. εἰ μ'] A. εἰ μὴ KO. ἦν vulg. — κίχου] Cam. κίχη vulg. — 341. ζεὺς KO. Ald. — 343. μεριμνέων] A. — νάων KO. — νῶν vulg. — 344. δοίην τ'] KO. Cam. δοίην δ' A. δοίη τ' Ald. δοίης τ' Turneb. — 349. ἐπι O. — ὄροιο] A. ἄροιο vulg. De O ambigo: habet ἴρῳ. — 351. ἄ O. ὦ Ald. Cfr. 649. — τί μενεῖς; προλ— ἰέναι, Geel. τί μ' ὀκνεῖς προλ— Hartung. et Meinek. — 352. μὴ δὴ μ'] Bekker. μ' ἦν δὴν A. τί δὴ μ' KO. τί δὲ δὴ μ' vulg. μὴ λην Bergk. — φίλει] Bekker. φιλεῖ acc. rec. add. A. φιλεῖς vulg. — 353. ἡμέων] A. ἡμῶν vulg. — 355. κἀσθλοῖσιν AK. κ' ἐσθ— O. — 356. οὐτε A. — 357. αὐτίς] A. αὐτίς vulg. αὐ K. — 358. θεοῖς A.

Μηδὲ λίην ἐπιφαίνε. κακὸν δέ τι, Κύρον', ἐπιφαίνων
παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις. 360

Ἄνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
Κύρον' ἀποτινυμένου δ' αὔξεται ἔξοπίσω.

Εὐ κῶτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
τίσαι νιν πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

Ἴσχε νόον, γλώσση δὲ τὸ μείλιχον αἶεν ἐπέσθω· 365
δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὀξυτέρη.

Οὐ δύναμαι γινῶναι νόον ἀστῶν, ὄντιν' ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὐ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς.
μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί·
μιμείσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται. 370

Μὴ μ' ἀέκοντα βίη κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαννε,
εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θανμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις,
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
ἀνθρώπων δ' εὐ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἐκάστου· 375
σὸν δὲ κράτος πάντων ἐσθ' ὕπατον, βασιλεῦ.
πῶς δὴ σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἄνδρας ἀλιτρούς
ἐν ταύτῃ μοίρῃ τὸν τε δίκαιον ἔχειν,
ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῆ νόος, ἦν τε πρὸς ὕβριν
ἀνθρώπων ἀδίκους ἐργασίαι πειθομένων; 380

359. λίαν KO. — δέ τε A. — ἐπιφαίνων παύρους] Brunck. ἐπιφαίνων. π— vulg. Hartung., qui hoc distichon addidit prioribus: — ἐπιφαίνε κακόν· τί δὲ — ἐπιφαίνους; — 360. Cfr. 645. — 362. ἀποτινυμένου] ut Brunck. A. ἀποτινυ— vulg. — 363. κῶτιλλε KO. — δ' om. A. — 364. τίσαι νιν K. τίσαι' O. — μηδεμίην KO. — 365. Ἴσχε νόον γλώσσης A. — μείλιχον KO. — ἐπέσθω A. Bekker. — 366. Cfr. 1030. — κραδίη O. ὀξυτέρη κραδίη Brunck. — 368. ἔρδων K. Ald. ἔργον O. — 369—370 separavit Bekker. — 370. τῶν σοφῶν K. τῶνασόφων O. — 371. ἄμαξαν O. ὑφ' ἄμ— Cam. — 372. ἐς K. — λίαν Cam. — 373—392 Solonis esse, sed in arctum non satis prudenter redacta suspicatur Bergk. — 377. δὴ σεῦ O. Brunck. δὲ σεῦ Ald. δέ σεο Cam. δὴ Ζεῦ Wassenberg. δὴ σοι malit Bekker. — 378. ταύτη — τὸν δὲ A. — 379. τε πρὸς pro τ' ἐπὶ KO (hic πρὸσσω φροσύνην). — τρεφθῆ] Cam. τρεφθῆ codd. — 380. ἐργασίαι KO.

Οὐδέ τι κεκοιμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
οὐδ' ὁδὸς ἦν τις ἰῶν ἀθανάτοισιν ἄδοι.

Ἐμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα. τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἰσχονται θυμὸν, ὅμως πενίην
μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες, 385
ἦτ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἰσχεα πολλὰ φέρειν,
χορημοσύνη εἰκων, ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἐριδας, 390
ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
ἣ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίττει ἀμηχανίην.

Ἐν πενίῃ δ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὸν ἀμείνων
φαίνεται, εὐτ' ἂν δὴ χορημοσύνη κατέχη·
τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὐτέ περ αἰεὶ 395
ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύη·
τοῦ δ' αὐτ' οὐτε κακοῖς ἔπεται νόος οὐτ' ἀγαθοῖσι.
τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χορὴ τὰ τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσθήνορας ὄρκους
ἐντρέπεν ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος. 400

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
ἔργμασιν ἀνθρώπων. πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν

381—382. Hos versus separavit Bekker. et a praecedentibus et a subsequentibus, Hartung. posuit eos Hermannum secutus post 378 cum signo interrogationis post ἄδοι et om. δ' post ἔμπης. — 381. δαίμονος ἐστὶ KO. ὅστις pro ἐστὶ A. — 382. ὁδὸν A. ος e ras. K. — ἦν τις] ut Brunck. A. ἦντιν' vulg. — 384. ἰσχοντες A, quod probarunt Ahrens. et Hartung. — ὅμως O et quaedam editt. — πενίην] ut Brunck. coni. A. πενίης vulg. K lac. O ev. — 385. ἀμηχανίης] AKO. Brunck. ἀμηχανίην antea. Cam. in notis: λέγει δὲ εἶναι τὴν πενίαν μητέρα τῆς ἀμηχανίας. οὕτω γὰρ ἐν ἐνίοις τῶν ἀντιγράφων εὐρηται. — φιλεῦντων Ahrens. et Hartung. — 386. παράγει] ut Meinek. coni. A. προάγει vulg. — 387—392 Hartung. a prioribus separavit tanquam alienos. Ahrens. eiecerat 391 et 392. —

388. αἰσχίον K. αἰσχ^ε (tum ev.) O. — Cfr. 651. — 392. ἦ O. Cam. — τίττει K. — 395. τὰ δίκαια φρονεῖ] A. τ' ἄδικα (τᾶδίκαι KO.) φρονεῖ vulg. — οὐτε K. vulg. ante Bekker. O videbatur mihi habere οὐτε. οὐτέ Crisp. — 396. ἰθεῖη KO. Cam. — ἐμπεφύη A. ἐμπεφύκει K. — 397. αὐτ' A. αὐ vulg. — ἀγαθοῖσι] KO. vulg. — 398. τὰ δὲ A. — 400. ἐντρέπεν] Bergk. ἐντρέπον (vel ἐντρέπε') Brunck. ἐντρέπε δ' vulg. ἐντρέπεί A, unde Bekker. Εὐτρέπελ'. — ἀλευάμενον A. — 401—406 Phocy-

σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὄντινα δαίμων
πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
καὶ οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦ κακὰ, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι 405
εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακὰ.

Φίλτατος ὢν ἡμαρτες. ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω
αἰδοῦς, ἦτ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρον', ἔπεται. 410

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
ᾧ γνώμη θ' ἔπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναμις.

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ με οἶνος
ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.

Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὐρεῖν 415
πιστὸν ἑταῖρον, ὅτω μὴ τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἔλθὼν παρατρέβομαι ὥστε μολίβδῳ
χρυσός, ὑπερερίου δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
σιγῶ, γινώσκων ὑμετέρην δύναμιν. 420

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσση θύραι οὐκ ἐπίκεινται
ἀρμόδια, καὶ σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει·
πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
ἔσθλὸν δ' ἐξελθὸν λῶιον ἢ τὸ κακόν.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον 425
μηδ' ἐσιδεῖν ἀγὰς ὀξέος ἡλείου,

ludis esse coni. Bergk. — 404. ἐς Bekker. — 407. σοι A. Bekker. — 409. Cfr. 1161. — παισὶ καταθήσει AKO. καταθήσεις παισὶν Brunck. — 411. οὐδενὸς — δοκεῖ] A. μηδενὸς — δόκει vulg. — κακίας Vinet. — 413. οὕτως] AKO. vulg. — μετ' οἶνος A. μεγ' — K. μ^εγ' O. — 414. ἐξαρεῖ Ahrens. et Hartung. — 415. ὁμοῖον K. — 417. Cfr. 1105. — 418. λόγος] A. νόος vulg. — 419. Cfr. 669. — 420. γινώσκων] KO. Cam. γινν—vulg. — ὑμετέρην] Herm. ἡμε—vulg. — 421. ἀνθρώπων] AKO. ἀνθρώποις vulg. — 424. ἐξελθὼν AO. — 426. ἀγὰν K., v e corr., ut videtur, O.

φύντα δ' ὅπως ὠκίστα πύλας Ἴδαο περῆσαι
καὶ κείσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον.

Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾶον βροτόν, ἢ φρένας ἐσθλὰς
ἐνθήμεν· οὐδεὶς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο, 430
ᾧ τις σάφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα κακὸν κακοῦ ἐσθλόν.
εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.
εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἐνθετον ἀνδρὶ νόημα, 435
οὔποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν. ἀλλὰ διδάσκων
οὔποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἀνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῆσι,
τὸν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται. 440

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλός
τολμᾷ ἔχων τὸ κακόν, κοῦκ ἐπίδηλος ὄμως·
δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσι
θυμὸν ἔχων μίμνειν. ἀθανάτων δὲ δόσεις
παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'. ἀλλ' ἐπιτολμᾷν 445
χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

428. γαῖαν ἐφρυσάμενον Brunck. γῆν ἐπιφρυσάμενον Hartung. Prius habet Sext. Emp. Hypot. III. p. 175. — 430. πω om. A. — 431. ᾧ τις] Bergk. ὅτις A. ὅστις vulg. ᾧτιν Hartung. — κακὸν κακοῦ] KO. κακοῦ A. καὶ κακοῦ Ald. καὶ κακὸν vulg. — 432. οὐδ' KO. — τοῦτο sine γ' editt. ante Brunck. — 433. ἀτειρὰς AKO. — 435—438 vulgo separant a praecedentibus, sed pertinere ad eandem elegiam, quamquam graviter immutata, docet Plato Menone p. 95 E et Aristot. Eth. Nic. X, 9. Bergk. Idem ostendit initio scriptum fuisse: οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός | ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν . . . εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἐνθετον ἀνδρὶ νόημα, | πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον . . . οὔποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ κτλ. — 438. ποιήσει A. — 439. φυλακῆσι] KO. vulg. — 440. τῶν A. — αὐτοῦ Cam. — κίδιον A. κίδιον KO. τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων Jacobs. τῶν αὐτοῦ δ' ἰδίων Herm. Cfr. Bergk., qui proposuit etiam τὸν δ' αὐτοῦ ἰδίων μηδὲν — et Renner. p. 145. 150. — 441. γὰρ] A. τοι vulg. om. KO. — Κῶρον' pro πάντ' conii. Hartung. ἐστὶν ἀνόλβιος scripsit Bergk. — 442. ἔχων] A. Brunck. ἔχειν vulg. — ὄμως A. Crispin. τολμᾷ ὄμως τὸ — ἐπίδηλον ἔχων Hartung. — 443. Ita A, nisi quod κακοῖσιν. οὔτε κακοῖσιν — οὔτ' ἀγαθοῖσι (—σιν O) vulg. — 444. ἔχων μίμνειν] hic omnes libri. — τε A. — 445. ἐπέρχονται — ἐπιτιμᾷν K.

Εἰ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ρεύσεται ἡμετέρης·
εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργασιν ὥσπερ ἄπεφθον
χρυσόν, ἐρυσθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ, 450
τοῦ χροῆς καθύπερθε μέλας οὐχ ἄπτεται ἰός
οὔδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἀνθος ἔχει καθαρὸν.

Ἐνθροπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης
καὶ σάφρων οὔτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,
πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν 455
οὔτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὐ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
οὔδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρηξάσα δὲ δεσμὰ
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. 460

Μήποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νόον ἔχε, μηδὲ μενοῖνα,
χρημάσι, τῶν ἀνυσις γίνεταί οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλόν
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῶ δ' ἔργατι κῦδος ἐπι.

Ἄμφ' ἀρετῇ τρίβον, καὶ σοὶ τὰ δίκαια φίλ' ἔστω,
μηδὲ σε νικάτω κέρδος, ὅ,τ' αἰσχρὸν ἔη. 465

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῶν,
μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι.

447. εἰ μ' ἐθέλεις O. — 449. δ' ἔμε A. δ' ἐμὲ Brunck. — ἀπεφθόν K. ἀπεφθ' O. — 451. ἰόν K., ἢ fort. e corr. O. — 453. ἄνθροπ'] A. ἀνθροπ' vulg. K lac. O ev. — 456. οὐδ' ἐνός O. — 457. σύμφορον ἐνεστί A. σύμφορον ἐστὶ Ald. lac. K. ev. O. — 461—462. νόον γ' Cam. νόημ' conii. Bergk. Idem suspicatur verborum traiectione in antiquo poeta offensus μήτε μενοινῆν, vel μηδὲ μενοῖνα χρημάτα. — γίνεταί] KO. Cam. γίγν— vulg. — οὐδὲ μία O. — 463. οὔτε] K. — τοι pro τι KO. — δειλόν Hartung. — 464. ἐπι] ut Brunck. A. ἔχει vulg. — 465. τοι A. Hartung. — 466. ἔη] Bekker. ἔη A. ἔθει KO. ἔει vulg. — 467—496 integra elegia videtur, quamquam fortasse hic quoque nonnulla in arctum sunt contracta. Bergk. Cam., quocum facit Hartung., diremit 467—474. 475—492. 493—496., Bekker. 467—468. 469—492. 493—496. Welcker. 467—474. 475—476. 477—492. 493—496 variis poetis haec attribuens. Bergkio totius carminis auctor videtur esse Euenus maior, Simonidis Amorgini

μήθ' εὔδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὄντιν' ἄν ἡμῶν
 θωρηχθέντ' οἴνω μαλθακὸς ὕπνος ἔλη, 470
 μήτε τὸν ἀργυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
 πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνηρόν ἐφυ.
 τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἴνοχοεῖτω·
 οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἄβρα παθεῖν.
 αὐτὰρ ἐγὼ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου — 475
 ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἴκαδ' ἰών,
 ἧξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
 οὔτε τι γὰρ νήφω οὔτε λίην μεθύω.
 ὅς δ' ἄν ὑπερβάλλη πόσιος μέτρον, οὐκέτι κείνος 480
 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου,
 μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχροῖ·
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
 τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
 γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
 ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μὴ σε βιάσθω 485
 γαστήρ ὥστε κακὸν λάτριον ἐφημέριον —,
 ἢ παρεῶν μὴ πῖνε. σὺ δ' ἔγχεε τοῦτο μάταιον
 κοτίλλεις αἰεὶ· τοῦνεκά τοι μεθύεις·
 ἢ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἢ δὲ πρόκειται,
 τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις. 490
 ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας. ἀνίκητος δέ τοι οὗτος,
 ὅς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἐρεῖ.
 ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
 ἀλλήλων ἐριδος δῆριν ἐρυνκόμενοι,

aequalis. — 469. μήθ' Bekker. μηθ' A. μήδ' Ald. μηδ' vulg. μήδ' O.
 — ὄντιν' ἄν] A. ὄντινα vulg. — 470. μαλθακός K. — ἔλη] Bekker. ἔλη A.
 ἔλοι vulg. — 471. μήτε] A. (?) Bekker. μὴ δὲ ut KO aut μηδὲ vulg. —

474. γίνεται] KO. γίνν— vulg. — 475. μέτρον ἔχω K. μέτρον ἔχω O. —
 476. λύσειν κακοῦ K. — 477. ἧξω] AKO. δειξω vulg. ἧξω Ahrens. et Hartung.
 λήξω Emper. — 478. οὔτε] O. οὔτε K. — τοι KO. Ald. οὔτε λίην νήφων
 οὔτε λίην μεθύων Hartung. ἧξω δ' — οὔτε τι νήφων εἰμ' οὔτε λίην μεθύων
 conii. Bergk. — 480. αὐτοῦ Cam. — 481. νήφοσι γίνεται] A. νήφουσι γίνεται
 KO. νήφουσι εἶδεται vulg. — 482. ἔρδων K. (?) Crispin. — 483. ὅτε O.
 οὔτε Ald. — 484. γινώσκων] KO. Cam. γίνν— vulg. — 487. σὺ δ' ἔγχεε]
 A. σὺ δ' ἔχε O. σὺ ἀλλ' ἔχε K. σὺ δὲ ἔχε Ald. σὺ δ' αὐ' ἔχε Crisp. σὺ
 δ' ἔσχε Cam. — 488. κοτίλλεις KO. κοτύλης Ald. τῆς κοτύλης, quod
 proposuerat Vinet., alii. — 490. ἐπὶ χεῖλος ἄγεις conii. Bergk. — 491. αἰ-

νεῖσθαι A. Bekker. — 492. πολλὰ K. πολλὰς O. πολλὸν sec. Schneide-
 win. A. — 494. ἐριδος] A. ἐριδας vulg. — δῆριν ἐρυνκόμενοι] Bergk. δῆριν
 ἀπερυνκόμενοι vulg. — δῆριν ἀπ— A sec. Schneidewin., qui conii. λῆμ'.

ἐς τὸ μέσον φωνεῦντες, ὁμῶς ἐνὶ καὶ συνάπασι· 495
 χούτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δῆ
 πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.

Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες 500
 γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον,
 καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
 ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.

Οἴνοβαρέω κεφαλὴν, Ὀνομάκριτε, καὶ με βιάται 505
 οἶνος, ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
 ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει. ἀλλ' ἄγ' ἀναστάς
 πειρηθῶ, μὴ πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει
 καὶ νόον ἐν στήθεσσι. δέδοικα δὲ μὴ τι μάταιον
 ἔρξω θωρηχθεῖς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πούλως κακόν. ἦν δέ τις αὐτόν 510
 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακόν, ἀλλ' ἀγαθόν.

Ἥλθες δῆ, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
 ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ' ὦ τάλαν οὐδὲν ἔχων.
 νηὸς τοι πλευρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
 Κλεάρισθ', οἷ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.

495. εἰς KO. vulg. ante Brunck. — φωνεῦντες O. φονέοντες K. —
 ὁμῶς ἐνὶ om. K. ὁμῶς O. — συνάπασι] συνάπασιν Bekker. συνάπασιν A.
 σὺν ἅπασιν K. vulg. σὺν ἅπασιν O. — 496. γίνεται] KO. Cam. γίνν—
 vulg. — 498. πίνῃ] Bekker. πίνῃτ' A. πίνῃθ' KO. πίνει Ald. πίνεθ'
 vulg. — ὑπὲρ μέτρον] Bekker. Et sic KO. ὑπέμετρον A. ὑπὲρ τὸ μέ-
 τρον vulg. — 500. γινώσκουσ'] KO. Cam. γίνν— vulg. — Post hunc vs.
 lacunam statuit Hartung. — 501. ἤρατο] cfr. Bergk. In O ἤρατι in ἤρατο
 videtur mutatum esse. Clare vidi ἤρατ'. — 503—508 *Thaletae* esse conii.
 Bergk., si quidem compelletur Onomacritus Locrensis. — 503. οἴνοβαρῶ
 KO. vulg. — ὄνομα κριταί KO. — με βεβιάται A. — 504. γλώσσης Bergk.
 et Hecker. — οὐκ ἔτ' O. vulg. — 505. περὶ τρέχει. ἀλλάγ' O. ἀλλὰ γ'

vulg. ante Bekker. — 506. ἔχει] A. Cam. ἔχει O. ἔχη vulg. η e ras. K.
 — 508. ἔρξω KO. Ald. — 509. πολὺς K. πολλοῖς O. — αὐτῶν O. —
 511. ἀνύσσας KO. — 512. ἐνθάδ' O. — 514. κλεάριθ' K. κλεάριθ' O. —
 Nomen repetitum indicio est haec in arctum redacta esse. Bergk. τᾶ-
 ρισθ' scripsit Hartung. — οἷ' pro οἷ' KO.

τῶν δ' ὄντων τᾶριστα παρῆξομεν. ἦν δέ τις ἔλθῃ 515
σεῦ φίλος ὢν, κατάκεισ' ὡς φιλότιτος ἔχεις.
οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μείζον
σῆς ἔνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.

ἦν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἰπεῖν· 520
ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ,
ὥσθ' ἕνα μὲν ξείνον πατρώιον οὐκ ἀπολείπειν,
ξείνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρῆχειν.

Οὐ σε μάτην, ὦ Πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
ἢ γὰρ ῥηιδίως τὴν κακότητα φέρεις.

Καὶ γὰρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν, 525
ἢ πενήνῃ δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

Ὡ μοι ἐγὼν ἤβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισομένης.

Οὐδένα πω προὔδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἐνι. 530

Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ λαίναται, ὅππότε' ἀκούσω
αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεσσιν ὅπα.

Χαίρω δ' αὖ πίνων καὶ ὑπ' ἀύλητῆρος ἀείδων,
χαίρω δ' εὐφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων.

515. Hartung. haec a prioribus separavit. — τὰ ἄριστα codd. et vulg. ante Bekker. — Pro δέ τις A sec. Schneidewin. διης, pro φιλότιτος in v. s. φιλοτιτο. — 516. ἔχει K. σεῦ φίλος ὢν κακέισ', ὡς φιλότιτος ἔχει conl. Bergk. καὶ κείσ', ὦ φίλ', ἔπος τόδ' ἔρεις. Schneidewin. post 522 adiungens 691—92: χαίρων δ' εὖ —. — 517. οὔτε — οὔτε] οὔτε priori loco K. οὔτ' ἔτι bis O. — μείζω A. — 521. οὐκ ὑπολ— Sylb. ἀποειπεῖν conl. Epkema. — 522. πλέον ἔστ' AKO. Ald. — 525—526 separavit Bergk. a prioribus. — 527—528 *Mimnermi* esse conl. Bergk. — οἴμοι editt. ante Brunck. — 528. ἀπονισομένης] A. ἀπονισομένης Brunck. ἀπανισταμένης vulg. K post α lac., in O apparet απο. — 529. οὐδένα πω] Bergk. οὐδένα A. οὐδέ τινα KO. οὔτε τινα (οὔτε τινα) vulg. — 530. οὐδ' ἐν] A. οὐδὲν KO. οὔτ' ἐν vulg. — 533—534 separavit Bergk. a praegressis *Archilochi* eos esse putans. — δ' αὖ πίνων] Brunck. δ' εὖ π. vulg. δ' ἐμπίνων (in notis: nisi δὴ πίνων malis) Bergk. — ἀείδων] Piers. ἀκούων vulg. — 534. εὖ φθογγον K. — ἐλάων conl. Piers. δονέων Bergk. K post λύρην lac., O ev.

Οὐ ποτε δουλείῃ κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν, 535
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καυχένα λοξὸν ἔχει.
οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἔλευθέριον.

Οὗτος ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῷ,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἔξαπατῶσι θεοί. 540

Δειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαῖδη, ὕβρις,
ἦπερ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσε.

Χρὴ με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην, ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν,
μάντεσί τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰσθόμενοις ἱεροῖσιν, 545
ἄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχροῦν ὄνειδος ἔχω.

Μηδένα πω κακότητι βιάζω. τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίας οὐδὲν ἀρειότερον.

Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει,
Κύρνη, ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς. 550
ἀλλ' ἵπποις ἔμβαλλε ταχυπτέρουσι χαλινούς·
δηρίων γὰρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγνύ· διαπρήξουσι κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἔξαπατῶσι θεοί.

Χρὴ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα,
πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων. 555

535. δουλείῃ O. δουλίη Ald. — ἰθεῖα] A. εὐθεῖα vulg. — 536. σκολιὸν K. — 537—538 separavit Bergk. a praegressis. — οὐδ'] Cam. οὔθ' vulg. — 538. οὔτε] οὔτε Bekker. οὐδέ vulg. — 539. οὗτος] A. οὔτις vulg. — αὐτῷ A. Crisp. — 540. Cfr. 554. — 542. ὄλεσε] KO. (hic in marg.: ἀναύξησις ἰωνικῶς.) ὄλεσεν A. Bekker. ὄλεση vulg. — 543. γνώμονα] ut conl. Valck. A. γνώμην vulg. — δικάσειν K. δικάσ^ε O. — 544. Post δόμεν plene interpunxit Hartung., tum indicavit lacunam: utrumque auctore Bergkio. — 545. μάντεσί τ'] A. μάντεσιν vulg. — αἰσθόμενοις KO. — 547. βιάζωτο K. — 548. ευεργεσίας A. ευεργεσίας O. — 551. τανυπτερόγεσσι libri impressi ante Brunck. — 552. δῆων Bekker. — 553. Post μεσηγνύ distinctio Bekker., vulg. nulla distinctio, unde Cam. κελεύθου. Brunck. πολλήν. — 556. πρὸς δὲ θεῶν A.

Φράζεο. κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς.
ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα.

Λῶστά σε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
μήτέ σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι. 560

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

Κεκλήσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρεξέσθαι δὲ παρ' ἐσθλόν
ἄνδρα χρεῶν, σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον.
τοῦ συνιεῖν, ὅποταν τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῆς
καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίης. 565

Ἦβη τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
ἄφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἠελίοιο,
ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι. 570

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

Εὖ ἔρδων εὖ πάσχε. τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
τῆς εὐεργεσίας ὀηδὴ ἀγγελίη.

Οἷ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι
ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας. 575

557. φράζεο δ' ὁ κ. A. — Post hunc vs. lacunam statuit Hartung. — 559. λῶστά σε] Geel., qui hoc distichon a prioribus separavit. ὥστε σε (sè Cam.) vulg. ὥστε σε KO. — 561. αὐτῶν A. — Etiam post hunc vs. Hartung. indicavit lacunam. — 563. Ante hunc vs. plura exciderunt. — εἰς KO. — 565. ὅποτ' ἄν AO (hic cum λέγει). vulg. — 567—570 *Mimnermi* esse suspicatur Bergk. — παίζων KO. — 572. ἀπείρητοι] A. Cam. ἀπείρητον vulg. — ἦτων Turneb. — ἀγαθῶν Cam. — 573. ἔρδων K. ἔρδω Ald. — πάσχε. τί] Bekker. πάσχ' ἔτι A. πράττε. τί vulg. — ἰάλλοις] A. ἰάλλεις vulg. τί δ' — ἰάλλεις Brunck. τί δ' — ἰάλλοις Hartung. — 574. εὐεργεσίας A. εὐεργεσίας O. — ὀηδὴ ἀγγελίη] ὀηδ— KO. ὀηδ— διαγγελίη A. ὀηδὴ ἀγ— vulg. — 575. ἐπίστιον ἐχθρὸν ἀλεῦμαι coni. Bergk. μάτην ἐχθρὸς ἄφ' ἀλεῦμαι scripsit Hartung. — 576. χοιράδας εἰναλίους KO. Vide Praefat.

Ῥήδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ κ' κακοῦ ἐσθλόν.
μή με δίδασκ'· οὐ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρειμι,
σμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον. 580

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περιδρομον ἄνδρά τε μάργον,
ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλει ἄρουραν ἀροῦν.

Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακῆ μελέτω.

Πᾶσίν τοι κίνδυνος ἐπ' ἐργασίῃ, οὐδέ τις οἶδε
πῆ στήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσε·
τῷ δὲ κακῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησι
συντυχήν ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης. 585

Τολμᾶν χρὴ τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσι,
ὀηδὴ δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος.

Μήτε κακοῖσιν ἀσῶ τι λίην φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσι
τερφθῆς ἑξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Ἄνθρωπ', ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὤμεν ἑταῖροι·
πλήν πλούτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος. 595

577. Ῥήδιον KO. Ald. Ῥήτερον (ut 1370) Lachmann. Ῥήμιον O. Schneider. et Hartung. — κ' om. O. — Post hunc vs. lacunam indicavit Hartung. — 578. οὐτι O. — τηλίκος K. — 579—580 Poetriae alicuius esse putat Hartung. — 580. σμικρῆς] A. μικρῆς vulg. — 582. ἀλλοτρίαν A. — βούλεται KO. — 583. ἀμήχαν' ἐνεστι Ald. — ἔτι ἐστὶ Cam. — 584. ἀργά] Eldick. ἔργα vulg. — τῶν φυλακῆ] A. τῆ φυλακῆ vulg. — 585—590 *Solonis* sunt, vid. fr. XIII, 65—70. — πᾶσίν KO. — οἶδε] KO. vulg. — 586. πῆ] A. ποῖ vulg. — 588. ἐς] A. εἰς vulg. — ἔπεσε] KO. vulg. — 589. κακῶς] Cam. καλῶς vulg. — τίθησι] KO. vulg. — 591. βροτοῖσι] KO. vulg. — 592. ἀμφοτέρων Brunck. — 593—594 Bergk. a praegressis separavit, Hartung. uncinis inclusit. Cfr. 657. — κακοῖσιν ἀσῶ τι λίην] Bergk. Cfr. 989. κακοῖσιν ἀσῶντα λίην A. Bekker. κακοῖσι λυποῦ K. κακοῖσι νοσοῦντα λυποῦ O. κακοῖσι νοσῶν λυποῦ vulg. — ἀγαθοῖσι] KO. vulg. — 594. τερφθῆς δ' A. τερφθέντ' Bekker. — ἐξ ἀπ— O. — 595. Hartungo videtur post hunc vs. pentameter cum hexametro excidisse. — 596. πλούτου] AKO. Cam. τούτου Ald. — χρήματος ἐστὶ O.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν. ἀτάρ τ' ἄλλοισιν ὀμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

Οὐ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρὶν
ἠλάστρεις, κλέπτων ἡμετέραν φιλήν. 600
ἔρρε, θεοῖσιν τ' ἐχθρὸς καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρῶ ὅς ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν Ἰεργὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

Πολλῶ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη 605
ἀνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον.

Ἀρχῇ ἐπι ψεύδους [μικρὴ χάρις] ἐς δὲ τελευτήν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος, καὶ κακὸν ἀμφοτέρων
γίνεται· οὐδέ τι καλόν, ὅτ' ψεῦδος προσομαρτῆ
ἀνδρὶ καὶ ἐξέλεθ' ἀπὸ στόματος. 610

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτόν
αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
οἳ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἀνδρα 615
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾶ.

Οὐτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλῶ γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

597—598 separavit Bergk. a praegressis. Cfr. 1243. — δὴ καὶ omisso
δὴν K. πόρρωθεν φ— Hartung. Alias coniecturas vide apud Bergk. —
ἀτάρ omisso τ' Cam. probante Bergk. ἔπειτ' Hartung. — ὀμίλει] A. ὀμι-
λεῖν vulg. — 601. τ' om. A. — 602. ψυχρῶ] Bekker. e con. Wopkensii.
ψυχρὸν vulg. — ποικίλω Brunck. — ψυχρὸν ὄν — ποικίλον εἶχον Sin-
tenis, et Hartung. — 603—604 Hartung. Callino vindicat. — 604. τανῶν
Cam. — 605—606 Soloni tribuit Hartung. — λιμοῦ KO. — 606. πλέον
A. — 607. ἀρχῇ ἐπὶ A. Cam. lac. K. ev. O. — μικρὰ AKO. — εἰς KO.
— 608. Ita interpunxit Cam. Alii: κέρδος καὶ κακόν, ἀμφοτέρων, γίν-
— 609. γίνεται] Ald. Cam. γίνν— vulg. K lac. O ev. — ψεῦδος O. —
προσομαρτῆ] Crisp. Bekker. προσομαρτη A. προσομαρτεῖ vulg. — 610. καὶ]
A. κᾶν vulg. — 611. οὐδέ μεν O. Cam. — αὐτόν Cam. — 618. πολλῶ]
K. Cam. πολλῶν O. πολλὸν vulg.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἄκρον γὰρ πενίης οὐκ ὑπερεδράμομεν. 620

Πᾶς τις πλούσιον ἀνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασι,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βίотου παλάμαι.

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν 625
καὶ σιγᾶν αἰεὶ· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοσιν εἶναι,
αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένει.

Ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην. 630

᾿Ωι τιμὴ μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις,
Κύρνε, καὶ ἐν μεγάλαις κεῖται ἀμηχανίαις.

Βουλευέου δις καὶ τρίς, ὃ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
ἀτηρὸς γὰρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς· 635
οἳ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

Ἐλπίς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι·
οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέροι.

620. πενίης] Bergk. πενίην vulg. — 622. πᾶσιν δ'] πᾶσι δ' O. πᾶσι
δὲ K. πᾶσιν τ' Cam. πᾶσιν Ald. — ὡντὸς Brunck. — 623. ἔασι] vulg.
ἔασι KO. — 625 Hartung. posuit colon post ἀγορεύειν, deinde scripsit:
καὶ σιγᾶν αἰεὶ τοῦτο μὲν —. — 627. τι O. — νήφοσιν] A. νήφουσι vulg.
νήφοσι μεῖναι con. Leutsch. K habet in νήφουσι εἶναι vs ei e ras. —
628. μένη Turneb. μένοι Brunck. — 631. ὃ τιμῇ] A. ὄπερ vulg. — κρείσ-
σων KO. — 632. Κύρνε, καὶ ἐν] Bergk. Κυρναὶ καὶ A. Κύρνε καὶ O.
Κύρνε ἰδ' αὐ K. Κύρνε τοι καὶ Ald. (τι alii.) Κύρνε, καὶ Cam. Κύρνε,
ὄγε καὶ Brunck. — κεῖται ἀμηχανίαις] Bergk. κ. ἐν ἀμπλακίαις vulg.
Κύρνε, ἢ καὶ μ— ἐν ἀμπλακίαις Baiter. — 633. ὅτι κ' KO. — ἔλθῃ
Ald. — 634. ἀτειρὸς KO. — αἰεὶ Bekker. ex A, quem tamen ut reliquos
τοι habere dicit Schneidewin. — 636. οἳ] Turneb. οὗ vulg. — ἐν] A. μὲν
vulg. — ὀλίγοι] A. δ' ὀλίγοις vulg. Totum vs. iam Turneb. recte con-
stituerat. — 638. οὗτοι KO.

Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ ῥεῖν
ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

640

Οὐ τοι κ' εἰδείης οὔτ' εὖνουν οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι πανρότεροι.

Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὖροις κεν ἑταίρους
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

645

Ἦδη νῦν αἰδῶς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωεν,
αὐτὰρ ἀναιδείῃ γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Ἄδειλῃ πενήνῃ, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις
σῶμα κατασχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ καὶ πολλὰ διδάσκεις,
ἔσθλα μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

650

Εὐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισι,
Κύρον' ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

Σὺν σοί, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
ἀλλὰ τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

655

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσι
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

639. γίνεται] O. Cam. γίνν— vulg. — εὖ ῥεῖν] conii. Ahrens. Emper. Bergk. εὖρεῖν vulg. — 641. κ' εἰδείης] A. κήσει ὁ εἰς KO. κήσει ὁ εἰς vulg. — εὖνοον conii. Bergk. — 642. πρήγματος A. — ἀντιτύχης KO. — 743. κλήτωρι (ωρι e ras.) K. κλήτορι O. — γίνονται] KO. Cam. γίνν— vulg. — 644. πρήγματι A. — 646. κείμενον KO. — θυμὸν] AKO. θυμου vulg. — 647. ἢ δὴ νῦν malit Bergk. — 648. οὐτὰρ A. — ἀναιδία O. — 649. ἄ O. — ἐμοῖς ἐπικειμένη] A. ἐμοῖσι καθημένη vulg. — 651. αἰσχεα δ' οὐκ Hartung. — κακὰ πολλὰ Hartung. κατὰ πολλὰ Bergk. καὶ δεῖλά Ahrens. — 652. μετ'] A. παρ' vulg. — ἐπιστάμενος KO. — 653. ἀθανάτοισι] KO. vulg. — 654. δ' om. KO. — οὐδεμιᾶς KO. — 655. σὺν τοι A. Bekker. — 656. τὸν] Brunck. — 657. ἀγαθοῖσι] KO. vulg. — 658. ἐπεὶ ἔστ'] KO. vulg. ἐπεὶ ἔστ' Ald. (?) Crisp.

Οὐδ' ὁμόσαι χρὴ τοῦθ', ὅτι μήποτε πρήγμα τόδ' ἔσται·
θεοὶ γάρ τε νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος·
καὶ πρήξαι μέντοι τι. καὶ ἐν κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ. καί τε πενιχρὸς ἀνήρ
αἴψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὅς μῶλα πολλὰ πέπαται,
ἐξαπίνης πάντ' οὖν ὄλεσε νυκτὶ μιῇ.
καὶ σῶφρων ἦμαρτε, καὶ ἄφρονοι πολλάκι δόξα
ἔσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὦν ἔλαχεν.

660

665

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷά περ ἦδειν,
οὐκ ἂν ἀνιώμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών.
νῦν δέ με γινώσκοντα παρόροχεται, εἰμί δ' ἄφρωνος
χρημοσύνη, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι,
οὐνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστία λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δυοφερῆν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων. ἢ μάλα τις χαλεπῶς
σῶζεται. οἱ δ' ἔρδουσι. κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
ἐσθλόν, ὃ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
[χρήματα δ' ἀρπάζουσι βίῃ, κόσμος δ' ἀπόλωλε,
δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον.]

670

675

659—666 coniunxerunt Cam. Bergk. Hartung. — Bekker. separavit 659—660. 661—664. 665—666. — 659. τοῦθ', ὅτι] Cam. τοῦτω e ras. K. τοῦτ' O. τοῦτο (τοῦτό) τι vulg. χρὴ τοῦτ' οὐ μήποτε Ahrens. χρὴ τοῦτ' οὐ μ— Hartung. — πρήγμα K. πρήγμα O. χρήμα Cam. — γένηται pro τόδ' ἔσται Hartung. — 660. γάρ τε] AKO. γάρ τοι Hartung. auctore Hermanno. καὶ γάρ vulg. — 661. χρὴ πρήξαι Brunck. Alia tentavit Hartung. Videtur in verbis latere corruptela. — 663. πέπαται]

οἱ
Brunck. πέπαται vulg. πέπατο malebat Schaefer. πέπαστ' O. — 664. ἐξαπίνης αποτοῦν A. — ἀπο τ' οὖν Orelli cum Herm. ἐξ ἀπίνης πάντα O. πάντα γε ἐξαπίνης K. ἐξαπίνης ἀπὸ πᾶμ' Hartung. Alia vide apud Bergk.

— μιῇ] μιῇ A. μιᾶ vulg. μιᾶ (sic) O. — 666. τιμῆς] A. Cam. τιμῆν vulg. τιμῆ KO. — 667—682 integra est elegia, quam Hartung. et Bergk. tribuunt Eueno Pario maiorī. — οἷά περ O. — ἦδη A. οἶδα conii. Bergk. — 668. ἂν om. KO. — ἀνιώμην A. ἀναινώμην Hartung. e conii. Bergk. — τοῖσιν O. — 669. γινώσκοντα] KO. Cam. γίνν— vulg. — 670. πολλῶ K. — ἂν pro περ A. Cam. om. Ald. et K, qui γνόντι ἀμεινον omisso etiam ἔτι. — 671. οὐνεκα νῦν φερόμεσθα καθίστία λ. βάλλοντες O. — 674. ἢ μάλα τις Cam. — 675. οἱ δ' KO. Cam. σῶζεται, οἱ' e conii. Bekkeri Hartung. — ἔρδουσι] AO. ἔρδ— K. εὔδουσι vulg. — κυβερνήται (ῆται e ras.) K. κυβερνήτα O. — 676. ὃ τις] A. δ' ὅς KO. γ' ὅς vulg. — ἢ μάλ' (ἢ e ras.) K. Idem ἐπιστάμενος. In O clare vidi εἰ, reliqua ev. — 677. ἀπόλωλε] KO. vulg. — 678. ἴσος O. ἴσως Ald. — γίνεται] KO. Cam. γίνν— vulg. — ἐς] A. εἰς vulg. K lac. O ev.

φορτηγοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθευ.
 δειμαίνω, μὴ πως ναῦν κατὰ κύμα πίη. 680
 ταῦτά μοι ἤνιχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσι·
 γινώσκει δ' ἄν τις καὶ κακός, ἦν σοφὸς ἦ.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν αἰδρίες· οἱ δὲ τὰ καλά
 ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενή. 685
 ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
 εἶργει γὰρ τοὺς μὲν χροῖματα, τοὺς δὲ νόος.

Οὐκ ἔστιν θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
 οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ χροῖ πημαίνειν ὅ τι μὴ πημαντέον εἶη,
 οὐδ' ἔρδειν ὅ τι μὴ λῶιον ἦ τελέσει. 690

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,
 καὶ σε Ποσειδάων χάσμα φίλοις ἀγάγοι.

Πολλοὺς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
 γινῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἔσθλα παρῆ.

Οὐ δύναμαί σοι, θυμέ, παρασχεῖν ἄρμενα πάντα. 695
 τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μῦνος ἐρᾷς.

Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἦν δὲ τι δεινόν
 συγκύρῃ, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

679. καθύπερθε O. Cam. — 681. ταῦτα KO. — ἀγαθοῖσι] KO. vulg. — 682. γινώσκει] Cam. γινώσκη K. γινώσκει O. γινώσκει vulg. — κακός] Brunck. κακόν vulg. νῦν κακόν Hartung. — ἦν] Schneidewin. ἄν vulg. — 684. ζητοῦσι O. — χαλεποὶ A. πειρόμενοι K. In O videtur p correctum esse in τ. — 685. τ' pro δ' KO. — 687. οὐκ ἔστι K. vulg. οὐκέστι O. οὐκ ἔστι Cam. — 689. πημαίνειν] AKO. ποιμ— vulg. — ὅτε AKO. — πημαντέον] AKO. ποιμ— vulg. — εἶη conii. O. Schneider. — 690. ἔρδειν K. ὅτε KO. — 692. καὶ σε Cam. — ἀγάγη O. ἀνάγοι conii. Hecker. et Bergk. — 693—694 tribuit Hartung. Soloni. — ἀφραίνοντας] AKO. ἀφρονέοντας vulg. ἀφρανέ— Cam. — 695. σε O. — ἄρμενα K. Cam. — 696. σῶν KO. — μῦνος AKO. Ald. — 697—698 videntur Bergkio coniungendi cum sequentibus probante Hartung., qui tamen omnia nonnulla esse censet. (In edit. Cam. leguntur coniuncti.) — 698. συγκύρῃ] Bekker. συγκύρῃ A. ἐγκύρῃ vulg.

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἦδε,
 πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος, 700
 οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθους αὐτοῦ,
 πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
 ὅστε καὶ ἐξ' Αἰδέω πολυιδρίησιν ἀνήλθε,
 πείσας Περσεφόνην αἰμυλλίοισι λόγοις,
 ἦτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάπτουσα νόοιο — 705
 ἄλλος δ' οὐπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
 ὄντινα δὴ θανάτιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψη,
 ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,
 κυανέας τε πύλας παραμείψεται, αἶτε θανόντων
 ψυχὰς εἶργουσιν καίπερ ἀναινομένας· 710
 ἀλλ' ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἤλυθε Σίσυφος ἦρωσ
 ἐς φάος ἡελίου σφῆσι πολυφροσύναις· —
 οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
 ὠκύτερος δ' εἶησθα πόδας ταχεῶν Ἀρκενίων 715
 καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.
 ἀλλὰ χροῖ πάντας γινώμην ταύτην καταθέσθαι,
 ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστι
 καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία 720
 ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ὧ τὰ δέοντα πάρεστι,
 γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἄβροα παθεῖν,

699. μίη KO. — γίνεται] O. Cam. γίγν— vulg. — 701. οὐδ' ἦν Cam. ἔχεις KO. — 702. σισύφου αἰολίδεω] A. αἰολίδου σισύφου vulg. — 703. αἰδέω] A ut Turneb. αἰδαο vulg. — πολυιδρίησιν KO. — ἀνήλθε] KO. vulg. — 705. βλάπτουσα K. — νόοιο] AKO. νόημα vulg. — 706. τίς τοῦτο O. — ἐπεφράσατο KO. — 707. ἀμφικαλύψη] Bekker. ἀμ—ψη A. ἀμφικαλύψοι vulg. — 708. ἔλθῃ] A. ἔλθῃ KO. ἔλθοι vulg. — σκιερὸν] AKO. κρηερὸν vulg. — ἀποφθιμένος A. — 710. εἶργουσι O. — 711. καὶ κεῖθεν] Bekker. κακεῖθεν libri. (O κακεῖθεν.) — πάλιν ἤλυθε σίσυφος ἦρωσ] ut Jortin. coniecerat A. πάλιν ἤλυθε σίσυφος γ' ἦρωσ K. πάλιν

ἦλθε σισύφορος γ' ἦρωσ O. σίσυφος πάλιν ἤλυθεν ἦρωσ vulg. — 713. ποι οἷς] ut Turneb. A. ποιεις vulg. — 714. ἀγανῆν/Hecker. — νέστωρος O. — 715. ταχεῶν AKO. — ἀρκενίων KO. — 716. βορέω] A. βορέου vulg. — εἰσὶ] KO. Ald. εἰσι A. Cam. ἴσι Vinet. alii probante Hermanno. — 717. ἀλλὰ χροῖ] AKO. ἀλλὰ γε χροῖ vulg. — ταύτη Bergk. — 719—728 Solonis sunt, vid. fr. 24. — ὅσοις Cam. — ἔστι] K. vulg. ἀργυρός ἐστὶ O. — 721. πάρεστι] KO. vulg.

παιδός τ' ἤδ' ἔγγυς γυναικός. ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται
 ὄρη, σὺν δ' ἤβη γίνεται ἀρομῶν,
 ταῦτ' ἄφενος θυητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα 725
 χροῖματ' ἔχων οὐδὲς ἔρχεται εἰς Αἴδεω,
 οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
 νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι,
 μυρόμεναι ψυχῆς εἵνεκα καὶ βίотου. 730

Ζεῦ πάτερ, εἶθε γένοιτο θεοῖς φίλα [τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
 ὕβριν ἀδεῖν, καὶ σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
 θυμῷ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσίν] ὅστις ἀθιρῆς
 ἐργάζοιτο θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
 αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τίσαι κακά, μηδέ τ' ὀπίσσω 735
 πατρὸς ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιτο κακόν·
 παῖδες δ', οἷτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες
 ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἀζόμενοι,
 ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
 μή τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίειν πατέρων. 740
 ταῦτ' εἶη μακάρεσσι θεοῖς φίλα. νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
 ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
 ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
 μή τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὄρκον ἀλιτρόν, 745
 ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ;

723. Cfr. de hoc loco Bergk. ad Solon. — ἀφίκηται O. ἀφ' e ras. K. — 724. γίνεται] KO. Cam. γίνν— vulg. — ἀρομῶν] ut sec. Schneidewin. A et Stobaeus Bekker. ἀρομῶν K. ἀρομῶν vulg. — 726. ἐς KO. — αἴδεω] AKO. αἴδην vulg. — 727. φύγη O. — 729. ἀνθρώπους postulat Hartung. — Ald. Cam. alii om. hoc distichon. — 731—742. 743—752 Solonis esse conii. Bergk. Idem post ὕβριν ἀδεῖν ab eo, qui haec in epitomen redegerit, plura omissa esse animadvertit. Poetam repetiisse post longiorem intercapedinem primarium enuntiatum verbis καὶ σφιν —. — 733. μετὰ φρεσίν] Cam. διατάφρεσι δ' A. μετὰ φρεσὶ θ' KO. μετὰ φρεσὶ δ' vulg. commate aut colo post ἔργα posito. — ἀθιρῆς] Bergk. ἀθιρῆς codd. Ald. ἀπηνῆς Cam. — 735. τίσαι O. τίσαι Cam. — μὴ δέ τ' K. Cam. μὴ δ' ἔτ' Herm. — 736. ἀτασθαλίαι] A. ἀτασθαλία O. — λία K. — λία vulg. — γένοιτο] A. γένοιτο vulg. — 737. παῖδας Cam. — τ' A. θ' KO. — πατρὸς φύντες τὰ δίκαια Hartung. — 738. ποιῶσιν] A. ποιῶσι vulg. — 739. τὰ om. A. — ἀστοῖσι KO. — 743. ἐστὶ O. vulg. — δίκαιον A. — 745. μὴδ'] Bekker. μὴθ' libri.

τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος, ὄρῶν πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
 ἄζοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
 ὀππὸτ' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρῶν 750
 οὔτε τευ ἀθανάτων μῆριν ἀλενόμενος,
 ὕβριζην πλούτῳ κεκορημένος, οἳ δὲ δίκαιοι
 τρῦχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενή;

Ταῦτα μαθὼν, φίλ' ἑταῖρε, δικαίως χροῖματα ποιῶ,
 σῶφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλῆς,
 αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος. ἐς δὲ τελευτήν 755
 ἀλήσεις μύθῳ σῶφρονοι πειθόμενοι.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόλῃος ὑπειρέχοι, αἰθέρι ναίων,
 αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνη,
 ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων 760
 ὀρθώσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον.
 φόρμιγγ' δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλός,
 ἡμεῖς δὲ σπονδάς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
 πίνωμεν, χαρίζετα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
 μηδὲν τὸν Μῆδων δειδιότες πόλεμον.
 ὦδ' εἶη κεν ἄμεινον· ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας 765
 νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνῳς διάγειν
 τεροπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι,
 γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρῆ Μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσόν
 εἰδείη, σοφίης μὴ φθονερὸν τελέθειν, 770

747. κεν] A. καὶ vulg. — 749. οὔτε] Crisp. — τι K. Cam. — ἀνδρῶν] Brunck. ἀνδρός vulg. ἀνδρῶν O. (ἀνδρός K.) — 750. οὔτε] K. Crisp. — τευ] A. τι vulg. — ἀλενόμενος K. Cam. — 751. ὕβριζην] A. ὕβριζει O. vulg. K lac. — 752. τρῦχονται] Bekker. τρῦχονται vulg. — 755. εἰς AKO. — 757. πόλῃος O. — ὑπειρέχοι] AKO. vulg. ὑπερέχοι Ald. — 758. ἀπημοσύνην K. — 760. ὀρθώσαι] A. ὀρθώσαι vulg. — ὦσαι O. Ald. — 761—768 coniunxit Bergk. (ut iam Cam.) cum prioribus. — φόρμιγγ' δ' αὖ] Brunck. φόρμιγγ' δ' αὖ A. φόρμιγγ' αὖ vulg. — φθέγγοιθ'] KO. Ald. vulg. φθέγγοιθ' Cam. — αὐλός] ut Brunck. A. αὐλῶ vulg. — 762. ἀρεσσάμενοι AKO. σπονδαῖς Φοῖβον ἀρεσσάμενοι conii. Schmidt. Alii alia tentarunt. Cfr. Bergk. — 764. τῶν A. Cam. τον, O. — πολέμων A. — 765. εἶη κεν ἄμεινον] Bergk. et Ahrens. εἶναι καὶ ἄμεινον A. εἶναι καὶ ἄμεινον KO. Ald. εἶναι καὶ ἄμεινον Cam. — ὁμόφρονα] Brunck. εὐφρονα aut εὐφρονα vulg. ὦδ' εἶναι. καὶ ἄμεινον ὁμ— Brunck. ὦδ' εἶη καὶ ἄμεινον ὁμ— Hartung. — 767. Post τεροπομένους videntur Bergkio nonnulla omissa esse. — 770. Vulgo distinguitur post σοφίης. Corr. Bergk.

ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν.
τί σφιν χρήσεται μοῦνος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
Ἄλκαθῶ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μήδων ἀπέρκε
775 τῆσδε πόλεως, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἐκατόμβας,
τερπόμενοι κιδάργη τ' ἠδ' ἔρατῇ θαλίῃ
παιάνων τε χοροῖς ἱαχῆσι τε σὸν περὶ βωμόν.
780 ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν
καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
ἵλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελὴν ποτε γαῖαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίου
785 Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφον ἀγλαὸν ἄστν·
καὶ μ' ἐφίλευν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον.
ἀλλ' οὐτίς μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

Μὴ ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
790 ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἶεν ἔχων
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὄρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μήτέ τινα ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμιον, ἀλλὰ δίκαιος ἑών
795 τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε. δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλός τις σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

771. δεικνύειν AKO. δεικνύμεν Ahrens. et Hartung. — 772. χρήσε-
ται KO. χρησεῖται Herm. — 774. ἀλκαθῶ KO. — 778. τ' ἠδ' Herm.
καὶ vulg. καὶ τ' Schaefer. κιδάργης ἠδ' Bergk. — 779. ἱαχῆσι Bergk. e
coni. Bekkeri. ἱαχῆσι A. ἱαχῆσι vulg. — τὸν KO. — 783. ἐς Brunck.
alii. — σικελικὴν Ald. — 785. δ' AKO. — εὐρώταν K. — δονακοτρόφον
KO. — ἱερὸν K et superser. ἀγλαὸν O. — 789. νεώτερον om. KO. νεω-
τέρῳ coni. Bergk. μελέδημ' ἀγανώτερον Leutsch. — 790. σοφίης τ' A.
σοφίης vulg. ἔρατῆς σοφίης Vinet. — 793-796 Minnermi sunt, vid. fr. 7.
— 793. μήτε τινα KO. — ξείνων A. ξείνον vulg. — 794. μήτε τιν' KO.
— 795. αὐτοῦ vel σαυτοῦ Ahrens. — τε K. τὲ O. — 796. ἄλλός τις
σε] ἄλλός τις σε Crisp. ἄλλος τις σε Cam. — τοι σε A. — τοῖσδε KO.
Ald. — ἀμεινον O.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδεὶς·
800 ἀλλ' ὡς λῳίον, οὐ μὴ πλεόνεσσι μέλοι.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἀδῶν δύσεται εἰς Αἴδεω·
οὐδὲ γὰρ ὅς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται.

Τόρου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρεῖν
805 εὐθύτερον χρή, νοῦν, Κύρνε, φυλασσόμενον,
ὃ τινὶ κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια
ὄμφην σημήνη πίονος ἐξ ἀδύτου·
οὔτε τι γὰρ προσθεῖς οὐδὲν κ' ἔτι φάρμακον εὖροις,
810 οὔτ' ἀφελῶν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις.

Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρνε, ἀνηρότατον.
οἷ με φίλοι προὔδωκαν. ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεῖς
εἰδήσω καὶ τῶν ὄντιν' ἔχουσι νόον.

Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσση κρατερῶ ποδὶ λάξ ἐπιβαίνων
815 ἴσχει κατὶλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

Κύρνε, ἔμπης δ' ὅ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὅ τι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα παθεῖν.

798. γίνεται] KO. Cam. γίνν— vulg. — 799. γίνεται] KO. Cam.
γίνν— vulg. — 800. ἀλλ' ὡς λῳίον, οὐ μὴ] Brunck., quem dubitanter
secutus sum. ἀλλ' ὅς λῳίος, ὅς μὴ K. Bergk. ἀλλ' ὡς λῳίον, ὃ μὴ O.
ἀλλ' ὡσεὶ λῳίον μὴ A. ἀλλ' ὃ λῳίον, οὐ μὴ Ald. ἀλλ' — ὃ vulg., cum signo
interrogationis post λῳίον Cam. ἄλλως λῳίον, εἰ μὴ Herm. Alii aliter. Cfr.
Bergk. et Hartung. — μέλοι] AKO. Bergk. μέλει vulg. — 801. οὐδὲ pro οὔτε
KO. — 802. πᾶσαν KO. — αἴδεω] A. αἴδου vulg. — 805. θεωρεῖν] Har-
tung. θεωρῶν libri. θεωρῶν Vinet. — 806. χρή, νοῦν] Hartung. e coni. Geel.
χρή μὲν vulg. χρή μὲν K. χρῆμεν Bergk. χρή μιν Cam. χρή μιν Turneb.
— φυλασσόμενοι Cam. Cfr. Bergk. — 807. κ' εν K. — θεοῦ χρήσασ'
ἱέρεια] Brunck. θεοῦ χρήσασ ἱερεια A. θεὸς χρήσασ ἱερεια KO. θεὸ
χρήσασ (χρήσασ Ald.) ἱερεια vulg. — 809. οὔτε τι] O. — οὐδὲν κ' ἔτις
Erkema. Bekker. οὐδὲν κ' τι vulg., e ras. K. — 810. οὐδ' AKO. —
811. μενοεικέος A. — 812. ἀνηρότερον K. — 814. καὶ τὸν AO. καὶ τοι
K., unde Bergk. coni. καὶ τοῦς. Hartung. scripsit καιρὸν χόντιν'. —
815. γλώσση] Bekker. γλώσση A. γλώσσης vulg. — Cam. om. distichon.

Ἐς πολυάρητον κακὸν ἤκομεν, ἔνθα μάλιστα,
Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου. 820

Οἱ δ' ἀπογηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆας,
τούτων τοι χάρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει.

Μήτε τιν' αὖξε τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἰκων,
μήτε κτεῖνε θεῶν ὄρκια συνθήμενος.

Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος αἰδέειν 825
θυμός; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἥτε τρέφει καρποῖσιν ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
ξανθῆσίν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δῆ, Σκύθα, κείρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον. 830

Πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίη δ' ἐδάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τὰδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ. οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις 835
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλε.

Δισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσι,
δίψά τε λυσιμελῆς καὶ μέθυσις χαλεπή.
τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν. 840

819. πολυάρητον] A. πολυάρρητον K. πολὺ ἄρητον O. Brunck. π. ἄρητον vulg. — 820. σὺν ἀμφ— vulg. ante Bekker., lac. K., εν. O. — 821. Pro οἱ δ' A. οἱ κ', K οὐκ, O ambiguus. οἱ κ' — ἀτιμάζουσι coni. Bergk. — ἀπὸ γῆρ— Bergk. οἱ καταγῆρ— Hartung. — 822. τούτων θεοῖς ὤρη Hartung. Cfr. 152 et Herm. ad Aeschylī Agam. 78. — πέλεται Cam. — 823. μήτε] O. — ἐλπίδι] Bekker. ἐλπίσι libri. — κέρδεσιν εἰκων] A. κέρδεος εἶναι KO. κέρδεος εἶναι vulg. — 824. κτεῖναι KO. — 825—830 Callini esse coni. Bergk. — ὑμῖν] A. ἡμῖν vulg. — 827. καὶ τε K. ἥτ' ἔτρεφεν Hartung. — 828. ξανθῆσί KO. Cam. ξανθῆσ' ἀμφὶ κόμαις Hartung. praeunte Schneidewin., qui ξανθαῖς ἀμφὶ κ. Bergkio videntur post καρποῖσιν plura excidisse. — 831. ὄλεσ' K. ὄλεσα O. ἀπόλεσ' Herm. — 832. γίνεται] KO. Cam. γείν— A. γίγν— vulg. — 833. φθόρῳ] Bekker. φθόροι A. φθορᾶ vulg. — 835. δειλὰ] A. πολλὰ vulg. — 836. εἰς A. Cam. — ἔβαλε] KO. ἔβαλον Cam. — 837. βροτοῖσι] KO. vulg. — 838. χαλεπαὶ K. — 839. ἂν K. vulg. ἂν O. Correxerit Bekker in sec. — 840. οὔτε] O.

Γῖνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάριστον,
εὐτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.

Ἄλλ' ὅποταν καθύπερθεν ἐὼν ὑπέπερθε γένηται, 845
τουτάκις οἴκαδ' ἵμεν πανσάμενοι πόσιος.

Εὖ μὲν κείμενον ἀνδρὶ κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν, 845
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λάξ ἐπίβα δῆμῳ κενεόφρονι, τύπτε δὲ κέντρον
ὄξει, καὶ ζεύγλιν δύσλοπον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὐρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὦδε
ἀνθρώπων, ὅπόσους ἠέλιος καθορᾶ. 850

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὅς τὸν ἐταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἥιδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λῶια δὴ νῦν,
οὔνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἔστι χάρις.

Πολλάκι δὴ πόλις ἦδε δι' ἠγεμόνων κακότητα 855
ὥσπερ κεκλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμε.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μὲν τις ὀρᾶ μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει·
ἦν δέ τί μοι ποθεν ἐσθλόν, ἃ πανράκι γίνεται ἀνδρὶ,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω. 860

841. ἀχάριστον] A. — στος vulg. — 842. ἄγῃ] AKO. Brunck. ἄγει Ald. ἄγοι Cam. — 843. ἐόνθ' Hartung. τὰ γ' ὑπερθεν ἐόνθ' Herm. et Bergk. in proecodosi. Nunc ei praestare videtur καθύπερθε ἀνδρῶν. — 844. πανσάμενον Cam. — 845. ἀνδρὶ] Herm. et Hecker. ἄνδρα vulg. — 847—850 Soloni vindicat Hartung. — 853. ἦδε] Commelin. ἦδέα libri. O εν., modo α apparet. — λῶια δὴ νῦν] A. λῶια ἢ νῦν KO. λῶονα ἢ νῦν Ald. λῶονα δὴ νῦν Cam. λῶιον ἦδη Bekker. — 854. οὔνεκα O. τούνεκα A. vulg. ante Bekker. — οὐδεμί' ἔστι K et vulg. ante Bekker. οὐδὲ μί' ἔστι O. — 855. πολλάκι δὴ] O. Schneider. et Sintenis. πολλάκις ἢ libri. — 856. νῆς Schneidewin. et Hartung. — ἔδραμε] KO. vulg. — 857. μ' ἔτι A. — δειλόν] A. δεινόν vulg. — 859. δέ τι μ' ἢ ποθεν Cam. δέ τι μοι ποθεν O et quaedam editt. — πανράκι] A. πολλάκι vulg. — γίνε-ται] KO. Cam. γίγν— vulg.

Οἷ με φίλοι προδιδούσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη
ἐσπερήν τ' ἔξειμι καὶ ὀρθορὴ αὐτίς ἔσειμι,
ἦμος ἀλεκτρούων φθόγγος ἐγειρομένων.

Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον 865
ἐσθλόν, ὃς οὔτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἑών
οὔτε φίλοις. ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητῆς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστνυ σαοῖ.

Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν,
χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα χαμαιγενέων, 870
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἷ με φιλεῦσι,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνὴρ καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μὲν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἔσσι. τίς ἂν σέ γε μωμήσαιο; 875
τίς δ' ἂν ἐπαινῆσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἦβα μοι, φίλε θυμέ. τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔδονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανῶν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Πῦν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ὑπο Τηργέτιοιο
ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐφύτευσ' ὁ γέρον 880

861—864 *Cleobulo* tribuit Hartung. — 862. ἄστρων *Koten*. Herm. et Emper. — 863. αὐτίς] *K*. Ald. αὐτῆς *O*. αὐτίς vulg. — 864. φέγγος *KO*. — 865—868 *Tyrtaei* esse suspicatur Bergk. — ὄλβον ἀνδράσιν *O*. — 866. οὔτ' αὐτῷ] Bekker. οὔτ' αὐτῶ *A*. οὔθ' αὐτῷ vulg. οὔθ' αὐτῶ *Cam*. — Pro οὐδὲν ἑών conii. Geel. οὐτιδανῶ, Bergk. οὐδ' ὀτιοῦν vel οὔτε πόλει. — 868. σαοῖ] *KO*. Bekker. σάοι vulg. — 869. εἰ *K*, in *O* apparet. — πέσει *O*. — ὑπερθε *K*. *Cam*. — 870. χαμαιγενέων] *A*. παλαιγενέων vulg. πάλα γενέων *O*. — 871. εἰ om. *K*, *O* ev. — τοῖσι *KO*. — φιλεῦσι] *KO*. vulg. — 873. αἰνῶ malit Bergk. — 874. οὔτέ] *O*. — ἀ χθαίρειν (sic) *O*. — 875. ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἔσσι] *A*. ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἔσσι *KO*. ἐσθλὸς καὶ κακὸς ἔσσι vel κακὸς ἔσσι vulg. — σέ τε *AKO*. Hartung. — 876. ἐπαινῆσαι] Brunck. ἐπαινῆση vulg. ἐπαινῆση *K*. ἐπαινῆσει *O*. — 877—878 Bergk. conii. *Mimnermi* esse versus. In editt. ante Brunck. desunt h. l. — ἦβα μοι] Ahrens. Bergk. Hartung. ἦβαν *A*. ἦβῶς *K*. ἦβῶοι *O*. ἦβῶοις Brunck. ἦβῶοις Bekker. — αὐ τινὲς] *A*. ἂν τινες *O*. Brunck., *K* fort. αὐ τινες. — ἔδονται Brunck. — 879—885 *Chiloni* vindicat Hartung.; Bergkio videntur versus ex *Tyrtaeo* deprompti esse, quamquam etiam poeta non ab *Eretria* oriundus, modo staret a partibus *Eretriensium*, ita loqui potuerit. — ἀνακλήης Bekker. in pr. — *Κήρινθος*] ut *Cam*. *A*. *Κήρινθος* vulg. — ὄλωλε] *KO*. vulg. — 894. ὡς δὴ *Κυψελιδέων*] Bergk. *Κυψελιδέων* Herm. ὡς δὴ *Κυψελίδων* *A*. ὡς *Κυψελίδων* *Vat*. 63. ὡς *Κυψελίδων* vulg. ὡς δὴ *Κυψελίδων* Bekker. — 895. αὐτὸς ἐν αὐτῷ] Bekker. — αὐτῶ *A*. — αὐτῶ *Orelli*. Hartung. ἐν γε αὐτῷ vulg. — 896. ὀδυνηρότερον] *A*. ἀνηρότερον vulg. — 897. *Κύρον*, εἰ] *A*. *Κύρνε*, μὴ vulg. μὴ omisso *Κύρνε* *K*. — ἀνδρεσι *O*. *Κύρνε*, μὴ ἀνδρασί πάντα *Vinet*. *Μὴ πάντ' ἀνδρασί*, *Κύρνε*, Brunck. — θεὸς *Θνητοῖς*] Herm. *καταθνητοῖς* vulg. *κατὰ θνητοῖς* *KO*. — *χαλέπαινε*] *χαλέπαινε* Herm. *χαλεπαίνειν* vulg. — 898. *γινώσκων*] *KO*. *Cam*. *γινν*—vulg. *γινώσκων* *A*. — εὐ νοῦν] Herm. καὶ νοῦν Hartung. ὡς νοῦν vulg. ὡς νοῦσ (*σ* e corr.?) *K*.

οὔρεος ἐν βήσσησι, θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
ἐκ Πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδώνας,
θωρηχθεῖς δ' ἔσειαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχει πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων 885
κωμάζοιμι. κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

Μηδὲ λίην κήρυκος ἀν' οὔς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
οὐ γὰρ πατρῶας γῆς πέρι μαρναμένα.

Ἄλλ' αἰσχροὺς παρεόντα καὶ ἀκνυπόδων ἐπιβάντα 890
ἵππων μὴ πόλεμον δακρυόεντ' ἐσιδεῖν.

Οἷ μοι ἀνακλήης· ἀπὸ μὲν *Κήρινθος* ὄλωλε,
Αηλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
ὡς δὴ *Κυψελιδέων* *Ζεὺς* ὀλέσειε γένος.

Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὐτῷ, 895
οὐδ' ἀγνωμοσύνης, *Κύρον*, ὀδυνηρότερον.

Κύρον, εἰ πάντ' ἀνδρεσσι θεὸς *Θνητοῖς* χαλέπαινε,
γινώσκων εὐ νοῦν, οἷον ἕκαστος ἔχει

882. Πλατανιστοῦντος] Hartung. e conii. Osanni et Bergkii. πλ—vulg. — 883. μελεδώνας] post *Cam*. Bergk. μελεδώνας vulg. — 884. ἐλαφροτέρως *A*. Bergk. — 885. ἔχει *KO*. Ald. — μετ' αὐλῶν conii. Ahrens. — 887. ἀνιοῦσιν *A*. — μακρὰν *KO*. — 891—894 Bergk. a *Theognide* aliena esse censet. Hartungo videtur eorum auctor poeta *Eretriensis* fuisse, quamquam etiam poeta non ab *Eretria* oriundus, modo staret a partibus *Eretriensium*, ita loqui potuerit. — ἀνακλήης Bekker. in pr. — *Κήρινθος*] ut *Cam*. *A*. *Κήρινθος* vulg. — ὄλωλε] *KO*. vulg. — 894. ὡς δὴ *Κυψελιδέων*] Bergk. *Κυψελιδέων* Herm. ὡς δὴ *Κυψελίδων* *A*. ὡς *Κυψελίδων* *Vat*. 63. ὡς *Κυψελίδων* vulg. ὡς δὴ *Κυψελίδων* Bekker. — 895. αὐτὸς ἐν αὐτῷ] Bekker. — αὐτῶ *A*. — αὐτῶ *Orelli*. Hartung. ἐν γε αὐτῷ vulg. — 896. ὀδυνηρότερον] *A*. ἀνηρότερον vulg. — 897. *Κύρον*, εἰ] *A*. *Κύρνε*, μὴ vulg. μὴ omisso *Κύρνε* *K*. — ἀνδρεσι *O*. *Κύρνε*, μὴ ἀνδρασί πάντα *Vinet*. *Μὴ πάντ' ἀνδρασί*, *Κύρνε*, Brunck. — θεὸς *Θνητοῖς*] Herm. *καταθνητοῖς* vulg. *κατὰ θνητοῖς* *KO*. — *χαλέπαινε*] *χαλέπαινε* Herm. *χαλεπαίνειν* vulg. — 898. *γινώσκων*] *KO*. *Cam*. *γινν*—vulg. *γινώσκων* *A*. — εὐ νοῦν] Herm. καὶ νοῦν Hartung. ὡς νοῦν vulg. ὡς νοῦσ (*σ* e corr.?) *K*.

αὐτὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργα τῶν τε δικαίων
τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν. 900

Ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματα θηρῶν,
κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συννεῖσιν ἔχει. 905

εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βίον τὸ τέλος ἦν, ὁπόσον τις
ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Αἴδαο περᾶν,
εἰκὸς ἂν ἦν, ὅς μὲν πλείω χρόνον αἴσαν ἔμιμνε,
φείδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον.

νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρε,
καὶ δάκνομαι ψυχῆν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω, 910

ἐν τριόδῳ δ' ἔστηκα. δὴ εἰσὶν πρόσθεν ὁδοὶ μοι·
φροντίζω τούτων ἦντιν' ἰὼ προτέρην·

ἢ μηδὲν δαπανῶν τρυχῶ βίον ἐν κακότητι,
ἢ ζῶω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα. 915

εἶδον μὲν γὰρ ἔργω, ὅς ἐφείδετο κοῦποτε γαστροῖ
σίτον ἔλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδου·

ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄιδος εἴσω,
χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχῶν ἔλαβεν,

ᾧστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλη τις.
εἶδον δ' ἄλλον, ὅς ἦ γαστροῖ χαριζόμενος 920

899. ἐντὸς K. Bergk. Hartung. — τῶν τε δικαίων [Herm. τῶ τε δικαίῳ Cam. τῶ δὲ δικαίῳ A. Ald. τῶδε δικαίῳ KO. — 900. τῶν τ' ἀδίκων] Herm. τῶ τ' ἀδίκῳ vulg. τῶδ' ἀδίκῳ KO. — βροτῶ O. — ἐπῆν] AKO. ἐπῆ vulg. — Alii aliter vitia, quibus haec duo disticha laborant, tollere studuerunt. Cfr. Bergk. — 901. Sic A, nisi quod pro ἕκαστον, quod Bekkerō debetur, habet ἕκαστον. K (omisso ἔστιν) ὁ μὲν χείρων ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον. O ἔστιν ὁ μὲν χείρων ὁ δ' ἀμείνων γ' ἔργον ἕκαστον. Vulgo ἔστι τὸ μὲν χείρων, τὸ δ' ἀμείνων (ἀμείνόν Ald.) γ' ἔργον ἕκαστον. — 902. αἰστός A, unde Meinek. conī. ἔσθ' ὅς. — 903. θηρῶν haud dubie corruptum. Bergk. τηρῶν conī. Cam. τηρεῖ κατὰ χρήματα, Θήρων, scripsit Orelli e coniectura olim a Bergkio proposita. — 904. συννεῖ pro συννεῖσιν A. — 906. περῶν KO. — 907. πλείων AO. πλείω e ras. K. πλείονος χρόνου Hartung. — ἔμιμνε] KO. vulg. — 908. τοῦτον A. τοῦτον, ἐν Hartung. e conī. Bekkeri. ὃν e ras. K. — 909. ὄρωρε] KO. vulg. — 911. δ' om. Ald. — ἔστηκα O. Cam. — δὴ εἰσὶν KO. Ald. δὴ εἰσὶ δὲ vulg. δὴ εἰσὶν το A, unde Hartung. δὴ τ' ἐμπροσθεν. — 912. ἰὼ O. — 916. ὃν O. — 918. οὐπιτυχῶν K. οὐπι— O. οὐπι— Crisp. οὐπι— Cam. — 919. ᾧ κ' ἐθέλη] Bergk. ω κε θέλη sec. Schneidewin. A. ᾧς κ' ἐθέλη K. — ἐθέλη Orelli. ᾧς κ' θέλει O. ᾧς κ' ἐθέλοι vulg. ᾧ κ' ἐθέλοι Bekker in proecdosi. Post hunc vs. Hartungo aut lacuna statuenda videtur aut scribendum ᾧστε πονῆσαι ἄκαιρα καὶ μὴ δόμεν οἷς ἐθέλησεν. — 920. ὅς ἦ] Turneb. οση A. ὅς ἦν vulg.

χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' „ὑπάγω φρένα τέρψας“

πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.
οὔτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἀπάντων
τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἔχμεν.

οὔτε γὰρ ἂν προκαμῶν ἄλλω κάματον μεταδοίης,
οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελείοις·

οὔδ' εἰ γῆρας ἴκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραίη.
ἐν δὲ τοιῶδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.

ἦν μὲν γὰρ πλουτῆς, πολλοὶ φίλοι, ἦν δὲ πένηται,
παῦροι, κούκῃθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός. 930

Φείδεσθαι μὲν ἀμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
οὐδεὶς, ἦν μὴ ὄρα χρήματα λειπόμενα.

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
ὄλβιος, ὅς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχε.

πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἱ τε κατ' αὐτόν
χώρης εἰκουςιν, τοῖ τε παλαιότεροι. 935

γῆράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδῶν·
καὶ γὰρ τὴν προτέρην νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην. 940

οὐδὲ τὸν ἀύλητὴν προφασίζομαι· ἀλλὰ μ' εἰαῖρος
ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενος.

Ἐργγύθεν ἀύλητῆρος ἀείσομαι ᾧδε καταστάς
δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

921. μὲν om. K. — ἐφ' ἠδὲν ὑπάγω K. — 922. ὅπου O. — 923—930 Bekker. a prioribus seiunxit. — ἄριστος K. — 924. καὶ δαπ— Hartung. — 925. κάματον Cam. — 927. ἴκοιο] AKO. ἴκοιτο vulg. — 929. ἦν — πλουτῆς] A. εἰ — πλουτεῖς vulg. — 930. κούκῃθ'] A. Cam. οὐκῃθ' KO. Ald. οὐκ ἔθ' Crisp. — ὄντως Brunck. — 931—932. Hos quoque vs. prioris elegiae fuisse existimat Hartung. — 933—934 fortasse Solonis sunt, Tyrtaei non sunt. Hartung. separavit a sequentibus. — 934. ὄλβιος δ' O. — ἀμφοτερον A. — ἔλαχε] KO. — 935—938 Tyrtaei sunt, sed ex tribus distichis contracta. Vid. fr. 12, 37—42. Vett. editt. om. 937—938. — 935. μὲν vett. editt., om. KO. — νέοι] A. Brunck. ἴσοι vulg. ἴσοι KO. — 936. χώρης εἰκουςιν] A. χώροις εἰκουςιν KO. εἰκονσι vel εἰκουςιν χώρης vulg. — τοῖ] A. οἱ vulg. — 937. γῆράσκων δ' Orelli. Hartung. — 939—942 Bergkio videntur Mimmermi esse. — λίγ'] A. λίγυρ' Ald. λιγύρ' vulg. ἀειδέμεν] Schneidewin. ἀδέμεν vulg. ἀδέμεν KO. — 940. προτέρην editt. vett. — νύκτα O. — κῶμο K. — 941. με γῆρος Emper. Idem vs. seq. ἐπιδευόμενον. — 943—944 Bekker. cum prioribus coniunxit. — 944. θεοῖς AKO.

Εἶμι παρὰ στάθμην ὄρθην ὀδόν, οὐδετέρωσε
κλινόμενος· χοῆ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν. 945

Πατροίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὐτ' ἐπὶ δῆμῳ
τρέψας οὐτ' ἀδίκους ἀνδράσι πειθόμενος.

Νεβρόν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὧς ἀλκί πεποιθώς
ποσσί καταμάρφας αἵματος οὐκ ἔπιον· 950
τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβάς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ξενξάμενος δ' ἵππους ἄρματος οὐκ ἐπέβην·
πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσσα δ' οὐκ ἀνύσας.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι δύο κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ 955
χηρεύσει πολλῶν, καὶ χάρις οὐδεμία.

Εἴ τι παθῶν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
χορήζων ἡμετέροισιν αὐτίς ἴκοιο δόμους.

Ἔστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
ἠδὲ τί μοι ἐδόκει καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ· 960
νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἰλυϊ·
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μὴ ποτ' ἐπαινήσης, πρὶν ἂν εἰδῆς ἄνδρα σαφηνῶς,
ὄργην καὶ θυμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾗ. 965
πολλοὶ τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
κρύπτουσ', ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ' ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἐκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·

945—948 videntur Solonis esse. — εἶμι O. εἶμι Cam. — οὐδ' ἐτέ—
O. — 947—948 copularunt Hartung. alii cum prioribus. — 949—954 Bergkio
nimis arguti videntur, quam ut Soloni possint tribui. Hartungo non est
dubium, quin sint Solonis. — 949. ὑπ' ἐξ KO. editt. ante Bekker. —
951. οὐκ ἐλάπαξα K. ουκελαπαξα O. — 953. οὐκ KO. — 954. οὐκ]
Schneider. οὐκ vulg. — 955. δειλοῦς] A. δειλοῦς δ' vulg. — ἔρδοντι K.
— αὐτοῦ] AKO. Crisp. αὐτοῦ vulg. — 956. χηρεύσει] Brunck. χηρώσει
vulg. — 958. χορήζων O et quaedam editt. vett. χορίζων Ald. — αὐτίς]
AKO. Cam. αὐτίς vulg. — 959. ἔστε O. — 960. ἡμεν A. εἶμεν Herm. —
961. ἰλυϊ] Ahrens. et Bergk. ὕδει vulg. — 962. δῆ] AKO. δὲ vulg. —
963. ἐπαινήσης] AKO. Brunck. ἐπαινέσης (Ald.) vel ἐπαινέσσης (Cam.)
vulg. — ἴδης KO. — σαφηνῶς Bergk. — 965. ἐπίκλοπος O. — 967. πάν-
τως] Epkema. πάντων libri, etiam Vat. 63. — 968. ἐγὼν KO. — ἔβην om. K.

ἔφθην αἰνήσας πρὶν σου κατὰ πάντα δαῖναι
ἦθεα. νῦν δ' ἤδη νηῦς ἄθ' ἐκάς διέχω. 970

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιόινιον ἄθλον ἐλέσθαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλύψη
εἰς τ' Ἐρεβος καταβῆ, δώματα Περσεφόνης,
τέρπεται οὔτε λύρης οὔτ' ἀκλυτῆρος ἀκούων,
οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐσαειράμενος. 975
ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρ' ἔτ' ἐλαφρὰ
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

Μὴ μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ·
χερσίν τε σπεύδοι χροῆμασί τ', ἀμφοτέρω· 980
μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοι,
ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἴ τι δύναται, ἀγαθόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν,
ὄφρ' ἔτι τερωπῶλης ἔργ' ἐρατεινὰ φέρη. 985
αἴψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἦβη·
οὐδ' ἵππων ὄρμη γίνεται ὠκυτέρη,
αἴτε ἀνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
λάβρωσ, πυροφόρῳ τεροπόμεναι πεδίῳ.

Πῦν' ὁπότεν πίνωσιν. ὅταν δέ τι θυμὸν ἀσηθῆς,
μηδεὶς ἀνθρώπων γυνῶ σε βαρυνόμενον. 990

969. ἔφθην] A. ἔφθην δ' vulg. — 970. ἠδην K. — νηῦς] A. ναῦς
vulg. — ατ A. νῦν δ' ἠδη, νηῦν τε πέτρας διέχω Hartung. Alii aliter.

Cfr. Bergk. — 973. ὃν πρῶτ' ἐπὶ] A. ὃν ποτ' ἐπὶ K. — ποτ' ἐπὶ O. ὃν
ἐπεὶ ποτε vulg. — καλύψη] Turneb. καλύψει libri. — 974. ἐς KO. —
δώματα] AKO. δῶμά τε vulg. — 976. δῶρον ἀειρούμενος con. olim Bergk.
— 977. κραδίην] ut Cam. A. κραδίη KO. Ald. κραδίη vulg. — ὄφρ' ἔτ']
con. Schneidewin. ὄφρα τ' vulg. — 978. ἀτρεμέως] AKO. ἀτρομέων vulg.
— Pro προφέρω videbatur mihi in O aliud quid scriptum esse. — 980. χερσὶ
KO. — σπεύδοι A. Bergk. σπεύδει KO. — 981. κρητῆρι] Bekker. κλη-
τῆρι A. κρατῆρι KO. κρητῆρι vulg. — θέλγοι] Bekker. θέλγοις A.
Bergk. τέρποι vulg. — 982. ἔρδων KO. — φαίνοιτ' — δύναται] Bergk. —
983—988 Mimmermi esse suspicatur Bergk. — θαλίῃσι A. θαλίασι KO.
— 986. γίνεται] KO. Cam. γίνν— vulg. — 987. αἴτε ἀνακτα φέρουσι]
A. αἴτ' ἀναφέρονσι KO. αἴτε περ ἄνδρα φ. vulg. — δορυσσόον K. —
ἀνδρῶν KO. — 989. ὅταν δέ τι] Brunck. οταν δ' ἔτι A. ὅταν τοι KO.
ὅταν τοι vulg.

"Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνίησαι, ἄλλοτε δ' ἔρδων
χαιρήσεις· δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνήρ.

Εἰ θεΐης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον αἰδεῖν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
σοὶ τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντων,
γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

995

Ἦμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων,
δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅπου τινὰ θυμὸς ἀνώγει,
παντοίων ἀγαθῶν γαστροὶ χαριζόμενοι.
χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἶσω
εὐειδῆς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

1000

Ἦδ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ.
ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληϊ τε παντὶ τε δήμῳ,
ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένη.

1005

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἤβης
ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῆ,
τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
δὲς πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου

1010

991. ἀνίησεται KO. — ἄλλοτε δ' ἔρδων] A. ἄλλοτέ θ' ἔρδων KO. vulg. ἄλλοτέ τ' ἔρ— Brunck. — 992. χαιρήσεις· δύναται δ' ἄλλοτε] Bergk. χαιρήσεις. δύναται ἄλλοτε Bekker. χαιρήσει δύναται ἄλλοτε δ' A. χαιρήσειν δύναται ἄλλοτε τ' KO. χαιρήσειν δύνασαι, ἄλλοτέ τ' vulg. (Cam. sine τ'.) — Ahrens. (ut Brunck.) distichon prioribus annexuit. — 993—996 Hartung. a Theognide abiudicat. Bergkio videntur *Polymnesti Colophonii* esse. — εἶθ' εἴη σ' Cam. εἶθ' εἴη σ' Turneb. Brunck. — ἐφίμερον AKO. — 994. μέσω π. κακὸν KO. — 995. δηρισάντων Vinet. Cam. δηρισάντων A. δηρησάντων KO. — 996. τ' pro χ' A. θ' KO. — ὄνων KO. — 997—1002. De hoc quoque fragmento Hartung. dubitat, num sit Theognidis. — τῆμος AKO. Bergk. — μέσω αἰθέρι Emper. et Hartung. — 998. παραγγέλλοι AKO. Ald. παραγγέλλει Crisp. — 999. δὲ AO. τε Ald. Locus corruptus; nam non de fine, sed de initio convivii debet loqui poeta. δείπνον δὴ μνησαίμεθ', ὅσον Brunck. δείπνον δὴτ' ἀλέγοιμεν, ὅτον coni. Meinek. Alia vide apud Bergk. — ἀνώγει] A. Brunck. ἀνώγει vulg. — 1001. φέροι Ald. φέρει KO. — δήσοι pro δ' εἶσω KO. Ald., haec praeterea στεφανώμεθα. — 1003—1006 *Tyrtaei* sunt, vid. *Eleg.* 12, 13—16. — 1004. γίνεται] KO. γίνν— vulg. — 1005. πολίτῃ— τε τῷ δ— O. — 1006. προμάχοισι μένη] Cam. πρ. μένει A. μένοι Crisp. προμάχοισιν ἐνι K. vulg. πρ—χαισιν ἐνι O. — 1007. ὄφρα] ὄφρα O. — 1008. ἔχη e ras. K. — 1009. αὐτοῦ Crisp. alii. — ἀν ἡβᾶν KO.

θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἄπτεται ἀκροτάτης.

Ἄ μάκαρ εὐδαιμόνων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
ἄθλων εἰς Ἄιδεω δῶμα μέλαν καταβῆ,
πρὶν γ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναι περ ἀνάγκη,
ἔξετάσαι τε φίλους, ὅντιν' ἔχουσι νόον.

1015

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὀμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὠφελεν εἶναι.
ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ
ἦβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

1020

Οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν ἀχένα θήσω
δύσλοπον, οὐδ' εἴ μοι Τιμῶλος ἐπεστι κάρη.

Δειλοὶ τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσὶ,
τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ προῆξιες ἰθύτεραι.

1025

Ῥηιδίη τοι προῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

Τόλμα, θυμέ, κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθῶς·
δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὄξυτέρη,
μηδὲ σύ γ' ἀπρόηκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
ὄχθει, μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία,

1030

1011. ἐπέγει Brunck. e coni. Pierisoni. — 1012. δ' om. KO. — 1013. ἄ] A. ὡς vulg. — 1014. Ἄιδεω] Bekker. αἰδου A. ἄδου KO. Et sic aut ἄδου vulg. — καταβῆ] KO. κατέβη vulg. — 1015. πρὶν γ'] Bekker. πρὶν τ' libri. — γε pro περ K. ὑποδηθῆναι ἀνάγκη Hartung. — 1016. δὲ A. — 1017—1022 *Mimnermi* sunt, vid. fr. 5. Hartung. ei vindicavit 1007—1024. — 1018. πτοιῶμαι] A. πτοιῶμαι vulg. — εἰσορῶν— ὀμηλικίης KO. — 1019. ἐπὶ Ald. — ὠφειλεν AO. Ald. — 1020. ὀλιγοχρόνιος KO. — γίννεται] KO. Cam. γίνν— vulg. — 1023. ὑποζύγιον A. — 1025. δειλοὶ] A. δειλοῖς vulg. — νόον] A. νόοι KO. Cam. γόοι Ald. — εἰσὶ] KO. vulg. — 1027. τε pro τοι Ald. — 1028. πέλει κύρνε O. — 1029. ὁμῶς O. Cam. — 1030. γίνεται] KO. Cam. γίνν— vulg. — 1031. σύ τ' AKO. — 1032. ὄχθει] Emper. et Bergk. ἔχθει vulg. ἔχθη (ε, ut videtur, e ras.) K. — ἄχθει O. ἔχθει A.

μηδ' ἐχθρούς εὐφραине. θεῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
οὐκ ἂν ῥηιδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδύς ἐς πυθμένα λίμνης,
οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχη Τάρταρος ἠερόεις. 1035

"Ἄνδρά τοι ἔστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατῆσαι,
ὡς ἐν ἔμοι γνώμη, Κύρνε, πάλα κέκριται.

"Ἀφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου. 1040

Δεῦρο σὺν αὐλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι.

Εὐδωμεν. φυλακὴ δὲ πόλεως φυλάκεσσι μελήσει
ἀστυφέλῃς ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

Ναὶ μὰ Δι', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὔδει,
ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἀρπαλέως. 1045

Νῦν μὲν πίνοντες τερπόμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ' ἐγὼ οἶά τε παιδί πατῆρ ὑποθήσομαι αὐτός
ἔσθλα· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ·
μὴ ποτ' ἐπειρόμενος πρήξης κακόν, ἀλλὰ βαθείη
σῆ φρενὶ βούλευσαι σῶ τ' ἀγαθόν τι νόῳ. 1050

1033. εὐφραине A. ἔχθρηνε KO. — 1035. οὐκ ἂν — καδδύς (hoc e ras.) K, qui etiam ἐς πυθμένα videbatur mihi habere e corr. — 1037. ἄνδρα τοι ἔστ' K. Cam. ἄνδρά τοι ἔστ' Crisp. — 1038. ἐν ἔμοι γνώμη] A. ἐν ἔμοι γνώμη Cam. ἐν ἔμῃ γνώμη vulg. ἐν ἔμῃ (η e ras.?) γνώμη K. — 1039. οἱ ἄνθρωποι K. — 1040. ἀρχομένου KO. — 1041—1044 *Archilochi* esse conii. Hartung. — 1041. Colon post αὐλητῆρι posuit Bergk. — 1043. πόλεως A. πόλεος Renner. p. 223. — 1044. ἀστυφελῆς KO. ἀστυφελῆς Cam. ἀστυφελῆς alii. Coniecturas vid. apud Bergk. — ἐρατῆς K. ἐρατῆς O. — 1045. ναὶ om. K. — τόνδε AKO. — 1049. σοὶ δ' ἐγὼ] Bergk. σοὶ δέ τω A. σοὶ δέ τοι Bekker. σοὶ δέ K. Ald. σοὶ δ' αὖ Cam. σοὶ δὴ Brunck. σὺ δέ O. — οἶά τε A. — πατῆρ] A. φίλω vulg. om. KO. — 1050. βάλευ] A. βάλε vulg. — 1051—1054 coniunxit Bergk. cum prioribus. — 1051—1052. πρήξης AKO. — βαθείης A. βαθείης ἐν φρεσὶ Hartung. — βούλευσαι KO. — σῶ τ' ἀγαθόν τι νόῳ] Bergk. cum Ahrensio. σῶ (σῶ τ' A.) ἀγαθῶ τε νόῳ vulg., omisso νόῳ K. τέκνω pro τε νόῳ O. σαῖς ἀγανῶ τε νόῳ Hartung.

τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμὸς τε νόος τε,
βουλή δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόος ἐσθλὸς ἄγει.

"Ἄλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἔμοι σύ
αὔλει, καὶ Μουσῶν μνησόμεθ' ἀμφοτέρω.
αὐταὶ γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἔμοι καὶ μὴν ἀμφιπερικτίοσι. 1055

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργῆν ἀπάτερθεν ὀρῶντι
γινώσκειν χαλεπόν, καίπερ ἔοντι σοφῶ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσι
πλοῦτῳ, τοὶ δ' ἀρετῆν οὐλομένην πενή. 1060

Ἐν δ' ἦβη πάρα μὲν ξὺν ὀμήλικι πάννυχον εὔδειν,
ἱμερῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἰέμενον,
ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος αἰδεῖν.
τούτων οὐδέν τοι ἄλλ' ἐπιτερπνότερον
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί. τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ. 1065

"Ἀφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτε θανόντας
κλαίουσ', οὐδ' ἦβης ἄνθος ἀπολλύμενον. 1070

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεψε ποικίλον ἦθος,
συμμίσγων ὀργῆν οἶος ἕκαστος ἔφν.

1053. μαινομένων πέτεται] A. Prius coniecerat Brunck. μαρμαμένων μάχεται vulg. — 1054. σ' pro δ' KO. — νόος ἐσθλός] Hartung. νόον ἐσθλόν vulg. — 1055—1058 *Mimnermi* esse videntur Bergk. et Hartung. — ἐάσομαι O. — 1057. αὐταὶ Cam. — 1058. καὶ μὴν] Crisp. Sylb. μὴν καὶ Ald. μὲν δ' A. νῦν KO. Post ἔμοι lac. Cam., post ἔμοι μὴν Vat. 63 (N). μέλειν scripsit Hartung. μελέμεν δ' conii. Ahrens. Ναννοὶ Bergk. — ἀμφιπερικτίοσι] Vinet. (?) Hertel. ἀμφ—κτίοσιν Bekker. ἀμφ—κτίοσι Cam. Crisp. — κτίοσιν Ald. — κτίοσι KO. κ' ἀμφ—κτίοσι Sylb. κάμφ—κτίοσιν Bergk. in notis. — 1059. Τιμαγόρα, πολλῶν] Cam. τιμαγαραπόλλων A. τιμᾶ γὰρ ἀπόλων K. τιμᾶ γὰρ ἀπόλλων O. τιμᾶ γὰρ ἀπόλλων Ald. — 1060. γινώσκειν] KO. Cam. γινῶν vulg. — 1061. ἔχουσι] KO. vulg. — 1063—1068 et 1069—1070 *Mimnermi* videntur. — 1063. πάρα μὲν ξὺν ὀμήλικι] A. παρὰ μὲν ξυνομήλικι vulg. — ξὺν ὀμήλικι O. — πάννυχον] A. κάλλισθ e ras. K. κάλλι⁵ O. κάλλιον vulg. καλ λιθ' Bergk. — 1064. ἐξέρον KO. ἱμερον Cam. — ἰέμενος KO. — 1066. τι KO. om. A. — ἀλλ' K. Cam. — ἐπιτερπνότερον] Turneb. ἐπιτερπνότερον vulg. De O ambigo, utrum librarius scripserit ἀλλ᾽ἐπιτερπνότερον, an ἀλλ᾽ἐπι—. τούτων δ' οὐδεὶς οἶδ' ἄλλο τιτερπνότερον Hartung. Alia vid. apud Bergk. — 1068. πάντας K et fort. etiam O. — 1070. ἀπολλόμενον KO.

νῦν μὲν τῶδ' ἐφρέπου, τοτὲ δ' ἄλλοιός πέλεν ὄργην·
κρείσσόν τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Προήματος ἀπρόηκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν
γνώωναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
ὄρφνη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης. 1075

Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἔοντα,
οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἔοντα φίλον. 1080

Κύρνε, κύει πόλις ἤδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
ὑβριστήν, χαλεπῆς ἠγεμόνα στάσιος.

Οὕτω χροὴ τὸν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

Δημῶναξ, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρὺ· οὐ γὰρ ἐπίστη
τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ἦ. 1085

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἱ ἐν Λακεδαίμονι δίη
ναίειτ' ἐπ' Εὐρώτῃ καλλιρόῳ ποταμῶ,
εἴ ποτε βουλευσάμην φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
εἰ δέ τι κείνος ἐμοί, δις τόσον αὐτὸς ἔχοι. 1090

Ἄργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
γινώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

1073. τόδ' A. Cam. — τότε O. ποτὲ Cam. alii. — 1074. κρείσσων KO. — 1077. ὄρφνη KO et vulg. (Crisp. ὄρφνη) ante Bekker. — 1078. θνητοῖς] AKO. θνητῆς vulg. — 1080. οὐδὲ μὲν O. Cam. — 1081—1082 om. editt. vett. — τέταται AKO. — 1083. οὔτοι — ἐπιστρέψαι τὸ νόημα, ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν δ' ἐς — Hartung. Bergkio videntur duo disticha in unum coaluisse, quorum utrumque certam in amicitia fidem commendaverit: prioris initium fuisse οὔτοι χροὴ —, alterum incepisse fortasse ab οὔτω, et huc pertinere pentametrum. — 1085. Δημῶναξ, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρὺ] Bergk. Δημῶναξ, σοὶ πολλὰ φέρειν βαρὺ Welcker. δήμων ἀξιοῖ δὲ π. φέρειν βαρὺ A. δήμον δ' ἀξιοῖ π. φέρειν βαρὺς KO. Ald. δήμον δα... π. φ. βαρὺς Cam. δεῖ μὲν σ' ἀξία πολλὰ φέρειν βαρὺ Brunck. — 1086. ὅ τι σοι O. Cam. — 1087—1090 Hartung. Chiloni vindicat. — 1090. ἔχει O. — 1093. γινώσκων] KO. Cam. γινώσκω A. γιν-ων vulg.

Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον· ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν. τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.
ἤδη καὶ πτερόγεσσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινόν
ἐκ λίμνης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγῶν,
βρόγχον ἀπορρήξας. σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτῶν
ὑστερον ἡμετέρην γνώση ἐπιφροσύνην. 1095

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἐκέλευσεν
οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλίην.

Ἔβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὕμυ' ἀπολεῖ.

Εἰς βάσανον δ' ἐλθῶν παρατριβόμενός τε μολίβδῳ
χρυσὸς ἄπεφθος ἔων καλὸς ἅπασιν ἔση. 1105

Ὡ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δεινὰ παθῶν γενόμεν.

Κύρον', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
νῦν ἀγαθοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἔσορῶν,
τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμοτέρους, κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνήρ.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν. 1110

Χρήματ' ἔχων πενήν μοι ὀνειδίσας. ἀλλὰ τὰ μὲν μοι
ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος. 1115

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἰμεροέστατε πάντων,
σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνήρ.

1095—1096 Welcker. coniunxit cum seqq., Bergk. separavit 1091—1094. 1095—1096. 1097—1100. — 1095. σκέπτεται K. σκέπτε O. — ἀνάσαι K. — 1096. τῶ K, O ev. — 1099. βρόγχον] Scaliger. βρόχον AKO. Brunck. βρόγχον vulg. — Post 1100 lacunam aliquot versuum statuit Bergk. Alii 1101—1102 coniungunt cum prioribus, Hartung. mutato ἡμετέρην v. 1100 in ὕμυ—. — 1104. ὕμυ' ἀπολεῖ] A. ὕμυ' ἀπολεῖ (?) O. ὕμυας (ὕμυας?) ὀλεῖ K. ὕμυας (Ald.) vel ὕμυας (Cam.) ὀλεῖ vulg. — 1106. ἀπευθός O. — 1107. ὦ μοι] KO. οἴμοι A et vulg. — 1108. φίλοις ὁ πόνος A. — δεινὰ] Cam. δειλὰ libri. — 1115. μοι ὀνειδίσας] Bergk. et Emper. μ' ὀνειδίσας vulg. — τεμεμοι A. τὰ μέντοι KO. — 1116. ἔστι KO. Hertel. — 1118. καὶ om. K. — γίνεται] KO. γίγνεται (?) A. γίγνομαι vulg. γίν—Cam.

- Ἦβης μέτρον ἔχοιμι, φιλοῖ δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
 Λητοῖδης καὶ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεύς, 1120
 ὄφρα βίον ζῶοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 ἦβη καὶ πλούτῳ θυμὸν λαϊνόμενος.
- Μή με κακῶν μίμνησκε. πέπονθά τοι οἶά τ' Ὀδυσσεύς,
 ὅστ' Αἰδέω μέγα δῶμ' ἦλυθεν ἔξαναδύς,
 ὅς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλεῖ θυμῷ 1125
 Πηνελόπης ἔμφρων, κουριδίης ἀλόχου,
 ἦ μιν δῆθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδὶ μένουσα,
 ὄφρα τε γῆς ἐπέβη δειμαλέους τε μυχοῦς.
- Ἐμπόμοι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων,
 οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγουσι κακῶς. 1130
 ἀλλ' ἦβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἦ μ' ἐπιλείπει,
 κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.
- Κύρνε, παροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
 ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φρομένῳ.
- Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποισι μόνῃ θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν,
 ἄλλοι δ' Οὐλυμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν. 1135
 ὄχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ὄχετο δ' ἀνδρῶν
 Σωφροσύνη· Χάριτες τ', ὧ φίλε, γῆν ἔλιπον.
 ὄρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
 οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἄζεται ἀθανάτους. 1140

1119. φιλεῖ Ald. — φίλος pro Φοῖβος O. — 1120. Λητοῖδης] KO. vulg. Λητοῖδης A. — 1121. δίκη pro βίον A. δίκη Orelli. Hartung. — 1123. μίμνησκε] ut Turneb. A. μέμνησκε vulg. — 1124. Αἰδέω] Bekker. αἰδέω A. αἰδῶ vulg. — ἐλήλυθεν K. — 1125. ἀνείλετο A. — θυμῷ] Bekker. θυμῶ A. χαλκῶ vulg. — 1126. ἐμφρων A. — 1127. ἦ μιν] A. ἦ vel ἦ μὲν vulg. — δῆθ'] A. vulg. δῆθ' KO. Brunck. — παρὰ] A. πρὸς vulg. — 1128. ὄφρα] Crisp. — δειμαλέους A. — γε KO. Cam. — ὄφρ' Ἰθάκης — δαιδαλέον τε μυχοῦ Wassenberg. — λέχους Hartung. e con. Hauptii et Bergk. — 1129—1132 *Mimnermi esse suspicatur* Bergk., Bekker. in duas diremit particulas. — 1129. ἐμπόμοι] A. εἰ πίομαι vulg. ἐπιόμαι O. — μελεδαίνων] A. —νω vulg. — 1133. Κύρν' ἀποροῦσι Hartung. e con. Saupprii. Κύρνε, πονοῦσι O. Schneider. — 1135. ἀνθρώποις μόνῃ Bergk. — ἐτ' ἐστίν Sinenis et Hartung. — 1136. Οὐλυμπόνδ'] Cam. οὐλυμπον codd. et Ald. — 1139. οὐκ ἔτι Hertel. alii. — ἀνθρώποις ἀδίκουσιν Leutsch. Bergkio videtur locus alia medicina egere.

- εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιται, οὐδὲ θέμιστας
 οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας. 1141
 ἀλλ' ὄφρα τις ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
 εὐσεβέων περὶ θεοῦς Ἐλπίδα προσμενέτω,
 εὐχέσθω δὲ θεοῖσι κατ' ἀγλαὰ μηρία καίων, 1145
 Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πνυάτῃ θυέτω.
 φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ,
 οἳ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
 αἶεν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
 αἰσχροῖς κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι. 1150
- Μή ποτε τὸν παρεόντα μεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρεῦνα,
 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.
- Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
 ζῶειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.
- Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἴη 1155
 ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.
- Πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεὶ·
 οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαιοις,
 ὡς δ' αὐτῶς σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
 ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι. 1160
- Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον·
 αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

1141. ἔφθιται] Schaefer. ἔφθιτο vulg. — 1142. οὐκ ἔτι ut 1139. (Sylb. hic οὐκέτι.) — γινώσκουσ'] O. Cam. γινῶ— vulg. — οὐδέ μὲν O. Cam. — εὐσεβίας O. — 1143. ὄφρα] KO. — ζῶει] A. ζῶοι KO. ζῶη vulg. ὄφρα ζῶει Herm. ὄφρα ζῶη Hartung. — φῶς A. — 1145. εὐχόμενος δὲ Brunck. — ὅς τε Bergk. — κατ'] Schaefer. καὶ vulg. — 1146. τιθέτω KO. — 1148. οὐδὲν] A. μηδὲν vulg. — 1150. ἐσθλά Bergk. e con. Emper. — 1152. Cfr. 1262. — 1153. πλουτεῦντι] Brunck. πλουτεῖν K. πλουτοῦντι O et vulg. — μεριμνέων] A. μερίμων K. μεριμν^{ων} O. μεριμνῶν vulg. — 1155—1156 Hartung. *Soloni vindicat.* — 1155. οὐτ' — οὐτ' editt. ante Brunck. — 1157—1158 e Stobaeo primus hic inseruit Vinet., Theognidis codd. eos omittunt. — 1160. κορέσαι Hartung. e Stob. — 1161. παισὶν καταθήσειν A. — 1162. αἰτοῦσι KO. Cam. — καταθήσειν παισὶν ἄμεινω (vel παισὶν καταθήσει ἄμεινω) αἰδοῦς, ἦν τ' ἀγαθοῖς — δίδως con. Bergk. coll. Stob. XXXI, 16.

Ὄφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὐατα καὶ νόος ἀνδρῶν
ἐν μέσῳ στηθέων ἐν συνετοῖς φύεται.

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μὴ ποθ' ὀμάρτει,
εὐτ' ἂν ὁδοῦ τελέης τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην. 1165

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλά δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρίας κακὰ γίνεται. εὖ δὲ καὶ αὐτός
γνώση, ἐπεὶ μεγάλους ἤλιτες ἀθανάτους. 1170

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.
ὦ μάκαρ, ὅστις δὴ μιν ἔχει φρεσίν, ἢ πολὺ κρείσσων
ὑβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου
ἔστι. κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος, τῶν οὔτι κάκιον·
πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.] 1175

Εἰ κ' εἴης ἔργων αἰσχροῶν ἀπαθῆς καὶ ἀεργός,
Κύρνε, μεγίστην κεν πείραν ἔχῃς ἀρετῆς.

Κύρνε, θεοῦς αἰδοῦ καὶ δείδιδι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
εἶργει μῆθ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆ. 1180

1163. γλῶσσαί K et fort. etiam O. — 1164. στηθέων] A. στηθῶν
vulg. — εὐξυνέτοις coni. Bergk. εὐξυνετοῖς scripsit Hartung. — 1166. τε-
λεῆν A. τελείους KO. — τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην] Bekker. τέρματ' ἐπεμπο-
ρίην A. τέρματά τ' ἐμπορίας vulg. — 1167. δέ τ' Cam. ἐσθλά δ' O. —
1169. καχεταιρίας] Bekker. καχεταιρίας A. καχεταιρείης vulg. — γίνεται] KO. Cam. γίνν— vulg. — 1170. μεγάλως Cam. μέγα θεοῦς ut Bergk. in
procedosi Hartung. — 1171. ἄριστον] Bergk. e coni. Bekkeri. ἀρίστην
vulg. — 1172. ἀνθρώποις] Bergk. ἀνθρώπος AKO. ἀνθρώπου vulg. —
Interpunctionem mutavit Bergk. Vulgo interpungitur post ἀρίστην. —
1173. ὦ] KO. ὦ vulg. — μάκαρος· τίς δ' ἡμῖν KO. δ' ἡμῖν etiam Ald.

— φρέσ' K. φρε⁶⁵ O. — ἦ] Herm. ἦ A. vulg. ἐπεὶ KO. — 1174. οὐλό-
μενος O. — 1175. Punctum post ἔστι posuit Bekker. Vulgo interpungitur
post κόρον. — κακῶνδε superscr. ὄν O. κακὸν δ' ὑβρις τε κόρος θ', ὦν
vel κακὸν δειλοῖσι βροτοῖς τῶν coni. Bergk., quem cfr. de aliorum con-
iecturis. — 1176. τούτου Cam. — 1177. εἰ κ'] AO. οὐκ K. εἴθ' vulg. —
εἴης Bergk. — 1178. μεγίστης κεν πείρατ' Hartung. e coni. Heckeri. —
ἔχης superscr. εἰ (oi?) O. — 1180. μῆτ' ἔρδειν K. Brunck.

Δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλῖναι
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

Νοῦς ἀγαθὸς καὶ γλῶσσα, τάτ' ἐν πάνροισι πέφυκεν
ἀνδράσιν, οἱ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

Οὐδένα, Κύρν', ἀγάλ' φασειμβρότου ἡελίοιο
ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέματα. 1185

Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχήν, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,
θνητὸς ἀνὴρ δάροισ βουλόμενος προφύγοι. 1190

Οὐκ ἔραμαι κλισμῶ βασιλῆϊ ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρωμα θανόντι·
τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται ἢ μαλακόν.

Μῆτι θεοῦς ἐπίορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνυστόν
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον. 1195

Ὅριθος φωνήν, Πολυπαῖδη, ὄξυ βοώσης
ἦκουσ', ἦτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
ῥαίου· καὶ μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
ὅτι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἔλκουσιν ἀρότρου,
τῆς ἄλλης μνηστῆς εἵνεκα ναυτιλῆς.

1181. δὲ om. KO. — ἐθέλεις K. ἐθέλης Hartung. ἐθελ¹¹ O. — 1182. γί-
νεται] KO. Cam. γίνν— vulg. — 1183. ἀγαθόν A. — ταῦτ' ἐν KO. Ald.,
alii (ut Turneb.) τὰδ' ἐν vel ut Crisp. τὰ δ' ἐν. — ἀγαθὸν καὶ γλῶσσα·
τὰ δ' ἐν Hartung. — 1185—1186 om. vett. editt., post 1182 ponunt KO.
— 1187. φύγη O. — 1188. δυστυχήν] A. — χίαν vulg. — 1189. πέμποι]
Bergk. πέμπη A. πέμπει vulg. — 1190. βούλομαι KO. οὐλομένας Har-
tung. e coni. Matthiae. — προφύγοι] Cam. προφύγη A. προφνγεῖν vulg.
προσφνγέειν K. — 1193. δὲ] A. γε Brunck., om. KO et vulg. — ὁμοῖον
KO. Cam. — 1194. γίνεται] KO. Cam. γίνν— vulg. — Bergkio videtur
post 1193 pentameter cum hexametro excidisse, tum scribendum τὸ ξύ-
λον εἰ —, si quis mortuus est, nihil refert —. Herm. et Hartung. ten-
tarunt alia. Cfr. Bergk. — 1195. μῆτι] A. μῆτε vulg. — ἐπίορκος A.
ἐπὶ ὄρκον O. — ἀνυστόν] Emper. ἀνεκτόν vulg. — 1198. ἦγε Vinet. alii.
— ἔστ' Cam. — ἀρότου] ut Cam. A. ἀρότρου KO. Ald. — 1201. ἡμίονοι
A. — κυφόν et ἀροτρον AKO. — 1202. μνηστῆς Ald. τῆς αἰμινηστῆς
Welcker. τῆς πολυμνηστῆς vel τῆς ἀμῆς μνηστῆς Herm. τῆς ἀλιομῆ-
της Hartung. Bergkio videtur emendatio prorsus incerta atque hoc disti-
chon a reliquis disiungendum.

Οὐκ εἴμ', οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
οἰμωχθεὶς ὑπὸ γῆν εἶσι τύραννος ἀνήρ.
οὐδ' ἂν ἐκείνος ἐμοῦ τεθνηότος οὔτ' ἀνιῶτο
οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θερμὰ βάλοι.

1205

Οὔτέ σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὔτε καλοῦμεν
ἀρπαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὐτ' ἂν ἀπῆς.

Αἰθῶν μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
οἰκῶ, πατροφῆας γῆς ἀπερυσκόμενος.

1210

Μὴ μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
Ἄργυρι· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι,
ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἐστὶ, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
φεύγομεν, ἀργαλέῃ δ' οὐκ ἔπι δουλοσύνη,
οὐδ' ἡμᾶς περναῖσι πόλις γε μὲν ἐστὶ καὶ ἡμῖν
καλή, Αἰθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

1215

Μὴ ποτε παρὸ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν,
τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρην, ἐπιτεροόμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἔξαπατήσαι,
Κύρην· φίλον δὲ φίλῳ ῥάδιον ἔξαπατᾶν.

1220

Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσι
πταισμάτα τῆς γνώμης, Κύρην, ταρασσομένης.

1203. εἴμ' O. — κεκλήσεται] ut Cam. A. κικλ— KO. Ald. — 1204. ὑπὸ] Cam. A. ἐπὶ KO. Ald. — 1205. τεθνηότος AO. Cam. τεθνηιώ-
τος K. — 1206. δάκρυα θερμὰ βάλοι] Bergk. e conii. Passovii. θερμὰ βάλ-
λοι δάκρυα vulg. — 1207. οὔτε] KO. — ἀπερύκομεν et καλοῦμεν] A.
ἀπερύκομαι — καλοῦμαι vulg. — 1208. ἀρπαλέος] Bergk. ἀργαλέος vulg.
— παρεών] Cam. γὰρ ἐών vulg. γὰρ ἐών O. — 1209—1210 videntur
Bergkio poetae Euboica oriundi esse. — εὐτυχέα KO. — Θῆβην O. —
1211—1216 Bergk. nunc *Thaetae* Gortynio tribuit (olim Anacreonti).
Hartung. coniunxit mutatis *Αἰθῶν μὲν* in *Αἰολικόν* 1209—1216 *Cleobulo*
haec disticha vindicans. — 1211. διένναζε KO. δ' εὐνάζε Ald. — 1212. Ἄρ-
γυρι Bergk. — συ A. σὺ O. — 1213. μὲν ἐστὶ O. Cam. — 1214. ἐπὶ O. —
ἀργαλέῃ — δουλοσύνη Ald. — 1215. οὐδ'] Bekker. οὐθ' libri. — γε μὲν
ἐστὶ] A. δὲ μὲν ἐστὶ vulg. δὲ μὲν ἐστὶ K. δὲ μὲν ἐστὶ O. Cam. — 1216. λι-
θαίῳ K. et fort. etiam O. λιθαίῳ Cam. — κεκλιμένη K. κεκορμμένη O. —
1217. κλαίοντα] A. κλαίοντι KO. κλαίουσι vulg. — 1218. αὐτῶν Cam. —
1219. δυσμενεῖ] Bergk. δυσμενῆ vulg. — 1221—1230 desunt in codicibus.
1221—1226 addidit Vinet. e Stobaeo, sed ita ut πολλὰ — ultimum sit disti-
chon. 1221—2 servavit Stob. VIII, 9., 1223—4 XXI, 1., 1225—6 LXVII, 4.
— 1221. βροτοῖσι] vulg.

Οὐδέν, Κύρην, ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

Οὐδέν, Κύρην, ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.
μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνου ἀληθοσύνης.

1225

[Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιοτάτον.]

Ἦδη γὰρ με κέκληκε θαλάσσιος οἰκαδε νεκρός,
τεθνηκῶς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.

1230

ΕΛΕΓΕΙΩΝ Β'.

Σχέτλι' Ἔρως, μανία σ' ἐτιθνήσαντο λαβοῦσαι.
ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἴλιον ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θεσεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἴας,
ἔσθλὸς Ὀϊλιάδης, σῆσιν ἀτασθαλίας.

Ὡ παῖ, ἄκουσον ἐμεῦ δαμάσας φρένας. οὔ τοι ἀπειθῆ
μῦθον ἐρῶ τῆ σῆ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν.
ἀλλὰ τλήθι νόῳ συνιεῖν ἔπος. οὔ τοι ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοὶ μὴ καταθύμιον ἦ.

1235

Πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια
καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ. τῶν δὲ σὺ μὴ ξύνιε.

1240

Χαιρήσεις τῆ πρόσθε παροίχομένη φιλότῃτι,
τῆς δὲ παρερχομένης οὐκέτ' ἔση ταμῆς.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὀμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστιος ἀντίτυπον.

1226. δ' ἐμοὶ] Brunck. δέ μοι Cam. δέ μου alii. — γίνου] Cam.
γίγν— vulg. — 1227—1228 non recte Theognidi tribuuntur auctore Gro-
tio; nam apud Stob. XI, 1 leguntur praefixo lemmate *Μενάνδρου Ναν-
νοῦς*, ubi *Μιμνέρον* corrigendum esse vidit Passov., cfr. Mimn. fr. 8.
— 1229—1230 affert Athen. X, 457 B. cochleam intelligendam esse signi-
ficans. — 1231 et qui sequuntur a solo servati sunt A, ubi inscripti sunt
ἐλεγείων β. — 1231. *Μανία* Welcker. — 1236. *καρδίῃ*] Bekker. *καρδίῃ*
A. — 1237. *συνιεῖν*] Lachmann. *συνιδεῖν* A. — 1243. Cfr. 597. — *ὀμίλει*
Bergk. *ομίλει* A. *ὀμιλεῖν* Bekker. — 1244. *πίστιος*] Renner. p. 222. *πί-
στεος* Bekker. *πιστεως* A.

Οὐποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμίζεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς
πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἐσόμεθα. 1245

Φρόντισον ἐχθρὸς ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῷ,
ὡς σ' ἐφ' ἀμαρτωλῇ τίσομαι ὡς δύναιμι.

Παῖ, σὺ μὲν αὐτῶς ἵππος, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
αὐθις ἐπὶ σταθμοῦς ἤλυθες ἡμετέρους,
ἠνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλόν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερά. 1250

Ὀλβιος, ὦ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρενταί τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.

Ὅστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους
καὶ κύνας, οὐποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ. 1255

ὦ παῖ, κινδύνοισι πολυπλάγκτοισιν ὁμοῖος
ὀργήν, ἄλλοτε τοῖς ἄλλοτε τοῖσι φιλεῖν.

ὦ παῖ, τὴν μορφήν μὲν ἔφυς καλός, ἀλλ' ἐπίκειται
καρτερός ἀγνώμων σῆ κεφαλῇ στέφανος·
ἰκτίνου γὰρ ἔχεις ἀρχιστροφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων δῆμασι πειθόμενος. 1260

ὦ παῖ, ὅς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί·
οὐδὲν πῶ μ' ὠνησας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἦδη
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον. 1265

Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
ἠνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κοίῃ,

1246. ἔτ' Hartung. e con. Bekkeri. ἐν con. Bergk. — 1247. ἐχθρὸς] Bekker. ἐχθρὸς A. — 1249. ἵππῳ con. Bergk. lacunam post hunc vs. statuens. αὐτίς, ἀθ' ἵππος Herm. οὐχ ὡς ἵππος Ahrens. αὐθ', ὡς Emper. σὺ λιπῶν μ' ὡς scripsit Hartung. — 1253—1254 Solonis sunt, vid. fr. 23. Hartung. etiam proximum distichon Soloni tribuit. — 1257—1258. ἰκτίνοισι Weleker. Hartung. — φίλος Hartung. παῖ, σὺ μὲν ἰκτίνοισι π. ὁμοιοῖς — φίλην Herm. Alii aliter, cfr. Bergk. — 1262. δειλῶν Bekker. coll. 1152.

ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθαῖσι κορεσθεῖς·
ὡς δ' αὐτῶς καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ. 1270

ὦ παῖ, μαργοσύνης ἀπὸ μὲν νόον ὤλεσας ἐσθλόν,
αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
ἦκά γ' ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειγομένης.

Ὁραῖος καὶ Ἔρωσ ἐπιτέλλεται, ἠνίκα περ γῆ
ἀνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη.
τῆμος Ἔρωσ προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
εἶδεν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς. 1275

Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἰ μοι ἄμεινον
πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσειται, ὦ καλὲ παῖ·
οὐ γὰρ ἀμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι κάθημαι,
τῶν δὲ καλῶν παιδῶν οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων. 1280

ὦ παῖ, μὴ μ' ἀδίκει — ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
βούλομαι — εὐφροσύνη τοῦτο συνεῖς ἀγαθῆ·
οὐ γὰρ τοί με δόλω παρελεύσει οὐδ' ἀπατήσεις·
νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλέον ἐξοπίσω.
ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὡς ποτέ φασιν
Ἰασίου κούρην, παρθένον Ἰασίην,
ἠραίην περ εὐῶσαν, ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν
φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει,
πατρὸς νοσφισθεῖσα δόμων, ξανθὴ Ἀταλάντη·
ᾧχετο δ' ὑψηλὰς ἐς κορυφὰς ὄρεων,
φεύγουσ' ἰμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη. 1290

ὦ παῖ, μὴ με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
μηδέ με σὴ φιλότης δῶματα Περσεφόνης 1295

1271. μαργοσύνης ἀπὸ μὲν] Bekker. μαργοσυνης απο μεν A. — 1274. οἰκαδ' con. Bergk. εἰς λιμὲν ὠρμίσθην dedit Hartung. — ἐπειγομένης] Passov. ἐπειγόμενος A. — 1282. οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων] Boissonad. ουτοσετουτ' ἀδίκων A. — 1285—86. οὐδ' ἀπάτησι νικήσας ποτ' ἔχεις Hartung. — οὐ vel τί πλέον con. Emper. — 1287. περ pro με Hartung. e con. Bekkeri. μὲν Lachmann. — 1288. Παρθένιον κατ' ὄρος con. Bergk. παρθένον Ἰασίην Π. κατ' ὄρος dedit Hartung. — 1290. ζωσαμένη] Bekker. — ἐνήν A. — 1295. ὀρίνης] Bekker. ὀρίναις A. μοι μάλλον ἐν — ὀρίνης, ut voluerat Herm. coll. II. 24, 568, Hartung.

οίχηται προφέρουσα. θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
βάξιν τ' ἀνθρώπων, ἥπια νωσάμενος.

ὦ παῖ, μέγχι τίνος με προφεύξαι; ὧς σε διώκων
δίξην μ'· ἀλλὰ τί μοι τέρμα γένοιτο κίχεν
σῆς ὀργῆς. σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμόν
φεύγεις, ἰκτίνου σκέτλιον ἦθος ἔχων.
ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν. οὐκέτι δηρὸν
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου.

Θυμῶ γνοῦς, ὅτι παιδείας πολυηράτου ἄνθος
ώκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεῖς χάλασον
δεσμοῦ, μὴ ποτε καὶ σὺ βιήσῃαι, ὄβριμε παιδῶν,
Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
ὥσπερ ἐγὼ νῦν ᾧδ' ἐπὶ σοί. σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
μηδέ σε νικήσῃ παιδα ἴση κακότης.

Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ᾧ παῖ· καὶ γὰρ σε διώμμαι·
τούτοις, οἷσπερ νῦν ἄρθμιος ἠδὲ φίλος
ἔπλευ, ἐμὴν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἐταῖρον
πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχεισθα φίλον.
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδων κείμαι· σὲ δὲ μήτις ἀπάντων
ἀνθρώπων ἔσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

ὦ παῖ, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὰ χάριν ἱμερόεσσαν
Κύπρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἐνθεο θυμῶ,
γνοῦς ἔρος ὧς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

Κυπρογένῃ, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
θυμοβόρους, στρέψον δ' αὐθις ἐς εὐφροσύνας,

1301. σῆς ὀργῆς] Herm. σησοιγη A. — 1302. φεύγεις] Bekker. φευ-
γοῖς A. — 1309. ᾧδ'] Bekker. οἱ δ' A. — 1310. παιδα ἴση] Hartung.
παιδὸς ἴση Herm. παιδ' ἀδαῆ Bergk. παιδαῖδη A. — 1311—12. διώμμαι·
τούτοις] Herm. δίωμαι τούτοις A. δίωμαι. τούτοις δ' Hartung. — 1314.
οὐ μὲν — γ'] Herm. σὺ μὲν — τ' A. — 1315. θήσεσθαι] Seidler. σήσε-
σθαι A. — 1316. ἔχεισθα] Bekker. ἔχοισθα A. — 1317. κείμαι] Bekker.
κειμι A. — 1318. παιδοφιλεῖν] Bekker. παιδα φιλεῖν A. — 1320. πᾶσι
νέοισι] Bekker. παισινεοισι A. — 1322. γίνεται] Bergk. γίγν— Bekker.

μερμήρας δ' ἀπόπαυε κακάς, δὸς δ' εὐφροσι θυμῶ
μέτρο' ἦβης τελέσαι τ' ἔργματα σωφροσύνης.

ὦ παῖ, ἕως ἂν ἔχῃς λείαν γένυν, οὔποτε σαίνων
παύσομαι, οὐδ' εἰ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.

Σοὶ τε διδοῦν ἔτι καλόν, ἐμοὶ τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
αἰτεῖν. ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
αἰδέο μ', ᾧ παῖ . . . διδοῦς χάριν, εἰ ποτε καὶ σὺ
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου
χρηίζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσει· ἀλλὰ σε δαίμων
δοίῃ τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

Ὀλβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἴκαδε δ' ἐλθῶν
εὐδαι σὺν καλῶ παιδί πανημέριος.

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδὸς, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας,
μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς ἐνστεφάνου Κυθερείης·
σοὶ δ', ᾧ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοισι
πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κοῦκ ἐθέλοντος ἐμοῦ.
τλήσομαι οὐ κρύψας ἀεκούσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδί δαμείς ἐφάνην.

Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεὶ ποτε καὶ Γαννυμήδους
ἦρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἀρπάξας δ' ἐς Ὀλυμπον ἀνήγαγε, καὶ μιν ἔθηκε
δαίμονα παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἐρατόν.

1325. εὐφροσι] Bekker. ευφροσυν A. — 1326. τελέσαι τ'] Herm. τε-
λέσαντ' A. — 1327. λείαν] Bekker. λίαν A. — σ' αἰτῶν ut Orelli coni.
Hartung., qui hoc distichon cum sequentibus coniunxit. — 1329. διδοῦν]
Bergk. διδοῦν Herm. διδόντ' A. — καλόν ἐστιν Bergk. — 1331. ᾧ παῖ,
ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν Hartung. e coni. Passovii; Bergkio videntur plura
excidisse. — 1332. Pro ἔξεις, quod e v. 1304 huc illatum esse censet,
χρησῆς Hartung. — 1333—34. Hoc distichon Welcker. cum praegressis
connexuit. — 1335. δ'] addidit Bekker. — 1336. εὐδαι] Bekker. ευδειν
A. — 1341. Αἰαῖ] Bergk. αἰ αἰ A. — φίλοισι] φίλοισιν Bekker. — 1343.
ἀεκούσια] Boissonad. et Welcker. ἀέκουσι A. — 1344. οὐ γὰρ αἰκελίῳ
coni. Renner. p. 192. — 1345—1350 Eueno Pario maiori tribuit Hartung.
— 1347. ἔθηκε] ἔθηκεν Bekker.

οὔτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὔνεκα κἀγὼ
ἐξεδάμην καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμείς. 1350

ὦ παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πείθεο ἀνδρὶ·
οὐ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἐστὶ καὶ ἀργαλέος καὶ ἀπηνής,
ὄφρα τέλειος ἔη, Κύρνε, νέοισιν ἔρως·
ἦν μὲν γὰρ τελέση, γλυκὺ γίνεται· ἦν δὲ διώκων 1355
μὴ τελέση, πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον.

Αἰεὶ παιδοφίλησιν ἐπὶ ζυγὸν ἀνέχεν κεῖται
δύσμορον, ἀργαλέον μνήμα φιλοξενίης.

Χρὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
ὥσπερ κληματίνῳ χεῖρα πυρὶ προσάγειν. 1360

Ναῦς πέτρῃ προσέκυσσας ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτιῶν,
ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

Οὐδαμὰ σ' οὐδ' ἀπεὼν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
οὐδεὶς ἀνθρώπων ὥστε με μὴ σε φιλεῖν.

ὦ παίδων κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
στῆθ' αὐτοῦ καὶ μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη. 1365

Παιδὸς τοι χάρις ἐστί, γυναικὶ δὲ πιστὸς ἑταῖρος
οὐδεὶς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ. 1370

Παιδὸς ἔρως καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
πολλὸν δ' εὐρέσθαι ῥήτερον ἢ τελέσαι.
μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέματα κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
ἀλλ' ἐν τοι ταύτῃ καὶ τις ἔνεστι χάρις. 1370

1350. ἐξεφάνην ut Baiter. et Ahrens. coniecerant Orelli et Hartung.
— 1351. φωτί Herm. — 1355. γίνεται] Bergk. γίγν— Bekker. — 1358.
δύσλοπον Hartung. e coni. Ahrens. — φιλοφροσύνης Hartung., qui se-
quens distichon cum hoc coniunxit. ἀργαλέης — φιλημοσύνης vel μνή-
ματα δουλοσύνης suspicatur Bergk. — 1363. σ' οὐδ'] Boissonad. σοῦ δ'
Bekker. — ἀέκων Hartung. cum Orellio. — Bekker. coniunxit hoc disti-
chon cum praecedenti. — 1372. ἐν τοι παύλῃ Orelli et Hartung. — λύπη
Ahrens. Cfr. Bergk.

Οὐδαμὰ πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεται ἀγγελίην. 1375

Ὀλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νυξ ἐπιούσα μέλει.

Καλὸς ἐὼν κακότητι φρενῶν δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,
ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἁμαρτιῶν,
ὠνήμην ἔρδων οἶά τ' ἐλεύθερος ὢν. 1380

Ἄνθρωποι σ' ἐδόκουν χρυσῆς παρὰ δῶρον ἔχοντα
ἐλθεῖν Κυπρογενοῦς.

Κυπρογενοῦς δῶρον ἰσπεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
ἦν μὴ Κυπρογενῆς δῶ λύσιν ἐκ χαλεπῶν. 1385

Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκε, σοὶ τι περισσόον
Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
δαμνᾶς ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τις ἐστὶν
οὔτως ἰφθίμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

1377. φρενῶν] Haupt. φριμον A. φίλων Bekker. Bergkio videtur la-
tere nomen proprium. — 1382—83. Α coniunctim ἐλθεῖν κυπρογενοῦς
δῶρον ἰσπ. Diremit Bekker. repetito Κυπρογενοῦς. Hartung. delevit K.
δ. ἰ. novumque distichon incepit a v. 1384. — γίνεται] Bergk. γίγν—
Bekker. — 1385. ἦν] Schneidewin. ἄν A. — 1386. κυπρόγενες κυθέρεια
A. Correxerit Bekker. — 1388. δαμνᾶς] Hartung. δαμνᾶς δ' A.

ADDENDA.

I.

Conspectus versuum in codicibus repetitorum.

Repetuntur

- V. 41—42 in AKO post 1082:
*ἄστοι¹⁾ μὲν γὰρ ἕασι σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
 τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.*
- V. 87—90 in AKO ibidem, in A ita variati:
*μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας,
 εἴ με φιλεῖς καὶ σοι πιστὸς ἔνεστι νόος.
 ἀλλὰ φίλει καθάρων θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποειπὼν
 ἔχθαιρ', ἐμφανέως νεῖκος ἀειράμενος.*
- V. 97—100 in AKO post 1164:
*τοιούτος τοι ἀνὴρ²⁾ ἔστω φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον
 γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει³⁾
 ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δὲ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
 φράζεο, καὶ ποτὲ μου μνήσεται ἔξοπίσω.*
- V. 209—210 in A post 332:
*οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
 τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνηρότατον.*
- V. 367—368 in A post 1182, in KO post 1186 (1184):
*ἄστων δ' οὐ δύναμαι γινῶναι νόον, ὄντιν' ἔχουσιν·
 οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς.*
- V. 415—416 in K, 415—418 in AO post 1164:
*οὔτιν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὐρεῖν
 πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μὴ τις ἔνεστι δόλος·
 ἐς βάσανον δ' ἔλθων παρατριβόμενός τε μολίβδῳ
 χρυσός, ὑπερτερῆς ἄμμιν ἔνεστι λόγος.⁴⁾*

¹⁾ ἄσσι O. ²⁾ τοιούτος ἀνὴρ KO. ³⁾ εἰ e ras. K. ⁴⁾ νόος O.
 e ras. K.

- V. 441—446 in AKO post 1162:
*οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἔστι πανόλβιος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλός
 τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν κούκ¹⁾ ἐπίδηλος²⁾ ὅμως·
 δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσι³⁾
 θυμὸν ὁμῶς μίσγειν. ἀθανάτων τε δόσεις
 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'.⁴⁾ ἀλλ' ἐπιτολμᾷν
 χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.*
- V. 555—556 AKO post 1178:
*τολμᾷν χρὴ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσιν ἦτορ⁵⁾ ἔχοντα
 πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν⁶⁾ ἔκλυσιν ἀθανάτων.*
- V. 571—572 in AKO post 1104:
*δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
 πολλοὶ ἀπειρήτοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.⁷⁾*
- V. 619—620 in AKO post 1114:
*πολλὰ δ' ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
 ἀρχὴν γὰρ πενήτης οὐχ ὑπερεδράμομεν.*
- V. 853—854 in AKO post 1038:
*ἦδεα⁸⁾ μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λώιον ἦδη,
 οὔνεκα⁹⁾ τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἔστι¹⁰⁾ χάρις.*
- V. 877—878 in AKO post 1070:
*τέρπεό μοι, φίλε θυμέ. τάχ' αὖ τινὲς¹¹⁾ ἄλλοι ἔσονται
 ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανῶν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.*
- V. 1095—1096 in AKO post 1160:
*ὦ νέοι οἱ νῦν ἄνδρες, ἐμοὶ γε¹²⁾ μὲν οὔτις ἀνάγκη
 τοῦθ' ἔρδειν.¹³⁾ τῶν μοι πρόσθε¹⁴⁾ χάριν τίθεσο.*
- V. 1101—1102 in A post 1278 }
 V. 1151—1152 in A post 1238 } sine variatione.

Praeterea cfr.:

- 39—40
*Κύρνε, κῦει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
 εὐθυνητῆρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.*
- 1081—82
*Κύρνε, κῦει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
 ὕβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.*
- 57—60
*καὶ νῦν εἰς' ἀγαθοί, Πολυπαῖδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
 νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἔσορῶν;
 ἀλλήλους δ' ἀπατώσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
 οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.*

¹⁾ οὐκ KO. ²⁾ ἐπίδηλον AO. ³⁾ κακοῖσιν A. κακοῖσι O. ⁴⁾ ἐπέρ-
 χεται O. ⁵⁾ ἐπ' ἄλγεσιν ἦπαρ K. ἐπ' ἄλγεσιν ἦπαρ O. ⁶⁾ δ' αἰτεῖν
 KO. ⁷⁾ ἀγαθοί A. ἀγαθὴν K. ⁸⁾ ἦδεα AKO. ⁹⁾ οὔνεκα O.
¹⁰⁾ οὐδὲ μί' ἔστι O. ¹¹⁾ ἀντινες O. In K videtur v correctum esse
 in v. ¹²⁾ ἐμοιγε KO. ¹³⁾ ταῦτ' ἔρδειν K. ¹⁴⁾ πρόσθεν KO.

1109—10

1113—14

Κύρην, οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
νῦν ἀγαθοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἔσορῶν,

ἄλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

115—116

πολλοὶ τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

643—

πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

211—12

οἶνον τοι πίνειν πουλὺν κακόν. ἦν δὲ τις αὐτόν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

509—10

οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν. ἦν δὲ τις αὐτόν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακόν, ἀλλ' ἀγαθόν.

213—14

217—18

Κύρνε, φίλους κᾶτα πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
ὄργην συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

νῦν μὲν τῆδ' ἐφέπον, τοτὲ δ' ἄλλοῖος χροῖα γίνου·
κρείσσων τοι σοφίῃ γίνεται ἀτροπίης.

1071—74

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
συμμίσγων ὄργην οἷος ἕκαστος ἔφω.
νῦν μὲν τῶδ' ἐφέπον, τοτὲ δ' ἄλλοῖος πέλευ ὄργην·
κρείσσόν τοι σοφίῃ καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

409—10

οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσει ἀμείνω
αἰδοῦς, ἦτ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, ἔπεται.

1161—62

οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον·
αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Ubi cum Bergkio scribendum videtur:

οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἀμείνω
αἰδοῦς, ἦν τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδως.

597—98

δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν. ἀτάρ τ' ἄλλοισιν ὁμίλει
ἀνδράσιν, οἱ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

1243—44

δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὁμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστιος ἀντίτυπον.

168 }

850 }

ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

301

1353

πικρὸς καὶ γλυκὺς ἔστι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνής.

366

1030

πικρὸς καὶ γλυκὺς ἔστι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνής.

δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὄξυτέρη.

δειλῶν τοι καρδίη γίνεται ὄξυτέρη.

417—18

1105—6

ἐς βᾶσανον δ' ἔλθῶν παρατριβομαι ὥστε μολίβδῳ
χρυσός . . .

540 }

554 }

εἰς βᾶσανον δ' ἔλθῶν παρατριβόμενός τε μολίβδῳ
χρυσός . . .

εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

593—4

657—8

μητέ κακοῖσιν ἀσῶ τι λίην φρένα μήτ' ἀγαθοῖσι
τερφθῆς . . .

μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσι
χαῖρ' . . .

1152

1262

δειλῶν ἀνθρώπων δῆμασι πειθόμενος.

ἄλλων ἀνθρώπων δῆμασι πειθόμενος.

II.

Index lacunarum, quae sunt in Veneto 522.

37*) — ποτε**) . . 39 — δέδοικα . . 41 — ἠγεμόνες . . 43 — ἀγα-
θοὶ . . 45 — δίκας . . 47 — δηρὸν . . 49 — τοῖσι . . 51 — γὰρ . . ||
106 . . ἀλὸς —. 108 . . πάλιν —. 110 . . πάντων —. 112 . . ἀγαθῶν —.
114 . . ὥστε καὶ —. 116 . . πρήγματι —. 118 . . περὶ —. 120 . . ἀνδρὶ —. ||
173 — ἀγαθὸν πενή — μάλιστα. 177 — οὔτε . . 179 — γῆν . . 181 —
Κύρνε . . 183 — ὄνομα . . 185 — γῆμαι . . || 237 — πτέρ' . . 240 ἐν —.
242 εὐκόσμως —. 244 βῆς πολὺ κωντοῦς —. 246 . . αἰὲν —. 248 . . πόν-
τον —. 250 . . δῶρα —. 252 . . τε καὶ —. 254 . . μ' ἀ —. || 309 — πε-

*) 34 om. ὕναμις, 36 νόον.

**) — indicat quod deest.

πνυμένος . . 311 — καρτερὸς . . 313 — μαίνομαι . . 315 — πλου-
 τοῦσι . . || 380 . . ἔργασι — 382 . . ἰῶν — 384 . . ἴσχονται — 386
 . . θυμὸν — 388 . . αἴσχιον — 390 . . οὐλομένας — 394 . . χρημο-
 σύνη — || 451 — οὐχ . . 453 — ὥσπερ . . 455 — ἐφαίνεο . . 457 —
 γυνή . . 459 — ἀπορρήξασα . . 461 — ἀπρήκτοισι . . 463 — χοῆμα . . ||
 526 . . ἀνδρὶ — 528 . . τῆς δ' ἄ — 530 . . δούλιον — 532 . . φθεγ-
 γομένων — 534 . . λύρην — || 599 — φοιτῶν . . 601 — ἐχθρὸς . . 603
 — ἀπάλεσεν . . 605 — λοιμοῦ . . 607 — ψεύδους . . 609 — οὐδὲ . . ||
 678 . . γίνεται — 680 . . κατὰ — 682 . . κακόν, ἄν — || 743 — τοῦτ' . .
 747 — κεν . . 749 — ἀνῆρ . . 751 — πλούτῳ . . 753 — θῶν . . 755
 — τῶνδ' . . || 817 . . ἔσθ' — 818 — 820 Κύρνε — 822 . . ὀλίγ —
 824 . . θεῶν — 825 — ἡμῖν . . 826 . . φαίνεται — 828 . . πορφυρέ —
 829 . . δὴ — κείρε — ἀπόπανε . . 830 . . ἀπολλύ — 832 . . ἀμφοτέρ — ||
 In iis, quae sequuntur, desunt praeter ea, quae suo quaeque loco indi-
 cavi, 1098 ὃν προφρυγῶν, 1100 γνώση ἐπιφροσύνην, 1106 ν ἔση.

III.

In Vaticano 63 (N), ubi prima cuiusque Sententiae littera rubrica
 picta est, singula ad hunc modum distinguuntur:

19—28.*) 29—38. 39—52. 53—68. 73—76. 87—92. 101—112. 113—128. 145
 —148. 151—154. 167—170. 173—182. 183—196. 233—236. 267—278. 283—
 294. 295—300. 337—350. 367—370. 373—398. 429—438. 467—496. 563—
 570. 579—584. 591—592. 593—594. 611—612. 613—614. 661—666. 719—
 730. 757—768. 773—788. 797—800. 805—806. 807—810. 815—820. 831—
 836. 837—844. 851—854. 877—884. 885—890. 903—930. 989—992. 997—
 1006. 1041—1050. 1055—1062. 1097—1102. 1167—1170. 1171—1172. 1173
 —1176.

*) Attuli tantummodo ea, in quibus codex discedit a Bekkero.

V. 366 praebet *κραδίη* etiam A.

V. 466 debetur *ὄ,τ'* Hermannō. Vulgo *ὄτ'*.

COLUMBIA UNIVERSITY

0032016743

88T.33
IE68
04334035